

Giới thiệu Thiên Thần, Em Chỉ Có Thể Thuộc Về Tôi

Thiên Thần, Em Chỉ Có Thể Thuộc Về Tôi là truyện teen nói về Phong Thiên Lam(17 tuổi) Là chủ tịch tập đoàn The Queen đứng đầu thế giới về kinh doanh mọi mặt. Cô mang một vẻ đẹp quyến rũ, lạnh lùng nhưng tiềm ẩn bên trong là một vẻ đẹp ngọt ngào nhưng đầy khát máu. Cô có đôi mắt màu tím xám sáng hơn cả sao trên trời, chiếc mũi thanh cao, tính tế và đôi môi hình trái tim đỏ mọng, làn da trắng và mềm mại như da em bé. Cô sở hữu chiều cao lí tưởng là 1m75 và thân hình chuẩn không cần chỉnh 90-55-90 (Bà này có rất nhiều than phiền nha nên vào truyện đến tình huống nào Mía sẽ giới thiệu tiếp). Tên bí danh trong thế giới ngầm: Kill.

Vì trong lúc viết truyện có thể Mía sẽ sai sót nhiều (lần đầu mà), nên mong mọi người thông cảm và nhắc nhở Mía nhé, Mía sẽ tiếp thu ý kiến của mọi người và cố gắng sửa đổi để cho câu chuyện được hay hơn. Mía cũng sẽ xin hứa với các bạn đang đọc truyện của Mía là, Mía sẽ cố gắng ra chap mới nhanh nhất có thể và sẽ hoàn thành truyện trong thời gian ngắn nhất. Cảm ơn mọi người đã đón đọc truyện của Mía

Bạn đang đọc truyện *Thiên Thần, Em Chỉ Có Thể Thuộc Về Tôi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 1

Tại , Hàn Quốc lúc 7.am Trong một căn phòng chỉ có duy nhất hai màu là trắng và tím, có một cô gái rất xinh đẹp đang nhắm mắt ngủ say sưa trên chiếc giường màu tím thì chiếc chuông điện thoại reo ỉn ỏi, cô thẫn thờ rửa, thẳng cha, con lợn nào mới sang sớm đã làm phiền người khác. Bực mình, cô kéo chăn lên kín đầu, chiếc ruồng điện thoại vẫn reo, AASSHHH, bực quá nha, cô cầm chiếc điện thoại lên dung giọng lạnh hơn cả bắc cực nói:

- ‘ Ai ? ’

Người bên kia truyền đến giọng nói dịu dàng nhưng cực kì nguy hiểm:

- ‘ Phong Thiên Lam, hôm qua chúng ta đã hẹn hôm nay 7h sẽ có mặt ở nhà cậu để chuẩn bị về Mỹ còn gì nữa, nếu cậu không xuống mở cổng cho tớ, tớ sẽ lên đây phanh thây và lột da cậu ra đây.’

- ‘ Rồi, rồi cô nương đợi tôi chút’.

Cô vào nhà vệ sinh làm vệ sinh cá nhân khoảng 20’ sau thì xuống lầu. Vừa mở cổng đã xuất hiện ngay khuôn mặt của Lục Ân Nhã đen hơn cả đáy nồi. Cô liếc Lam một cái lạnh lùng rồi hậm hực vào nhà, gì chứ, đợi có 20’ thôi mà (vâng 20’ thôi mà =. =). Cô vừa vào nhà đã bị Nhã nói cho một hồi lên bờ xuống ruộng:

- ‘ Phong Thiên Lam, cậu làm cái chó mèo lợn gà gì mà ở trên tầng mà lâu vậy, vệ sinh cá nhân à, hay gấp chăn, gấp gối, gắm màn, gấp đệm, à hay cậu thử quần áo, hay hôm nay chân cậu bị làm sao mà chậm chạp lè mề hơn cả con rùa vậy, mà cậu làm cái chó mèo lợn gà hay vệ sinh cá nhân hay cái gì gì đấy thì cậu cũng còn phải nhớ tới tớ đang ở dưới cổng chờ cậu chứ, dù có chậm như ốc sên nhưng cũng cố gắng mà.....’

Cô ngán ngẩm thờ dài, sang nào mà cũng gặp con mụ này chắc điếc với bị tổn thương thần kinh và lỗ tai sớm quá à.

Cô ngắt lời Nhã khi người ta đang luyên thuyên phàn nàn :

- ‘ Ăn chưa ? ’

- ‘ Chưa, mà ăn nhanh lên, 8h máy bay cất cánh’. Nhã hào hứng nói

- ‘ U’, mì ý nhé’. Cô nhàn nhạt trả lời

- ‘ Được được, cậu làm cái gì cũng ngon hết á’, Nhã sung sướng cười đến không còn nhìn thấy cờ tổ quốc, gì chứ, cô thích đồ bà Lam này làm lắm nha.

Lam thờ dài thườn thượt, có bạn thân như con lợn này chắc sớm có ngày phá sản vì tật ham ăn của Nhã mất

-----

Vào ngày hôm qua lúc 7.30pm

Lam đang ăn cơm với ông nội, ông nói

Chương 2

Ông nội nói: - ‘ Tiểu Lam, ông có chuyện muốn nói với con ’.

- ‘ Vâng ’. Cô nhàn nhạt trả lời

- ‘ Ngày mai con hãy về Mỹ, con có hôn ước với chủ tịch tập đoàn The King, nhà họ có hai người con trai, ta biết điều nay sẽ rất khó cho con, ta cũng biết chuyện hôn sự là chuyện cả đời nhưng mà đây là nguyện vọng cuối cùng của ta, hy vọng con có thể chấp nhận

Cô nghe xong đến cùng dờ cả người, cái chết tiệt gì vậy, hôn ước cái khi gió gì chứ, thời đại nào rồi, cô bất bình lên tiếng:

- ‘ Con không đồng ý’

- ‘ Con à, đó là nguyện vọng cuối cùng của ta, hay là con với người ở nhà họ chỉ 6 tháng thôi được không?, nếu hai đứa không hợp có thể hủy hôn’

- ‘ Vâng, thế nào cũng được’

Ông mỉm cười hài lòng, cô bất chợt lên tiếng:

- ‘ Con muốn Nhã ở cùng con bên nhà đây, nếu ông không đồng ý, con sẽ không về ’

- ‘ Được được, để ta hỏi ông già nhà bên đây ’

Cô thờ dài ngán ngẩm

Hiện tại, Cô và Nhã đang ăn sáng.

- ‘ Lam à, tớ rất háo hức nha, không biết chồng tương lai của cậu có đẹp trai không nhì, có ấm áp hay lạnh lùng nhì, có chiều vợ không ta, và.....bla..bla

- ‘ Thôi đi nội, đừng mơ tưởng hão huyền nữa, tha cho tớ đi.. Ăn sau thì dọn , tớ lên thay quần áo với lại lấy xe đây’

Nhã ngo ngác nhìn Lam đứng lên, cô đang nói mà. Đồ vô duyên.

.....

Sân bay lúc 7h45’ am

Có một chiếc xe Ferrari màu đỏ lao vút vào sân đỗ xe. Có hai cô gái rất đẹp đi vào sân bay. Cô gái thứ nhất có mái tóc đỏ hơi xoăn nhẹ và mái thưa mặc một chiếc áo lệch vai màu trắng có ghi Kill và chiếc quần sooc màu đen bong. Cô đi đôi giày thể thao màu đen cao 7 phân, và một chiếc kính râm màu đen che gần nửa khuôn mặt, tất cả làm tôn lên vẻ đẹp hoàn hảo và thân hình chuẩn cùng với chiều cao lí tưởng, cộng với khí phách hơn người, cô thật sự nổi bật nha

Cô gái còn lại mặc một chiếc váy màu hồng, chiết eo. Bên dưới chân cô đi đôi dây búp bê cao 7 phân. Nhìn cô thật dịu dàng mà ấm áp (bà này nguy hiểm bà cố)

Họ đi đến đâu cả sân bay ầm ĩ cả lên, nhưng họ không quan tâm, quen rồi ý.

.....

Tại sân bay có hai cô gái làm náo loạn cả sân bay. Họ bước nhanh ra ngoài thì đã thấy hai vệ sĩ ,một chiếc Ferrari đỏ và một chiếc Lamborghini cùng với hai chàng trai menly và cool hết mức.

Ai vậy ta, đón đọc chap tiếp nha.

Chương 3

Chàng trai đứng cạnh chiếc Ferrari màu đỏ đẹp trai đến mị hoặc nha, người ta nhìn vào cũng đã thấy khí phách hơn người, chiều cao lí tưởng, cùng với vẻ đẹp đến mê hoặc long người nha. Chàng trai đó mặc một chiếc áo màu xám cùng chiếc quần màu đen, tóc màu đỏ để giống kiểu Hàn Quốc. Nhìn cool hết mức.(ông Thiên Phong nhà mình chứ ai) Chàng trai còn lại đứng cạnh chiếc xe Lamborghini mang một vẻ đẹp âm áp thật nha. Anh mặc một chiếc áo sơ mi màu trắng và chiếc quần tây màu đen, tóc màu nâu nhìn thật lãng tử . (ông này Thiên Hoàng chứ còn ai)

Thiên Lam thấy vậy hơi nhếch mép, cũng đẹp trai. Sau đó cô liền đi tới chiếc Ferrari, Cô không quan tâm nó là của ai nhưng đây là dòng xe cô thích làm sao mà không lái được. Cô lên xe, ngồi ngay vào vị trí lái xe

Nhã thì cũng chả khác gì, vừa nhìn thấy chiếc Lamborghini thì mắt sang lên, nhảy tót luôn vào chỗ tay lái và thắt dây an toàn, miệng cười toe toét.

Hai chàng trai thì há hốc mồm, trời ạ, con gái mà là đây ư, sao tưởng ông bảo hai đứa này đều ngoan hiền cơ mà. ....

.....

Mấy ngày trước, tại biệt thự King, lúc 9h30 pm

Có hai chàng trai hết sức là menly đang ngồi trên ghế sofa ở phòng khách.

Vũ Thiên Hoàng, người đang ngồi xem tin tức

Vũ Thiên Phong, người đang ngồi đọc báo

Ông nội thấy vậy, khề lắc đầu, cái bọn này cứ ở suốt trong nhà thì ông già này bao giờ mới có cháu để bế đây. Ông thở dài ngán ngấm, thôi thì cứ theo ý ông già kia xem thế nào.

Ông đi xuống dưới lầu, vừa ngồi xuống ghế sofa mà vẫn chẳng thấy thằng nào them đề ý liền nói:

- ‘ Ta có chuyện muốn nói với mấy đứa ’

- ‘ Vâng ’. Tuy trả lời nhưng cả hai anh nhà ta vẫn chăm chú đọc báo

Thật là, mấy đứa này có coi ông già ra gì đâu, đã thế ta nói luôn

- ‘ Ngày kia, mấy đứa ra sân bay đón vợ tương lai ’

- ‘ Ông nói rõ ra đi ạ ’. Lúc này Hoàng và Phong mới bỏ việc riêng chuyên tâm vào câu truyện.

Ông thấy mấy đứa cháu như vậy, thì rất hài lòng. Ông nói tiếp:

- ‘ Hôm qua, ta có ông bạn già gọi về bàn về chuyện hôn sự của mấy đứa và cả hai người đều thống nhất cả rồi. Ta cũng đã già, cũng muốn có cháu để bế vậy nên ta rất mong đứa con dâu này, nó là Chủ tịch tập đoàn The Queen, à còn đứa bạn nó nữa, ta cũng đã xem ảnh, nhìn hai đứa chúng nó đều rất đẹp, học thức cũng tốt hơn nữa, rất ngoan ngoãn và biết điều.

Phong và Hoàng đều nhúu mày, trong nháy mắt họ không đồng ý

Bạn đang đọc truyện *Thiên Thần, Em Chỉ Có Thể Thuộc Về Tôi* được tài miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tài miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 4

Trong nháy mắt, Hoàng và Vũ đều không đồng ý, Phong nghĩ, phen này phải để ông Hoàng ra tay nắn nì ông nội mới được. Phong đưa mắt nhìn Hoàng, Hoàng thấy vậy, hiểu ý thằng em trai muốn nói gì liền hơi gật đầu rồi quay sang ông nói: - ‘ Ông à, con biết ông muốn có đứa cháu để bế nhưng mà ông cũng phải suy nghĩ cho tụi con chút chứ. Chuyện hôn sự này là cả đời của tụi con, không thể dễ dàng nói cưới là cưới, nói từ hôn là bỏ được, và lại cũng

chưa biết mặt mũi vợ tương lai của bọn con ra sao hơn nữa nhờ cũng không hợp thì sau này sẽ gây ra rất nhiều phiền phức, ông à, ông có thể suy nghĩ lại được không’. Hoàng dung giọng truyền cảm như rót mật vào tai ông, đối với người khác, chắc chắn sẽ bị mê hoặc, nhưng ông là ai, đối với mấy cái lời nhảm nhí này thì không làm khó được ông.

- ‘ Ông cũng biết mấy đứa cũng sẽ không đồng ý, nên ta và ông già kia đã nói sẽ để hai đứa chúng nó ở nhà mình 6 tháng nếu không hợp thì có thể hủy hôn, ta cũng có ảnh cho mấy đứa đây.’ Nói rồi, ông đưa ảnh cho 2 thằng cháu.

Ông nói tiếp:

- ‘ Đáng nhẽ bên nhà họ Phong Gia chỉ có một đứa cháu gái thôi, nhưng mà thấy con bé bảo muốn cùng với bạn con bé ở đây thì nó mới đồng ý, ta cũng đã xem ảnh của bạn con bé, cả hai đứa đều rất đẹp tuy tính cách hai đứa nó khác nhau’. Trong ý nói của ông mang đầy ý cười.

Hoàng và Phong đang xem ảnh thì thấy ông nói vậy liền ngẩng đầu lên, trong mắt có thắc mắc.

Ông thấy vậy, khẽ cười:

- ‘ Hai đứa nó tính cách cũng giống như mấy đứa. Con nhóc tên Phong Thiên Lam thì nó lại lạnh lùng, ít nói, chỉ làm những thứ mà nó thích, còn không thích dù có kẻ dao ngay cổ nó cũng không phục, con nhóc này khá tàn nhẫn, thân phận cũng không thể coi thường’. Nói đến đây, trong đáy mắt ông sự cười mỉa mai. Quả thật, mỗi khi nhắc đến con nhóc này, ông lại ngứa chân tay.

- ‘ Đứa còn lại là Lục Ân Nhã, con bé rất dịu dàng ấm áp, nhưng mà rất nhiều mưu, vì vậy hai đứa chúng nó mới thắng trên chiến trường kinh doanh.’

- ‘ Tại sao Lam lại có mỗi một cái ảnh vậy ông’.

- ‘ à con bé không thích chụp ảnh nên ông bạn già của ta phải tranh thủ lúc nó ngủ mới chụp được ảnh, thôi được rồi, mấy hôm nữa ra sân bay đón mấy con nhóc đó, ta lên nhà nghỉ đây.’

Sau khi ông đi, Hoàng hỏi Phong:

- ‘ Thế nào?’

- ‘ Thú vị, em muốn Lam, anh chắc chắn là Nhã, đúng không?’

Không cần hỏi cũng biết, nhìn mắt ông Hoàng lúc nhìn Nhã là biết

Bạn đang đọc truyện *Thiên Thần, Em Chỉ Có Thể Thuộc Về Tôi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 5

Hiện tại, khi hai anh nhà ta đang há hốc mồm thì đã nghe tiếng của Nhã vang lên thánh thót: - ‘ Hai người không lên xe nhanh chúng tôi bỏ 2 người ở lại cho cuộc bộ về nhà đó’.

Thấy vậy, hai anh nhà ta liền lên xe ngay. Phong lên xe Lam còn Hoàng lên xe Nhã. Hoàng và Phong vừa đóng cửa xe, Lam và Nhã đã rồ ga rồi phóng đi với tốc độ cao. Lam dẫn đầu đi trước. Đùng thắc mắc tại sao Nhã và Lam không cần phải dẫn đường nha. Chúng nó đều đã sống ở đây 10 năm rồi, tất cả mọi ngõ ngách đều như nằm trên tay chúng nó. Nghĩ vậy cô nhớ lại hồi bé

Quá khứ lúc 5 tuổi

Hôm đấy vào lúc 11h đêm, cô không ngủ được liền lên xuống nhà vào phòng bố mẹ thì bất chợt nghe thấy tiếng bố quát to từ phòng vọng ra:

- ‘ Cô hãy cút khỏi đây, cô không có tư cách để nuôi con bé, đi chơi đủ đốn với trai mà còn chưa cảm thấy xấu hổ hay tủi nhục hay sao mà còn mặt dày quay về’.

- ‘ Còn anh thì sao, cưới tôi về rồi mà vẫn còn đi tìm gái gú chơi bởi à, anh nghĩ xem bản thân mình tốt chưa mà nói tôi không ra gì...’

Hai người bọn họ cứ cãi qua cãi lại, ông bố vì quá ức chế khi bị động đến lòng tự trọng của mình liền cầm chai rượu bên cạnh phang thẳng vào đầu cô vợ, cô nhìn thấy cảnh này vì đã quá sốc nên suýt nữa thì hét to lên, thì có một bàn tay ấm áp bịt miệng cô lại rồi đưa cô lên phòng.

Cô quay lại nhìn, là anh trai cô:

- ‘ Anh Thiên Hàn, sao bọn họ lại cãi nhau, chẳng nhẽ Lam Nhi không ngoan sao’. Cô ngây thơ hỏi.

Thiên Hàn nhìn cô như vậy đau lòng:

- ‘ Lam Nhi ngoan của anh, em rất ngoan vậy nên đừng lo lắng, hãy nằm xuống ngủ đi, được chứ. Ngày mai mọi chuyện sẽ ổn, Lam Nhi này, từ nay trở đi em phải kiên cường lên, có lẽ sau đêm nay, em sẽ có một cuộc sống mới, sang mai ông nội sẽ đón em, Lam Nhi, có thể anh sẽ đi xa một thời gian, nếu may mắn ta sẽ gặp lại. Lam Nhi, đừng rơi nước mắt cho những thứ không đáng. Cuộc sống sẽ rất bất công và khắc nghiệt, Lam Nhi chỉ cần em kiên cường, em sẽ tìm thấy anh. Hãy dũng cảm và đối mặt với những khó khăn trước mắt. Lam Nhi, tạm biệt.’ Anh hôn lên trán cô rồi ra khỏi phòng đóng cửa, mặc cô gọi to tên anh. Nếu anh quay lại, anh sẽ không kìm được mà đem cô đi mất

Anh đi xuống nhà, thấy ông đang uống rượu, nổi giận lên đến đỉnh điểm, anh đi đến bên ông, đôi mắt đầy khát máu, gằn giọng nói

Chuyện gì sẽ xảy ra tiếp theo, đón đọc chao tiếp theo nha ^^

Bạn đang đọc truyện *Thiên Thần, Em Chỉ Có Thể Thuộc Về Tôi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 6

- ‘ Nếu như ông không gái gú, thì mẹ tôi sẽ không hư hỏng, gia đình tôi sẽ không tan nát, em gái tôi sẽ không phải đau lòng, vì vậy hôm nay tôi và ông sẽ cùng chết, tôi sẽ lấy máu ông tể cho mẹ tôi, tôi cũng sẽ không sống để không phải tự dần vật mình, tôi cũng sẽ chết để trả lại máu cho ông, dòng máu bản thù của ông đang chảy trong người tôi khiến tôi ghê tởm nó’. Nói xong anh bắn súng vào tim ông ta, đồng thời cũng đưa súng lên tim mình, khẽ nói:

- ‘ Lam Nhi của anh. Vĩnh biệt.’ Nước mắt anh khẽ rơi, rồi bùng một tiếng súng nổ đinh tai nhức

Sáng hôm sau đây, đã thấy mình nằm trên một căn phòng xa lạ, Lam không khỏi ngạc nhiên, quay sang đang thấy ông nội cười triu mến, nhưng không thấy anh hai, lòng liền dâng lên một dự cảm chẳng lành:

- ‘ Ông nội, anh hai con đâu, còn cả ba và mẹ nữa.’ Cô nhủ mày mò hỏi

Ông nội nghe vậy, trong nháy mắt đau lòng, hôm qua Thiên Hàn có gọi cho ông và kể nghe sự tình và cũng sẽ xuống mồ cùng họ. Thiên Hàn cũng nói đừng kể cho Lam Nhi biết, nhưng nhìn đôi mắt thơ ngây này ông không thể nói dối. Thôi vậy, đau một lần. Ông liền kể hết sự việc cho Lam nghe, nghe xong hai đôi mắt đầm lệ, nhớ tới lời anh hai dặn, là vậy sao, đó là lời vĩnh biệt sao, cô lặng lẽ rơi nước mắt. Ông thấy vậy liền rời khỏi phòng để cho Lam có không gian yên tĩnh, cả tuần cô ngồi trong đó.

Một sang, cô ra khỏi phòng, khuôn mặt đã trở nên lạnh lùng vô cảm, cô không còn vô tư như ngày trước nữa. Anh hai, anh bảo em phải mạnh mẽ, được, em sẽ mạnh mẽ, em sẽ tìm người cầu dẫn cha, em tìm thẳng khốn nạn đã cầu dẫn mẹ, cho chúng nó chết không được mà sống cũng không xong, anh hai à, yên nghỉ nhé. Cô xuống lầu và yêu cầu ông phải đưa cô lại thăm ngôi nhà cũ và hi vọng ông biến cô thành một sát thủ hạng đầu, cô không muốn yêu đuối, lúc đầu ông có ý định phản đối nhưng thấy Lam rút khẩu súng và đưa lên thái dương ở trên đầu, ông thấy vậy thì hơi hoảng và gật đầu đồng ý. Thật sự ông rất đau lòng, ông không muốn con bé chịu bất cứ khổ đau nào cả.

Vậy là từ đây, Lam bắt đầu vào việc tập luyện để trở thành sát thủ. Rồi một buổi tối, ông nội của Lam đưa về một bé gái ở cô nhi viện, ông nói:

- ‘ Lam, từ nay, đây sẽ là bạn của con, con bé chưa có tên nên con đặt tên cho nó nhé.’

Nói xong ông đùn Nhã về phía trước rồi mỉm cười ôn hòa:

- ‘ Con đừng lo, từ ngày mai con sẽ lên lớp học sát thủ với Lam. Ta lên phòng nghỉ trước.’

Lam nhìn cô bé từ đầu đến chân, vì ông nội đã dạy cho cô cách nhìn người vậy nên cô gái này là một người tốt, biết suy nghĩ không, tính cách lại dịu dàng ôn hòa, sau này chắc chắn trở thành một nữ nhân:

- ‘ Chào, tôi tên là Phong Thiên Lam, bạn sẽ tên là Lục Ân Nhã, phòng của bạn đối diện với phòng của tôi trên lầu 3, ngày mai sau khi tập luyện xong tôi sẽ gọi người mua quần áo cho bạn.’ Nói xong, Lam liền dẫn Nhã lên lầu.

Lam và Nhã từ hồi 5 tuổi đã thân thiết với nhau nên chúng rất hiểu nhau, ông nghĩ sau này hai đứa lớn lên chắc chắn sẽ làm điên đảo chúng sinh vì vẻ đẹp trời phú của mình.

Chương 7

Hiện tại, nghĩ đến thời quá khứ, cô bỗng nhếch mép. Một quá khứ dữ dội, vì đang mải mê suy nghĩ nên cô không để ý Phong đang nhìn cô chăm chăm cô, Phong nghĩ:

‘ Con nhóc này đẹp hơn trong ảnh rất nhiều, đáng chuẩn, tính cách lại lạnh lùng, thú vị’. Nghĩ xong anh dựa người vào ghế, quay đầu nhìn cô, miệng hơi nhếch, vì cô đi nhanh nên tóc cô bay bay, trông quyến rũ thật. Anh nhắm mắt, khẽ mỉm cười, anh lên tiếng:

- ‘ Em lái xe không tệ’. Quả thật anh khá thích tốc độ, nó làm anh cảm thấy quên hết đi hiện tại

- ‘ Phải, nó làm tôi cảm thấy thoải mái, cảm giác như mình bỏ lại mọi thứ ở đằng sau, rất thích’. Cô khẽ mỉm cười

Anh hơi ngạc nhiên, cùng sở thích sao, càng ngày em càng làm tôi thú vị hơn đấy. Nghĩ vậy, anh quay sang định nói với cô điều gì đó thì bị ngen lại ở cô hòng, cô ấy cười đẹp quá, anh sững người trong 3 giây, rồi nhắm mắt, nói:

- ‘ Lâu đài King, ở vùng ngoại ô, Field Royal (bịa nhá, đừng có mà google search).’

Cô khẽ gật đầu.

Ở bên này im lặng đến kinh người mà, ở bên kia cũng còn đồ hơn một chút nha

Hoàng lên tiếng:

- ‘ Sao em thích dòng xe này’. Anh muốn biết

- ‘ Tuy xe chạy không êm và nhanh như Ferrari hay Bugatti veyron nhưng về diện mạo thì rất đẹp, nhìn thật hùng hỏ, nó thu hút tôi’.

Hoàng cười âm áp, nói:

- ‘ Em đẹp thật đấy’. Phải, tôi không biết, nhưng nhìn thấy em tôi không còn ác cảm với phụ nữ nữa, em thật kì diệu đấy

Cô cười như nắng sớm ban mai, khiến tim ai khẽ hẫng một nhịp:

- ‘ Cảm ơn, anh cũng đẹp trai mà’. Cô rất gét nói ai đẹp trai nhưng phải công nhận người ngồi bên cạnh cô đây cho cô cảm giác âm áp.

Anh khẽ cười.

.....

Lúc 8h30’ am tại lâu đài King.

Cả 4 người bước xuống xe thì đã thấy một ông cụ đã khá già đang bước từ trong nhà ra, vẻ mặt hớn hỏ, ông nói:

- ‘ Mấy đứa về rồi hả, vào nhà đi, chắc đi đường cũng mệt lắm rồi chứ gì, nào nào vào đi vào đi, ay ya hai đứa con dâu của ta đẹp quá nha’. Nói đoạn ông quay sang mỉm cười đôn hậu với Lam và Nhã, hai đứa nó thấy vậy thì cũng mỉm cười:

- ‘ Con chào ông’.

Ông hài lòng, còn hai chàng nhà ta khi thấy hai nư cười đó thì tim khẽ hẫng một nhịp, nư cười đó, không giả tạo mà rất đẹp, hơi ngẩn người nhưng rồi cũng quay ra lấy hành lí cho Lam và Nhã

Chương 8

Lâu đài King là lâu đài được trang trí theo cách cổ kính, vừa mở cổng ra, sẽ thấy ngay cái đài phun nước to ở giữa sân, hai bên trồng đủ những loại hoa và đang được người ta cắt tỉa cẩn thận

Sau đài phun nước đó là một căn nhà có 5 tầng được sơn màu trắng ngà đồ sộ. Đi vào trong nhà, đập vào mắt là dãy hành lang rải thảm đỏ, có một cánh cửa bên tay phải để dẫn vào phòng khách và bên tay trái đi có một chiếc cầu thang, bên cạnh cầu thang có cầu thang máy để dẫn lên tầng trên. Trong phòng khách có bộ ghế salon màu trắng ngà, ở giữa là chiếc bàn hình chữ nhật, bên trên để mấy cái ly và một chai rượu thượng hạng, phía tường bên tay trái sẽ thấy có chiếc tivi to nằm ở trên tường. Bên cạnh cái tường đó có một lối dẫn vào phòng ăn, và từ phòng ăn đi ra ở bên tay phải sẽ thấy có một bể bơi, bên cạnh bể bơi bên tay trái có một khu vườn rất đẹp.

Tầng 2 là phòng nghỉ của người giúp việc và khách. Lên đến tầng 3 thì chỉ có duy nhất 2 phòng, một phòng hướng về sân đằng trước và một phòng nằm ở cuối dãy hành lang, hướng về sân đằng sau. Tầng 5 là sân thượng, và có một phòng chứa dụng cụ thể thao.

5 người bước vào nhà, thì đã thấy 2 hàng người hầu đứng hai bên:

- ‘ Chào mừng Thiếu gia, nhị thiếu gia, Phu nhân, nhị phu nhân về nhà’.

Ông khề hải lòng gật đầu, đi về phía phòng khách đọc báo. Còn Lam và Nhã sau khi nghe chữ phu nhân thì hơi nhú mảy, gì chứ, đã cưới xin gì đâu, nhưng cũng chẳng phải việc quan trọng gì, quan trọng là bây giờ bọn cô mệt lắm rồi. Lam hỏi:

- ‘ Phòng tôi ở đâu?’

- ‘ Đầu dãy hành lang tầng 4, phòng tôi đối diện, có việc gì không biết cứ sang gõ cửa là được, phòng tôi ngay bên cạnh’ . Nói đoạn anh đưa cô vào thang máy rồi lên tầng 4

- ‘ Mệt không’ . Hoàng ân cần hỏi

- ‘ Có, phòng tôi ở đâu’ . Nhã vừa ngáp vừa hỏi

Thấy bộ dạng của Nhã như vậy, Hoàng khề buồn cười.

- ‘ Đi, phòng em ở tầng 3, dưới phòng Lam, tôi đưa em lên đó.’

Cô gật đầu rồi đi theo Hoàng lên tầng 3. Vừa vào phòng Lam và Nhã đã lăn ra ngủ, thật sự rất mệt nha, ngồi trên máy bay hơn chục tiếng đã thể đi oto cũng đã một tiếng, mệt chết đi được. Hoàng và Phong thấy vậy liền đóng cửa rồi đi vào phòng mình.

Ở dưới nhà, người giúp việc đang xúm lại bàn tán chuyện vừa nãy:

- ‘ Này, thấy 2 vị hôn phu của thiếu gia chưa?’

- ‘ Rồi, họ đẹp như thiên thần ý, nhưng mà hình như cô tiểu thư Lam có vẻ lạnh lùng giống cậu Phong quá

- ‘ Ừ phải công nhận, mà tôi thấy cô Nhã cũng đẹp nữa, cô ấy có vẻ thân thiện, mà nói trắng ra thì cả 2 vị hôn phu của thiếu gia bọn họ đều rất thân thiện, cũng đẹp nữa, tôi nghĩ được làm hôn phu của thiếu gia nhà ta thân phận cũng hẳng phải dạng vừa.....’

Quản gia Vũ thấy vậy, khề ho:

- ‘ E hèm, việc ai người nấy làm đi, đừng có hóng hớt lung tung nữa.’

Tuy nói vậy, nhưng quản gia Vũ cũng phải công nhận, 2 chị nhà ta đẹp một cách hoàn hảo.

Ông là người cực khó tính và chu toàn trong việc chọn người vậy nên rất khó ai lọt vào mắt xanh của ông, vậy mà Nhã và Lam ông mới gặp lần đầu đã có thiện ý. Ông là người có mắt biết nhìn người nên rất ưng hai vị hôn phu của thiếu gia nhà mình. Ông khề mỉm cười rồi nghĩ: Hai thiếu gia nhà mình phải cô gắng để chiếm được trái tim họ lắm đây.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Thần, Em Chỉ Có Thể Thuộc Về Tôi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 9

Đầu giờ chiều lúc 2h30 am.

Lam thức dậy, cảm thấy người tỉnh táo hơn liền đi tắm. OAAA bây giờ cô mới để ý rằng phòng cô rộng thật nha, rộng hơn cả phòng của cô ở Hàn Quốc nữa. Màu chủ đạo là hai màu trắng và tím, bước vào cửa phòng sẽ thấy một phòng khách nhỏ, bên trái phòng khách của cô có cánh cửa màu tím, dẫn vào trong là phòng ngủ. Chiếc giường cỡ King size nằm bên phải phòng, cạnh chiếc giường khoảng 4 mét nhìn sang tay phải có một cái cửa sổ to, bên dưới có cái giường nhỏ để nằm đọc sách

Bên tay trái đối diện với chiếc giường King size là bộ ghế sofa màu trắng, có chiếc tivi treo trên tường. Bên dưới là bể cá to đủ các loại cá cảnh nhiều màu sắc, đằng sau chiếc tường có tivi là phòng đọc sách hay phòng làm việc. Bên cạnh bộ ghế sofa nhìn sang tay trái là cánh cửa dẫn ra phòng tắm.. Bên cạnh cánh cửa phòng tắm là có một cánh cửa dẫn vào ‘ phòng đựng quần áo ’.

Cô khẽ cười, cô thích cách bày trí của phòng này. Tất cả mọi thứ đều làm cô hài lòng. Cô bỗng thấy bụng mình đói quá mức, à phải rồi, từ sáng đến giờ cô ăn mỗi đĩa mì ý, nói chứ, cô thật sự không ham ăn, nhưng mà đói thì ai chả thích đồ ăn, định đi gọi con Nhã đi ăn cùng thì chả biết phòng nó ở đâu, thôi thì đi tắm, tí nữa gọi nó sau cũng được. Cô lấy một chiếc áo hai dây màu trắng, và chiếc quần đùi màu tím.

Tắm xong, cô đi xuống dưới nhà, không thấy Nhã, chỉ thấy Hoàng và Phong, cũng không thấy ông nội, liền hỏi:

- ‘ Ông nội đâu?’

- ‘ Ông về Hàn Quốc với ông của em rồi. Phòng Nhã ở trên tầng 3,’ Phong lên tiếng

Cô khẽ gật đầu. Ra chỗ thang máy bấm lên tầng 3 , vào phòng Nhã đang thấy cô nàng say sưa giấc nồng, phòng Nhã cũng được trang trí giống cô nhưng mà màu lại là màu trắng ngà và hồng cánh sen. Cô tiến tới cái giường, dung giọng lạnh nói:

- ‘ Cậu không dậy, thì đừng hòng đi shopping’

Nghe vậy, Nhã bật dậy, mắt to chớp chớp nhìn người phá giấc ngủ của mình, rồi nói:

- ‘ Được, cậu xuống nhà chờ tớ, một tiếng nữa tớ xuống’

Lam gạt đầu rồi vào thang máy bấm lên tầng 4, cô thay quần áo, mặc một chiếc quần sooc màu trắng và áo sơ mi dài màu trắng trùm qua hông (kiểu mặc dẫu quần ấy). Rồi đi một chiếc giày bata màu trắng cao 5 phân, đeo túi có quai dài màu đen, tóc cô buộc đuôi ngựa, và đeo kính đen che gần nửa khuôn mặt. Cô vô điện thoại, lấy cái thẻ thanh toán tiền, và một ít tiền mặt để vào túi, cô lấy chiếc đồng hồ đeo vào tay. Xong xuôi thì cũng mất 1 tiếng cô định ra thang máy bấm thì chuông điện thoại reo. Ông nội gọi:

- ‘ Con đây’. Lam nhàn nhạt trả lời

- ‘ Ở đây thế nào cháu gái’. Ông hào hứng hỏi

..... Hai ông cháu nói chuyện với nhau rất vui vẻ, Lam nhìn đồng hồ trên tay, nghĩ chắc cái Nhã cũng xong rồi, nên chào tạm biệt ông rồi cúp máy.

Cô vào thang máy, cửa thang máy vừa mở đã thấy cái Nhã tí tòn cười toe toét bên trong. Hôm nay Nhã mặc một chiếc váy xuống màu hồng, bên trên đeo chiếc vòng cổ bạc có chữ N&L (Nhã và Lam). Thấy vậy, cô cũng mỉm cười, gạt đầu. Xuống đến tầng 1, Nhã bảo cô vào lấy xe trước còn cô đi báo với mấy ông kia.

Nhã vào phòng khách thấy Hoàng thì đan ngồi đọc báo, còn Phong thì đang giải quyết một số công việc trên máy tính, cật cật tiếng:

- ‘ Em với cái Lam đi ăn trưa đây’

Nghe giọng nói Nhã, Hoàng ngẩng lên, mỉm cười rồi quay sang nói với Phong:

- ‘ Chúng ta cũng chưa ăn gì, đi cùng luôn’

Phong khẽ gật đầu, gấp máy tính vào rồi đứng lên

Bạn đang đọc truyện *Thiên Thần, Em Chì Có Thể Thuộc Về Tôi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 10

Cả ba người cùng vào thang máy để xuống gara, vừa xuống đã thấy Lam ngồi trên con Ferrari, thỉnh thoảng còn nhún ga làm cho động cơ của con xe thỉnh thoảng lại gầm lên một tiếng, khỏe mỗi Phong hơi giật giật, anh thích lúc con nhóc nó ra vẻ tàn nhẫn như thế này. Đáng yêu (=.=, anh thật là đáng sợ). Anh cũng ngồi vào chiếc Ferrari. Lam ngạc nhiên, quay sang anh hơi nhún mày:

- ‘Nhả đâu, chưa ăn trưa à’

Anh nhún vai, bắt đầu dĩ nói:

- ‘Nhả ngồi xe ông Hoàng, con lambor ở đằng sau ý. Trưa nay anh cũng chưa ăn gì.’ Quả thật là, trưa nay công ty anh có gặp một chút trục trặc nên phải giải quyết, cả ông Hoàng cũng một tay ra giúp nên quên luôn bữa trưa.

Lam nghe vậy, liền rồ ga phóng ra khỏi hầm để oto, cô lướt đi êm ái trên các con đường, vì cô phóng với tốc độ cao nên người đi đường bị Lam làm cho hứng thú mà cũng rồ ga theo. Lam nhếch môi, muốn đua với tôi hả. Lam tăng tốc lên đến 200km/h phóng đi. Phong ngồi bên cạnh ánh mắt chuyển đổi liên tục, đầu tiên là ngạc nhiên, thứ hai là thú vị. Anh ngồi yên thưởng thức tài nghệ lái xe của cô, quả thật rất cừ.

Nhã thấy Lam rồ ga phóng đi, tự nhiên cũng thấy nóng người mà rồ ga phong Lam, quả thật rất thích cảm giác bay bay này nha. Hoàng thấy vậy, cũng chả kém gì ông em, rồi quay sang hỏi Nhã:

- ‘Em có vẻ rất thích tốc độ nhỉ’

- ‘Tại sao lại không, cảm như được bay, gạt bỏ hết mọi thứ lại đằng sau, chẳng phải lo cái gì cả. Thật sự rất thoải mái nha’

Anh khẽ cười:

- ‘Em biết lái moto chứ’

- ‘Chuyện vặt’. cô đáp lại, mồm thì cười không còn nhìn thấy tỏ quốc.

Anh quay sang cô cũng cười, nói:

- ‘Em càng ngày càng làm anh ngạc nhiên nha’

Cô cười lớn:

- ‘Nếu anh đã ngạc nhiên như vậy rồi thì sau này anh sẽ bị chết mất, em còn rất nhiều thứ muốn làm anh ngạc nhiên nha’

Anh cũng cười lớn, anh thích những cô gái tự nhiên như thế này chứ không phải nhưng cô nàng ông a ông ẹ, rồi giữ ý tứ như ngoài kia, bên những cô gái đo anh cảm thấy không được ấm áp và thoải mái như bên cạnh cô gái này. Rất thích.

.....

Ở trước cửa trung tâm Royal Centre (chém bừa đấy, đừng có mà google)

Có hai chiếc siêu xe phóng vào tầng hầm để gửi xe, bước xuống là có 4 người đều là trai tài gái sắc, khí phách hơn người, Lam bỏ kính ra rồi cài vào giữa những hàng cúc trên áo. Xong cô cùng 4 người vào thang máy bấm lên tầng đồ ăn. Cửa thang máy mở ra 4 người bước vào, đi đến đâu, người đi qua đi lại đều ngoái lại nhìn rồi trầm trồ khen, xì xào bàn tán:

- ‘Đẹp quá’

- ‘ừ, nhìn cái anh lạnh lung kia, trời ơi, đẹp quá đi mất’

- ‘cái anh ấm áp nhìn lãng tử kinh khủng ý’

- ‘Trời, tôi chưa thấy ai đẹp trai như hai anh ấy’

.....

Còn bọn con trai thì sang mắt lên khi nhìn thấy Nhã và Lam. Những đứa cứ lượn lờ đi qua đi lại mặt Lam và Nhã, thỉnh thoảng còn có thằng huyết sáo hay nói: em ơi rồi cười hô hô, có bọn còn nhìn chăm chăm vào body của cả hai đứa. Lam và Nhã thấy vậy liền khó chịu, muốn đâm cho mỗi thằng một cái nhưng ở nơi công cộng, không muốn vào police thì phải kiềm chế.

Hoàng và Phong cũng chả khác gì, bọn con gái cứ lượn lờ trước mặt, hay ‘vô tình’ đụng chạm vào hai ông nhà mình, thấy vậy hai ông cau mày khó chịu.

Chương 11

Cả 4 đứa nhanh chóng đi vào quán hàng ăn Hàn Quốc rồi gọi món

Chị nhân viên ưỡn ẹo đi ra, chiếc váy ngắn qua hông một tí, lộ cả cặp giò trắng ngần nhưng khá to (làm sao đẹp = bà Lam), cúc áo có năm hàng cúc thì cởi luôn ra 2 hàng. Đèn Nhã là con gái còn phải cảm thấy xấu hổ cho cô ta, đúng là nhục như con chó. Khoe thân để dụ trai, mẹ kiếp cái loại này đúng là làm bản hình ảnh con gái của quê hương Nhã và Lam (Việt Nam ạ). Chị nhân viên lên tiếng, mỉm cười ngọt ngào với hai anh chàng:

- ‘ Hai anh dùng gì ạ ’

- ‘ Hỏi các cô ấy ’. Hoàng mỉm cười lên tiếng, lúc cô nhân viên nhìn Hoàng mỉm cười liền dơ ra đấy, đến khi Nhã lên tiếng:

- ‘ Ê cô, tôi đang gọi đồ đấy, cô kia, cô’ Nhã lay người cô nhân viên phục vụ, vì đang ngắm trai đẹp mà tự nhiên có người phá đám, liền bực mình cúi gắt, quay sang to giọng với Nhã:

- ‘ Gọi món thì cứ gọi đi, làm gì mà phải lay người ta như thế, thích ăn gì thì ra quầy mà lấy, ở trong cái trung tâm này thiếu người phục vụ à, cô đừng tưởng cô là khách hàng thì làm cái gì cũng được nhá, cô nghĩ cô là thượng đế chắc. ’ Vì cô ta nói khá to nên ai cũng nghe thấy, người trong quán thấy vậy liền quay ra xem kịch hay.

Lam thì nghĩ, thôi xong, con ả nhân viên kia thâm hiểm rồi, cô thờ dài ngán ngấm rồi lấy tai nghe trong túi ra cắm vào điện thoại rồi nghe.

- ‘ Cái gì, cô dám lên giọng với tôi sao, cô là người phục vụ , là nhân viên thì phải có trách nhiệm giới thiệu cho khách hàng biết chứ, khách hàng gọi món thì chỉ ít không tập trung thì cũng phải bảo người ta làm phiền nhắc lại chứ, cô bảo tôi nghĩ tôi là thượng đế, nực cười, vậy quán các người treo một cái bản hiệu to dùng KHÁCH HÀNG LÀ THƯỢNG ĐẾ để làm gì hả, chọn làm cái nghề phục vụ này thì phải làm cho tốt, còn không làm được thì đừng có mà tỏ ra thân thiện, cái nghề này cần phải nhẫn nại chứ không phải một tí lại xông long mèo, lộ tra tính bản như thế đâu, còn chưa nói, cô có vô duyên quá không, nhìn chăm chăm vào khách hàng như thế, cô nghĩ ai chịu nổi, đã vậy mặc như không có, sao cô không phơi thân ra luôn đi, che với chả đây, muốn hở thì cứ lột phăng hết ra sao cứ phải hở một tí, che một tí , ngứa mắt. Mặt thì bôi tán phấn, cô không cảm thấy nặng mặt à. Loại vô duyên, không biết mặt dày cái gì cả. ’ Nhã bực tức ngồi xuống, cô nhân viên thì bắt đầu rom róm nước mắt (phải công nhân bà này chứ thâm hậu thật), Hoàng trở mặt ra nhìn cô, rồi cũng cười cười, nhìn cô như con mèo nhỏ xù lông vậy. Đáng yêu thật.

Còn Phong thấy Lam đeo tai nghe thì thắc mắc, đến lúc nghe Nhã chửi con ả kia sắp điếc lỗ tai ra rồi liền lắc đầu ngán ngấm, cuối cùng cũng hiểu, anh đeo tai nghe và nhắn tin cho Lam báo gọi đồ, bà Nhã thì đang say sưa luyện thuyết, còn ông Hoàng cũng đang say sưa ngắm bà, ông Phong thì chỉ biết ăn. Ặc, cái bọn trời đánh.

Cô vậy một chị phục vụ ra rồi gọi đồ ăn, sau đó kêu chị ta lôi cô nhân viên này về.

Nhã chửi xong thì chị nhân viên được lôi về, Lam gọi cho Nhã kem dâu ăn cho nguôi giận, cô chưa kịp đưa cho Nhã, Nhã đã giằng lấy khỏi phục vụ ăn ngấu nghiến. Hoàng thấy vậy bật cười, Nhã bị người khác cười càng bực tức quay sang mặt đầy nộ khí nhìn Hoàng

Bạn đang đọc truyện *Thiên Thần, Em Chỉ Có Thể Thuộc Về Tôi* được tài miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tài miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 12

Nhã thấy người khác cười mình thì đâm ra bực tức, cô còn chưa nguôi giận cơ mà, cô quay phắt sang Hoàng đang ngồi cạnh mình cười ha hả, mặt đầy sát khí. Vì cô bực tức nên mặt cô chuyển sang một màu đỏ nhạt, mũi cô cũng chuyển sang màu hồng, nhìn đáng yêu phát chết. Hoàng thấy vậy hơi ngưng cười, rồi quay sang ngắm cô, cô thấy vậy càng bực hơn, lấy tay phang vào lưng Hoàng:

- ‘ Anh nhìn cái gì chứ, hay ho lắm à ’

Hoàng nhăn mặt, ay ya con nhỏ này đánh đau kinh khủng, Hoàng cũng quay sang:

- ‘ Ay ya, chỉ nhìn em thôi cũng bị đánh sao ’. Hoàng nhăn mày, oan ức kêu lên

- ‘ Ừ thế thì sao chứ, đã bực rồi thì đừng đổ dầu vào lửa chứ ’. Cô cũng không vừa

- ‘ Rời rồi, anh thua em, nhưng anh vẫn vô tội được chưa’. Anh giờ tay đầu hàng.

Nhã thấy vậy cũng nguôi giận bớt chút chút, rồi nghĩ đúng là mình cũng sai nên quay sang, dùng giọng ngọt ngào xin lỗi anh :

- ‘ Được rồi, là em sai, em xin lỗi’

- ‘ Anh không chịu, em đền anh cái gì anh mới nhận lời xin lỗi này cơ.’ Hoàng nũng nịu Nhã

Lam và Phong ngồi đối diện thấy vậy, buồn nôn. Trời ạ, Lam đeo tai nghe rồi sao còn nghe tiếng bà Nhã chứ. Cô tăng âm lượng lên rồi ăn đồ ăn, Phong thấy vậy cũng tăng âm lượng lên rồi cũng ăn.

Quay trở lại với bên kia

Nhã nghe vậy, liền dịu giọng nói:

- ‘ Được rồi, anh muốn em đền anh cái gì đây’

- ‘ Ti về nhà xoa lưng cho anh’. Anh hào hứng nói, như thể chỉ chờ câu nói này của cô.

Nhã nghe vậy, gạt đầu cái rụp, tưởng gì chứ, việc này dễ ợt, đũa 2 tuổi cũng biết làm. Rồi cũng cảm cúi ăn, Hoàng thấy vậy khẽ cười.

Bốn chúng nó ăn xong, thì Phong và Hoàng ra ngoài chờ trước, còn Lam và Nhã đi trả tiền. Đến quầy trở tiền, anh nhân viên ở đấy cứ nhìn chăm chăm Lam và Nhã, khiến Lam khó chịu, khẽ nhủ mày rồi đi ra ngoài chờ Nhã, Nhã thấy vậy cũng hiểu nên lấy ví tiền ra đưa tiền mặt cho anh chàng. Anh chàng cầm lấy mà không cần biết là bao nhiêu, còn Nhã mỉm cười, gạt đầu rồi đi ra ngoài, anh chàng đang đơ vì nhìn thấy gái đẹp liền há hốc mồm khi nhìn thấy nụ cười của Nhã, máu mũi tự nhiên xịt ra ngoài, trời ơi, đẹp quá đi mất.

Ra ngoài cũng đã 3.30 pm chiều, Phong và Lam thì muốn đi sang quầy sách sau đó mới sang quần áo, còn Hoàng và Lam muốn đi coffe rồi mới quần áo, hay trang sức. Vậy là chúng nó thống nhất, Hoàng và Nhã đi với nhau, còn Phong và Lam đi với nhau. Đến hang quần áo, cô chọn vài bộ còn anh ngồi chờ, anh muốn mua quần áo nhưng muốn mua cho ông nội cơ, vậy nên anh ngồi đợi cô thử quần áo.

Cô chọn một bộ váy có áo crop top màu trắng, hoa văn màu tím, và chiếc váy xòe cũng màu trắng nốt nhưng bên ngoài phủ lớp ren màu tím. Cô bước ra làm choáng ngợp cả căn phòng, Phong nhìn lên, không ngờ con nhóc này lúc mặc váy lại trông đẹp đến diệu dàng kì lạ, anh sững sờ vài giây rồi lấy lại bình tĩnh, cất tiếng nói:

- ‘ Bộ này rất hợp với em, chọn thêm vài bộ nữa đi’

- ‘ Anh đái?’. Cô hơi nghiêng đầu hỏi

Anh gạt đầu, rồi cô cũng gạt đầu đi chọn thêm vài bộ nữa. Anh định có dự định mua quần áo cho ông, nhưng thôi, còn lâu mới sinh nhật ông mà, lo gì.

.....

Bạn đang đọc truyện *Thiên Thần, Em Chỉ Có Thể Thuộc Về Tôi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 13

Nhã và Hoàng vào một quán cafe ngồi nghỉ, anh và cô và chọn bàn ngồi vào, anh phục vụ thấy liền đi ra bàn cô hỏi:

- ‘ Anh chị dùng gì’. Nói xong anh quay xuống nhìn Hoàng rồi nhìn sang Nhã, lúc nhìn sang Nhã, anh phục vụ ngăn người cứ nhìn chăm chăm vào Nhã, Nhã thấy vậy khó chịu ra mặt, lay anh ta rồi gọi đồ:

- ‘ Cho tôi một cappuchino và một kem dâu’. Cô gấp album đưa cho anh nhân viên. Anh nhân viên sau khi bị Nhã lay người cũng tỉnh, vội vàng ghi vào những thứ khách hàng yêu cầu.

- ‘ Cho tôi một cafe Latte’, Nói xong anh cũng đưa lại cho anh nhân viên phục vụ, anh quay sang nói chuyện với Nhã

- ‘ Sao em thích cappuchino’.

- ‘ Theo tôi nghĩ, cappuchino nó thật sự rất ngọt ngào, hay còn có thể nói nó cũng là thứ tượng trưng cho tình yêu, nó không quá đáng, cũng không quá

nhật, biểu tượng cho một tình yêu nhẹ nhàng, êm đềm’. Nhã vừa nói, ánh mắt mơ màng nhìn ra ngoài.

Hoàng bật cười, ý nghĩ của cô nàng này phong phú và lãng mạn quá đi mất.

.....

5.30 pm

Bốn người họ xong xuôi, ai cũng khệ nệ xách mấy túi đồ lớn nhỏ bên cạnh, rồi đi ra ngoài sảnh tập trung. Nhã hỏi:

- ‘ Bây giờ đi đâu.’

- ‘ Đi chợ mua vài thứ đồ đi, tôi muốn nấu cơm’. Lam lên tiếng

- ‘ Chẳng phải vừa ăn rồi đó sao’. Phong nhăn mày nói

- ‘ Chẳng nhẽ một ngày anh ăn một bữa’. Lam nhàn nhạt lên tiếng

- ‘ Chí lý, chí lý’. Nhã gật đầu hưởng ứng

Hoàng và Phong chỉ biết thờ dài, có thời gian, hai họ không ăn uống gì, vì ông nội lâm bệnh nặng, nhưng bây giờ cũng đỡ hơn rồi.

- ‘ Đi chợ 1 tiếng, bây giờ là 5.30, 6.30 chúng ta về nhà nấu cơm. Nhã và Hoàng hai người đi mua thịt lợn, sườn, cá.....

- ‘ oke’. Nhã hào hứng nói

- ‘ Còn tôi và em thì sao’. Phong hỏi

- ‘ Chúng ta đi mua rau củ’. Lam nói

Phong khẽ gật đầu. Rồi chúng nó lên xe đi đến chợ. Xuống đến nơi, mỗi đứa một hướng, hẹn tập trung ở ngoài cửa chợ.

Bên Phong và Lam.Lam bắt chọt lên tiếng:

- ‘ Anh gọi cả ông nội nữa đi, tôi muốn mời ông ấy đến ăn cơm’

- ‘ Không phải muốn lấy lòng ông làm con dâu nhà họ Vũ đấy chứ’. Phong nhếch mép cười ranh mãnh, ghé sát cô khẽ nói.

- ‘ Đừng có hoang tưởng nữa’. Cô khẽ lườm cái tên dở hơi này, đúng là ảo tưởng mà, tưởng mình là ai chứ. Phát ghét.

- ‘ Thật không vậy’. Phong lại một lần nữa dùng điệu cười đó

- ‘ Đừng có nằm mơ nữa, trở về thực tại đi.’ Cô nhàn nhạt trả lời, vừa nói vừa xem những rau củ tươi kia

- ‘ Ai mà biết trước được chứ, ông nội hôm nay cũng đi có việc rồi, 44 đứa ăn thôi’. Phong thản nhiên nói, xong cũng chăm chú nhìn cô.

Cô khẽ lườm anh, rồi chăm chú vào chọn rau. Từ nãy lúc 2 đứa chúng nó bước vào đây đã làm thu hút cả chợ, đi đến đâu cũng bị người ta nhìn chăm chăm, rồi xì xầm bàn tán. Đúng là đẹp quá cũng khổ mà.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Thần, Em Chỉ Có Thể Thuộc Về Tôi* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 14

Bên Hoàng và Nhã cũng chẳng khác mấy, nhưng mỗi tội. Bên này ảm ỉ hơn mà thôi

Hoàng cau có lên tiếng:

- ‘ Sao không bảo Lam và thằng Phong đi mua mấy cái thứ bẩn thỉu này chứ, nhìn phát ghê’

- ‘ Anh chịu khó đi, cái Lam nó sợ thịt tươi sống lắm’

- ‘ Nhưng anh cũng không chịu được’

- ‘ Được vậy anh xách đồ đi, để em chọn đồ ăn’

- ‘ Tại sao lại là anh’. Tuy nói vậy nhưng anh cũng nhanh chóng cầm đồ cho Nhã

- ‘ Không nhè em thả xuống đường, để những đồ vật đó tự chạy về chắc’. Nhã chăm chú xem đồ

Hoàng bỗng nghiêm túc, nói một cách vô số tội:

- ‘ Ừ, tại sao không’.

- ‘ Phải đợi anh phát minh ra’. Nhã bĩu môi, ánh mắt khinh khinh nói

Hoàng không nói gì nữa, chỉ chăm chú nhìn cô mua đồ. Con nhóc này đáng yêu ghê

Sau một giờ, 4 đứa gặp nhau ở ngoài cửa chợ. Lên siêu xe rồi đi về nhà.

Lam và Nhã lên nhà để thay quần áo.

Lúc bước xuống cầu thang, Lam thì mặc một chiếc áo hai dây màu trắng và chiếc quần đùi màu tím. Phong nhìn đơ cả ra, trời ạ, con nhóc này, còn có đàn ông ở trong cái nhà này đây. Mặc thế này khác gì kiểu gọi người ta.

Còn Nhã thì nhí nhảnh với chiếc váy hai dây hình Mickey ngộ nghĩnh, bước chân sáo xuống dưới nhà. Thấy Lam đi vào bếp cũng liền lảng xăng chạy xuống.

Sau đó hai đứa xông vào chiến đấu với bếp, sau gần hai tiếng. Mùi thơm phức từ đồ ăn bay khắp mọi góc của căn biệt thự King. Tiếng của Nhã thánh thót vang lên:

- ‘ ăn cơm nào’

Hoàng và Phong đi vào bếp thấy trên bàn bày ra rất nhiều món trình bày đẹp mắt

Hoàng nghi ngờ hỏi:

- ‘ Các em làm đây á’

Lam chỉ khẽ gật đầu, còn Nhã thì dương dương tự đắc:

- ‘ Tại sao không’

Trên bàn thì có: Sườn xào chua ngọt, cánh gà chiên, mì ý, kimbap chiên, canh rau biển,....

Cả bốn đứa chúng nó ngồi xuống ăn. Vì là những người có giáo dục nên trong lúc ăn, không hề có tiếng nói nào cả, mà chỉ vang lên những tiếng cạch cạch.

Ăn xong đứa nào đứa nấy no đến nỗi không đứng nổi, riêng Lam thì vẫn khỏe nhất. Phong thấy vậy, liền lên tiếng mỉa mai:

- ‘ Em không cần phải giữ hình ảnh đâu’

- ‘ Anh thôi ảo tưởng đi’. Lam lạnh lùng liếc mắt, cất lời nói lạnh lùng

- ‘ Tôi không thích rửa bát, mấy người tự đi mà xử lý’

Phong ngờ ngàng, nói thế thôi có cần phải giận dữ như vậy không

Bạn đang đọc truyện *Thiên Thần, Em Chỉ Có Thể Thuộc Về Tôi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 15

Nhã lắc đầu nói:

- ‘ Cái Lam nó không thích ai nói nói làm tắt cả chỉ vì tiền đâu’.

- ‘ Sao vậy’. Phong thắc mắc hỏi

- ‘ Sau này đến thời điểm thích hợp, tự dung nó sẽ nói cho anh biết’. Nói rồi, Nhã đi lên phòng. Hoàng đi qua khẽ vỗ vai Phong.

Trên phòng Lam, cô đang ngồi trên chiếc giường bé bên cạnh cửa sổ, nhìn ra ngoài. Cộc cộc, tiếng gõ cửa vang lên:

- ‘ Ai’. Lam lạnh lùng lên tiếng

- ‘ Nhã đây, tớ vào nhé’.

- ‘ U’

Cô đi vào thì thấy Lam đang ngồi thẫn thờ, quyển truyện Mãi mãi là bao xa vẫn còn trên tay, Nhã ngồi xuống giường và nói:

- ‘ Đừng nghĩ lại quá khứ, hãy sống cho hiện tại, Lam ạ.’

- ‘ Lấy tớ cái Ipod rồi cậu về phòng đi’

- ‘ Đây, tớ về phòng đây. Mạnh mẽ lên’. Cô lấy xong liền đưa cho Lam

- ‘ Cảm ơn’

Nhã đi ra khẽ đóng cửa rồi đi về phòng. Lam đeo ipod rồi nhắm mắt, một giọt nước mắt khẽ rơi, anh hai, sao anh lại phải làm như thế, em cô đơn lắm.

.....

1.30 am

Tiếng mở cửa khe khẽ vang lên, một thân hình cao lớn bước vào. Phong nhìn thấy Lam đang ngồi trên bệ cửa sổ, cửa sổ mở tung ra, gió lùa vào khiến khăn phòng chốc lát khiến cho người ta liên tưởng đến bộ phim ma nhưng cô gái ngồi kia thì đúng thật là một thiên sứ, cô có mái tóc dài màu đỏ chấm lưng, cô mặc một chiếc áo hai dây và chiếc quần đùi tím. Đang nhắm nghiền mắt ngủ say sưa, Phong khẽ lắc đầu, nếu anh không phải là người tốt, thì không biết cô còn nguyên vẹn không nữa.

Anh tiến tới, bế cô đặt lên giường, rồi đóng cửa sổ cho cô. Anh bật điều hòa để 22 độ, rồi đắp chăn cho cô. Rồi anh quay về phòng mình, đứng ở ngoài hành lang, từng đợt khói của thuốc lá được thả ra. Anh không biết tạo sao lại đi làm một việc ngu ngốc này nữa. Tại sao phải đi chăm sóc cho một cô gái cơ chứ. Tâm trí anh rồi bời. Hoàng mở cửa, bước vào:

- ‘ Sao chưa ngủ’

- ‘ Còn anh’. Phong nhàn nhạt đáp lại

Hoàng khẽ cười, anh làm sao mà ngủ được khi trong đầu anh cứ hiện lên hình ảnh một cô gái lái xe rồi cười rạng rỡ, lam lu mờ tất cả một loài hoa, cô đẹp một cách thánh thiện, dịu dàng khiến anh không thể quên.

- ‘ Em nên xác định đi’. Hoàng nói rồi đi ra khỏi phòng.

Phong hơi nhú mồm, xác định gì chứ. Chẳng nhẽ..... Anh vẫn chưa sẵn sàng. Nói trắng ra, anh quá sợ khi phải đối diện với chuyện đó. Anh chưa đủ sẵn sàng. Cảm thấy khó chịu, Phong liền thay quần áo, lấy chìa khóa con moto rồi đi xuống nhà, đi xuống phòng Hoàng thì khẽ gõ vào cửa 4 lần rồi đi luôn. ‘ Cái thằng này, đi mà không rủ anh’. Nghĩ vậy cũng nhanh chóng thay quần áo và lấy chìa khóa của con moto, rồi xuống gara, đã thấy thằng em dờ hơi đang ngồi chờ ở đây. Anh cũng ngồi lên chiếc moto bên cạnh, rồi hai người phóng đi.

Lúc này, ở ngoài đường, đang có một cuộc đua xảy ra rất kịch tính, có hai chiếc xe đua đang dẫn đầu, xe thứ nhất có màu xám đen, biểu hiện khí phách và tính cách của người lái xe.

Người thứ hai, có con xe màu nâu và đen thể hiện sự dịu dàng nhưng nguy hiểm, mưu mẹo.

Hoàng và Phong quẹo tay lái, khúc cua cuối cùng để về đích. Phong đột nhiên rẽ sang hướng khác, Hoàng thấy vậy cũng bẻ lái, chạy về hướng xe của Phong.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Thần, Em Chỉ Có Thể Thuộc Về Tôi* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 16

Hoàng dừng xe lại khi thấy Phong đứng bên chiếc trên cầu nhìn ra về một nơi vô định, một làn gió thổi qua làm bay mái tóc của anh. Trông Phong lúc này thật cuốn hút mà cũng cô đơn. Hoàng thấy vậy xuống xe rồi đưa cả người vào xe, cất tiếng nói:

- ‘Hãy sống cho hiện tại và tương lai’

- ‘Nhưng nhờ cô ấy quay về’,. Phong trả lời, ánh mắt càng trở nên buồn rầu

- ‘Chừng phải nếu chờ đến 20t mà cô ấy không quay về, thì em hãy tìm một tình yêu mới sao’.

Phong khẽ lắc đầu:

- ‘Em không biết’

- ‘Muốn nhảy không, anh đùn cho chú mày xuống dưới đấy’.

Phong khẽ cười, lắc đầu:

- ‘Về thôi’. Anh bước lên xe rồi rồ ga phóng đi

Hoàng thấy vậy cũng rồ ga phóng đi.

Buổi sang tại biệt The King, lúc 5.30 am

Lam thức dậy, rồi nhìn ra ngoài cửa. Trời ạ, mình nằm lên giường lúc nào vậy, cô nhớ rõ rang hôm qua cô còn nằm trên chiếc giường một mét kia cơ mà. Thôi cũng chẳng quan trọng, cô tắt điều hòa rồi mở cửa sổ đón nắng mặt trời. Cô tham lam hít một lượng không khí lớn vào người rồi vào vệ sinh cá nhân. Cô lấy một chiếc áo ba lỗ màu trắng và chiếc quần đùi màu đen, cô đi một chiếc giày màu trắng rồi bước xuống nhà.

Vừa bước xuống nhà đã thấy Phong đang đi giày. Phong nghe tiếng động cũng ngoảnh lại, thấy Lma trong bộ dạng như vậy liền biết cô chuẩn bị đi tập thể dục, anh hỏi:

- ‘Đi cùng không’. Cô gật đầu rồi vào tủ lạnh lấy một chai nước lạnh một ngụm rồi đi ra ngoài, tiện tay lấy luôn chiếc ipod màu trắng và đeo tai nghe

-----
Cô và Phong đi bộ ra công viên, trên đường đi chẳng ai nói với ai câu nào cả (mấy người lạnh lung quá đi). Đến công viên cô bắt đầu chạy bộ, Phong thấy vậy cũng chạy theo. Chạy được một vòng rồi lại đi bộ, cứ như vậy đến tận 4 vòng mới thôi.

Hai người bọn họ ngồi xuống một thảm cỏ nhìn lên bầu trời. Phong thấy cô vẫn không bỏ tai nghe liền hiểu kì, đưa tay rút một bên tai nghe của Lam dứt vào tai mình. Lam thấy vậy khẽ nhủ mày, cô không thích nhưng mà nếu tranh cãi với anh ta chắc cả sang cũng không xong, cô nghĩ vậy liền cầm chai nước lên uống.

Còn Phong sau khi dứt tai nghe vào tai mình, thì bên trong xuất hiện lời bài *Thinking out loud* – Ed sheeran. Rồi sau đó một loạt bài Âu- Mỹ vang lên, đều là những bài có âm điệu nhẹ nhàng, nghe cảm thấy thật bình thản nha.

Biệt thự The King lúc 6.30 am

Phong và Lam vừa vào đến nhà đã thấy tiếng âm ỉ vang lên. Trời ạ, ông Hoàng và bà Nhã cãi nhau chỉ vì chai nước lạnh còn lại trong tủ lạnh. Hết nói nôi,Lam và Phong liền vào thang máy bấm lên tầng 4 trong khi hai anh chị vẫn cãi nhau rất hăng say... và cuối cùng chai nước đổ ra sàn, lại một trận nữa, lần này còn có vẻ kịch tính hơn khi hai người, mỗi người cầm một ‘vũ khí’

Chương 17

Nhã thì cảm thấy cứ chọc chọc vào người Hoàng còn Hoàng thì lấy thìa, thỉnh thoảng gõ vào cái đầu của Nhã. Hai ông bà này hăng kinh khủng. Phong và Lam tắm xong chuẩn bị xuống ăn sáng thì thấy hai người vẫn cãi nhau. Lam lên tiếng:

- ‘Định nhịn bữa sáng à’

Nói đoạn, cả Hoàng và Nhã quay sang nhìn Lam rồi nhảy tót vào bàn ăn. Hoàng lên tiếng:

- ‘Nhã, anh xin lỗi, vừa nãy không nhường em chai nước’

- ‘U, biết là tốt. Lần sau đừng có tranh giành với em là được’. Sau khi Nhã nói xong, Hoàng tí thì sặc nước, ngẩng đầu tròn mắt nhìn Nhã, con gái dịu dàng đây sao.

- ‘Còn nợ anh cái xoa lưng đây’. Hoàng khoanh tay nhìn Nhã

- ‘Tôi nay’. Nhã nhàn nhạt trả lời

- ‘Lam, Susan gọi công ty có vấn đề nội bộ tí đến đây’. Nhã nói cho Lam biết

- ‘Biết rồi’. Lam cúi đầu ăn.

- ‘7.30 đi’. Lam nói ngắn gọn

Nhã khẽ gật rồi cũng cúi xuống ăn. Phong lên tiếng:

- ‘Tí nữa tôi đưa hai em đi’

- ‘Không cần’. Lam lạnh lùng lên tiếng

Phong khẽ nhún mày:

- ‘Tại sao’. Phong hỏi, được anh với Hoàng đưa đi không ngại ai muốn mà cũng được

- ‘Không thích’. Lam nhàn nhạt trả lời

Phong sặc nặng luôn, gì chứ, rốt cuộc Lam có phải con gái không. Hoàng thấy thằng em bị mỹ nhân từ chối thì bật cười ha hả. Phong khẽ lườm Hoàng, ông này khủng luôn rồi. Hoàng đang định lên tiếng:

- ‘Nhã, tí nữa a....’

- ‘Không cần’. Nhã nhàn nhạt lên tiếng

Hoàng nghe vậy cũng đứng hình chả khác gì ông Phong. Phong thấy vậy, cười khẩy cho ông Hoàng một cái, hơn người ta tí nào đâu mà cười, Hoàng thấy vậy khẽ trừng mắt nhìn thằng em đang nhếch mép cười mình.

Lúc này, 7.45 am, tại tập đoàn The Queen, có hai cô gái sang chảnh bước vào. Một cô gái mặc một chiếc quần đùi màu đen, mùi chiếc áo sơ mi trắng sơ vin bên trong và chiếc áo vét màu đen bên ngoài, cô đi đôi giày cao gót màu đen và đeo chiếc kính bản to che gần nửa khuôn mặt. Tất cả làm nổi bật lên chiều cao lý tưởng, thân hình chuẩn đến từng milimet, khuôn mặt thiên sứ và khí chất đầy mình

Cô gái còn lại mặc một chiếc váy xuong màu trắng, bên ngoài khoác một chiếc áo vét màu đen, cô đi chiếc giày màu trắng, tóc xõa ra, và chiếc kính để trên đầu, trông cô vừa trẻ trung vừa sang trọng.

Lam và Nhã đi đến đâu cũng bị người trong công ty nhìn chăm chăm, bọn họ khó chịu ra mặt, nhanh chóng đi vào chỗ lễ tân hỏi, cô lễ tân mỉm cười ngọt ngào để mồi hỏi:

- ‘Tôi có thể giúp gì cho hai vị đây không ạ’.

Nhã đưa chiếc thẻ màu bằng thủy tinh ra, thấy vậy cô nhân viên trong mắt lóe lên tia sùng sốt, nhưng rồi nhanh chóng lấy lại bình tĩnh. Cô nói:

- ‘ Kính chào Phó tổng giám đốc, Mỹ Lệ (tên cô ta) có mặt như mù, không biết Phó tổng đến, xin Phó tổng thứ tội cho’.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Thần, Em Chỉ Có Thể Thuộc Về Tôi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 18

- ‘ Được rồi, phòng của tôi ở đâu, à phòng của Tổng giám đốc nữa’. Nhã lên tiếng

- ‘ Thưa, phòng của Phó tổng ở tầng 70, phòng 2, còn vị này là?’

- ‘ Người quen’. Nhã nhàn nhạt lên tiếng

- ‘ Da, vậy thì phòng của Tổng giám đốc ở tầng 70, phòng 1’. Cô nhân viên kính cẩn lên tiếng

Nhã khẽ gật đầu. Rồi cả hai người bước vào thang máy. Cửa thang máy đóng lại, thì mọi người cũng bắt đầu xì xầm:

-Này, cô ấy là Phó tổng ư, trẻ thật đấy.

-Ừ, cô ấy đẹp thật đấy như thiên thần ý.

-Tôi cũng chưa thấy ai đẹp hơn cô ấy, mà này, người đi cùng cô ấy là ai mà lại được vào phòng Tổng giám đốc nhi.

-Tôi nghĩ đây là Tổng giám đốc đấy

-Vớ vẩn

-Tôi cũng nghĩ vậy, nọ người không biết à, nghe tin đồn nói, Tổng giám đốc của chúng ta bí ẩn lắm, nhưng hình như có người đồn nói, cô ấy đẹp như thiên sứ ý, đáng chuẩn khỏi nói. Chẳng biết phải không nữa

-Nếu vậy thì đúng là cô ấy rồi

.....

Trong phòng Tổng giám đốc của tập đoàn The Queen

- ‘ Mang tài liệu lên đây cho tôi’. Lam ấn nút, dùng giọng lạnh lùng nói với thư kí của mình.

Cộc cộc, tiếng gõ cửa vang lên.

- ‘ Mời vào’.

- ‘ Thưa Tổng giám đốc, đây là tài liệu của công ty chúng ta, về mặt thời trang của chúng ta, nghe bên khách hàng, họ phản ánh rằng, công ty chúng ta bán quần áo dệt này kém chất lượng, hơn nữa, lại còn đòi giá đắt’. Một cô gái mang gương mặt thánh thiện đi vào, cô mặc bộ vest tôn lên dáng của cô, cất giọng thánh thót

- ‘ Susan, gọi bên quản lí thời trang gặp Phó tổng giám đốc, còn cô ở lại. Tôi có vài chuyện muốn hỏi’. (Đừng thắc mắc tại sao, Susan lại được vào phòng của Lam nhé, Susan cũng là người học trong tổ chức sát thủ cùng với Lam và Nhã nên biết nhau. Trong công ty chỉ có mình Susan biết mặt Lam, còn lại đều là bí mật)

- ‘ Được’. Susan lên tiếng

Lam đánh máy tính, mười ngón múa trên bàn phím, lướt nhẹ. Cô nhấn vào mail cho Nhã, để Nhã biết tình hình công ty.

.....

Phòng phó tổng giám đốc.

Sau khi Nhã nhận được mail, liền gọi người quản lí thời trang lên. Cộc cộc, tiếng gõ cửa vang lên.

- ‘ Mời vào’

- ‘ Kính chào Phó tổng’. Nhạc Trinh lên tiếng, cô là người đã 35 tuổi rồi.

- ‘ Báo cáo đi’. Nhã nhàn nhạt lên tiếng

- ‘ Thừa Phó tổng, lần nhập hang sớm nhất là vào tháng trước, sua khi tôi kiểm chứng, thì tất cả mọi thứ đều rất tốt, không có hang giả, hang hổng.’ Nhạc Trinh kính cẩn lên tiếng

- ‘ Hang đấy nhập xong, vậy sau mấy ngày liền tung ra ngoài tiêu thụ’.

- ‘ Thừa Phó tổng, hai ngày sau’.

- ‘ Ai là người ở cuối trông hang trước ngày hang được bán ra ngoài’. Nhã hơi nhíu mày lên tiếng

- ‘ Thừa Phó tổng tôi đã cứ, Tiêu Yên ạ’. Nhã nhíu mày

- ‘ Đưa tôi hồ sơ của Tiêu Yên’. Nhã lên tiếng

- ‘ Thừa Phó tổng, tôi xin được về lấy ạ’.

Cạch, tiếng đóng cửa vang lên, cùng lúc ai đó khẽ nhếch mép, Gì chứ, dám đấu với tôi. Chỉ là một đứa oắt con, miệng còn hôi sữa

Bạn đang đọc truyện *Thiên Thần, Em Chỉ Có Thể Thuộc Về Tôi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 19

Bên phòng Tổng giám đốc.

-Bang phái thể nào rồi. Lam lạnh lùng hỏi

-Thằng Zino bảo, em mà không về sớm, nó sẽ bị đột tử mất. Susan ngồi phịch xuống ghế mệt mỏi

Susan (20t): học cùng lớp sát thủ với Lam, cùng Lam và Nhã thành lập công ty The Queen. Cô là người nhí nhảnh, tinh nghịch, từng là người yêu của Thiên Hàn (anh trai nó). Cô mang một vẻ đẹp của con lai.

-Ồ Bar cũng rất mệt, em nên đến sớm xem tình hình đi. Không chị chắc cũng đi theo thằng Zino xuống mồ mất. Đã vậy, sang sớm tỉnh mơ đã phải đến công ty chứ.

-Chẳng phải ngày trước, chị bảo thích bận rộn sao. Lam lười biếng trả lời

-Với lại chị cũng bảo sẽ cống hiến hết mình vì tập đoàn ngày một lớn mạnh mà

-Gi, bảo thế cũng có nghĩa em bắt chị phải quản lí cả cái bar to đùng cùng với thằng kia đâu nhé. Đã vậy, suốt ngày còn phải ra mặt cảnh cáo bọn chơi chơi suốt ngày đến chọc phá bang người ta. Thế này là em đang bóc lột sức lao động của chị. Susan hăm hăm đắp lại

-Chẳng phải chị là người có ý kiến trước sao. Lam hơi nhếch mép nói

-Ừ...thì...cũng đúng, mà thôi. Gọi cái Nhã đi, chị có chuyện muốn hỏi mấy đứa đây

Cộc cộc, tiếng gõ cửa vang lên, 2 giây sau lại vang lên 3 lần (ám hiệu của 3 chị em nhà nó). Sau đó Nhã tự mở cửa vào.

-Ê Nhã, chị nghe nói mấy đứa đính hôn với Tổng giám đốc tập đoàn The King hả

-Ê, sao chị biết?. Nhã tròn mắt hỏi (còn đâu hình tượng phó tổng giám đốc chứ)

-Trên đời này cái gì chị mà chả biết, kể đi xem nào. Susan héch mặt lên trời tự hào nói

3 chị em chúng nó cứ nói chuyện như vậy cho đến khi tan tầm thì Nhã và Lam cáo lui về trước, còn Susan ở lại giải quyết vụ thời trang kia.

.....

Lam và Nhã về đến nhà cũng đã là 11.30 am

-Lam, đói quá, làm gì cái gì ăn đi. Nhã than thở

-Mấy đũa về rồi à. Hoàng bước xuống

-Mấy anh ăn chưa. Nhã hỏi

Hoàng lắc đầu

-Thôi cũng muộn rồi, tôi làm mì đen ăn thôi nhé, Nhã, đi làm kimbap chiên đi. Lam hồ hững nói, rồi cũng đeo tạp dề chuẩn bị

Phong và Hoàng thì ra ngoài ngồi xem T.V. Khaongr 45’ sau, mùi thức ăn từ nhà bếp bay ra sộc vào mũi Hoàng và Phong. Tiếng Nhã cũng từ trong bếp thánh thót vang lên:

- Vào ăn thôi

Hoàng và Phong đi vào, ngồi vào bàn ăn. Cả bàn ăn trôi qua trong lặng lẽ (có cái gì để nói đâu). Ăn xong, cả 4 đũa nhìn nhau, đồng bát đĩa này, ai rửa đây. Nghĩ vậy cả Lam và Nhã nhìn hai ông Hoàng và Phong với ánh mắt rục rủa. Hừ, hôm qua đang yên đang lành thì mấy người đuổi hết đám người hầu kia đi với cái lý do không thể nào củ chuối hơn là... nấu ăn không hợp khẩu vị đã vậy mỗi tuần người ta mới đến có một lần để dọn dẹp vệ sinh, tự nước họa vào thân.

Hai anh nhà ta như kiểu nhìn thấu được suy nghĩ, Hoàng nhìn Nhã với ánh mắt tội nghiệp còn Phong thì nhún nhún vai:

- Để cuối tuần người ta đến dọn dẹp cũng được mà

Bạn đang đọc truyện *Thiên Thần, Em Chỉ Có Thể Thuộc Về Tôi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 20

-Gi, cuối tuần mới đến dọn đồng bát đĩa thì nhà bếp thành cái gì, thành cái ổ chứa bát đĩa bẩn à, mà đèn slucs đầy mỡ cũng dính luôn vào bát đĩa rồi, anh có lấy răng cạy, cũng chẳng ăn thua nhé. Nói gì thì nói chứ, Lam không thích rửa bát, một việc vô vị

-Làm gì ghê vậy, được rồi, em không rửa thì tôi rửa chứ gì đâu. Phong hùng hồn tuyên bố

-Cái gì, mày vừa nói cái gì hả thằng cô hồn kia, mày bị đẹp làm cho mê hoặc rồi hả, mày muốn gì thì tự đi mà rửa, có gì phải thằng này vào. Hoàng bực dọc lên tiếng

-Anh em trong hoàn cảnh khó khăn phải biết giúp đỡ nhau chứ. Phong lười biếng trả lời

- Không bao giờ, mày tự đi mà làm đi, đừng có lôi tao vào. Hoàng mặt đầy nộ khí nhìn Phong

Và sau đó một trận cãi vã lên tới đỉnh điểm, Lam nhìn Nhã thở dài, rồi hai người cùng đi lên lầu.

-----

5 phút sau, thấy hai người vẫn còn cãi nhau, Lam lớn tiếng:

- Không rửa bát thì mấy người ăn hết đi, đàn ông mà nói lảm như đàn bà.

Nghe câu đấy xong, hai anh lại hùng hổ tuyên bố:

-Đũa nào rửa được nhiều bát hơn, đũa đấy thắng.

Lam thở dài ngao ngán

.....

1 giờ đồng hồ sau, hai anh đi ra ngoài, còn trong bếp thì là một bãi chiến trường. Thấy Hoàng và Phong đi ra, Lam và Nhã vào bếp xem, lâu như vậy chắc chắn căn bếp sẽ sạch bóng loáng. Nhã lên tiếng hỏi Hoàng trước:

- Hoàng ai thắng vậy
- Không đếm được, Hoàng nhăn nhó trả lời
- Anh mệt quá, 9h30 vào phòng trả nợ đây. Hoàng dựa vào ghế sofa, nhắm mắt lười biếng nói.
- Biết rồi, biết rồi. Nhã trẻ môi, rồi cũng lảng xằng vào nhà bếp.

Chưa đặt chân vào nhà bếp đã thấy cái bếp gọn gàng bao nhiêu là thứ, Nhã thấy Lam cứ đứng như trời trồng tưởng cô bạn bị lóa mắt vì quá sạch đẹp nhưng khi đến bên cạnh Lam, Nhã mới biết, cái này đúng là lóa mắt thật, nhưng mà lóa mắt bởi các mảnh thủy tinh ở các bát chén vỡ ra. Đã vậy, cái chỗ bồn rửa bát, nó sùi hết cả bọt trắng lên, bát đĩa nằm gọn gàng ra đây, chưa đủ, mấy chai dầu ăn nhem nhuốc đổ hết ra sàn, cái lọ muối, tương ớt, mì chính, đường cũng muốn ‘đắm chìm’ dưới sàn cùng dầu ăn. Tủ lạnh thì mở toang, đủ loại thức ăn rơi vãi ra nhà, chưa kể trứng còn còn vợ mấy chục quả, rơi cả vào bồn rửa bát. Cá hay thịt thì nằm gọn gàng trên đồng bếp từ, nồi, xoong chảo cũng không chịu nằm yên mà ‘mỗi đứa một phương trời’. Thật là kinh khủng hết mức, Lam mặt hầm ra ngoài, nộ khí dâng cao đỉnh điểm, Nhã bên cạnh thấy vậy, toát mồ hôi hột, cũng lảng lẽ đi ra cùng Lam. Nhã nghĩ:

Phen này, mấy ông kia không chết đòn cũng chết chửi, Hoàng, Phong ơi, tí nữa cái Lam nó hỏi cái gì, thì cố gắng mà trả lời theo đúng ý, nếu không thì ực ực. Nhã nuốt nước bọt nhìn Lam sợ hãi. Lam đi lên phòng khách, lấy một hơi để bình tĩnh, cất giọng hỏi:

-Chỗ bếp kia phải làm sao

-Để mai tôi gọi người lên dọn, em cứ đi nghỉ. Phong nhàn nhạt trả lời, Nhã một phen kinh hoàng. Thằng cha này ăn gan gì mà kinh thế. Phong nói không thêm nhìn Lam, cũng không để ý đến sát khí đang tỏa ra, Hoàng cũng vậy, thường thức cà phê một cách ngon lành.

Lam lại hít một hơi lấy lại bình tĩnh, rồi nói tiếp

Bạn đang đọc truyện *Thiên Thần, Em Chỉ Có Thể Thuộc Về Tôi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 21: Chương

-Chỗ đây dọn dẹp thế nào đây

-Cuối tuần người ta khác đến dọn, em cần nhân cái gì. Phong cau có ngoảnh sang, thì thấy mặt Lam tối sầm. Anh bắt chợt rằng mình, Hoàng cũng ngoảnh lại, thì cũng chẳng khác Phong là mấy, liền đưa mắt cầu cứu Nhã. Nhã thấy vậy, cất tiếng nói:

-Lam này, tớ phải vào đám lưng cho Hoàng vậy nên, Hoàng về phòng trước nhé. Nhã mỉm cười ngọt ngào lên tiếng

-Ồ. Chỉ chờ câu nói đó, Hoàng phóng như bay giống con gió lại gần Nhã rồi đưa lên tầng, Phong thấy vậy thì ngơ ngác, nhưng rồi lấy lại bình tĩnh rồi nhìn Lam. Lam lên tiếng, giọng lạnh hơn cả băng cực:

-Anh nên dọn chỗ đây nếu không muốn cả tuần nhịn đói.

-Ông Hoàng cũng có phần. Phong trả lời thanh thản

-Anh có dọn không thì bảo. Lam gằn giọng

-Nói cho em biết, tôi không thích thì không làm, còn một khi thích, em đừng hòng cản tôi, hơn nữa, nhìn em tức giận, giống con mèo xù lông. Phong hơi nhếch miệng, lại gần Lam, chỉ còn cách Lam 5cm, miệng nở nụ cười ranh mãnh

Lam thấy vậy, lùi dần, cái gì đây, sao lại chuyển chủ động thành bị động thế này, chết tiệt, cô chưa bị như vậy bao giờ, lại còn nụ cười đáng ghét kia chứ. Cô bắt giác đỏ mặt, trông càng kiu hơn. Phong nhìn chăm chú Lam, càng nhìn càng mê nha, Phong nói:

-Mặt em đỏ lên kia

-Là..làm gì có, anh đừng có nói bậy. Lam áp úng lên tiếng

-Vậy sao. Phong tiến lại gần, áp sát Lam vào bức tường đằng sau, miệng lại nở nụ cười ranh mãnh.

-Anh, dễ tiện. Cô nói xong, đẩy Phong ra đằng sau rồi chạy lên tầng.

Sầm, tiếng đóng cửa vang lên. Cô dựa vào cánh cửa, cái gì vậy Lam, sờ tay lên tìm thì thấy đập liên hồi. Cô không muốn nhớ nữa, thật kinh khủng, cô liền đi vào phòng quần áo, lấy một bộ rồi vào phòng tắm. Cô chưa bao giờ như vậy

Còn Phong sau khi thấy Lam như vậy, nhếch mép, rồi ngồi lại xem TV, lấy điện thoại ra gọi cho quản gia Vũ, ngày mai đến dọn dẹp. Sau đó nghĩ lên, lúc đứng gần Lam như vậy, tìm anh cũng đập rất nhanh một cách kì lạ, lại còn có thể ngửi thấy mùi hương quyến rũ của Lam nữa chứ, mùi hương này không phải từ nước hoa mà là tự nhiên, chỉ những thiếu nữ mới có, rồi nhớ lại khuôn mặt đỏ bừng của con nhóc đó, bỗng cảm thấy hài hước, ngồi xem một lúc cũng đã đến 10h, anh liền đi lên tầng đi ngủ, lúc đi lên anh có nhìn cánh cửa của Lam rồi mới bước vào phòng.

.....

Bên phòng Hoàng và Nhã

Hoàng cất tiếng nói:

-Nhã, vừa nãy nhìn cái Lam kinh quá. Anh đang nằm sắp xuống giường, để cho Nhã dày vò tấm lưng của mình, những ngón tay Nhã thon dài, lực không quá mạnh khiến anh thoải mái

-Ừ. Cô đáp gọn gọn mỗi vậy

-Sao vậy. Hoàng thấy lạ khi Nhã chỉ nói mỗi vậy

-À không sao. Nhã lúc này mới sự tỉnh, mới phát hiện ra là mình đang dày vò tấm lưng của Hoàng, hà cái gì, mình đang động chạm vào đàn ông sao. Nhã nhìn tấm lưng của Hoàng rồi lại nhìn Hoàng

Bạn đang đọc truyện *Thiên Thần, Em Chỉ Có Thể Thuộc Về Tôi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 21

-Chỗ đây dọn dẹp thế nào đây

-Cuối tuần người ta khác đến dọn, em cần nhân cái gì. Phong cau có ngoảnh sang, thì thấy mặt Lam tối sầm. Anh bắt chợt rằng mình, Hoàng cũng ngoảnh lại, thì cũng chẳng khác Phong là mấy, liền đưa mắt cầu cứu Nhã. Nhã thấy vậy, cất tiếng nói:

-Lam này, tớ phải vào đám lưng cho Hoàng vậy nên, Hoàng về phòng trước nhé. Nhã mỉm cười ngọt ngào lên tiếng

-Ồ. Chỉ chờ câu nói đó, Hoàng phóng như bay giống con gió lại gần Nhã rồi đưa lên tầng. Phong thấy vậy thì ngơ ngác, nhưng rồi lấy lại bình tĩnh rồi nhìn Lam. Lam lên tiếng, giọng lạnh hơn cả băng cực:

-Anh nên dọn chỗ đây nếu không muốn cả tuần nhịn đói.

-Ông Hoàng cũng có phần. Phong trả lời thanh thản

-Anh có dọn không thì bảo. Lam gần giọng

-Nói cho em biết, tôi không thích thì không làm, còn một khi thích, em đừng hòng cản tôi, hơn nữa, nhìn em tức giận, giống con mèo xù lông. Phong hơi nhếch miệng, lại gần Lam, chỉ còn cách Lam 5cm, miệng nở nụ cười ranh mãnh

Lam thấy vậy, lùi dần, cái gì đây, sao lại chuyển chủ động thành bị động thế này, chết tiệt, cô chưa bị như vậy bao giờ, lại còn nụ cười đáng ghét kia chứ. Cô bắt giác đỏ mặt, trông càng kiu hơn. Phong nhìn chăm chú Lam, càng nhìn càng mê nha, Phong nói:

-Mặt em đỏ lên kia

-Là..làm gì có, anh đừng có nói bậy. Lam áp úng lên tiếng

-Vậy sao. Phong tiến lại gần, áp sát Lam vào bức tường đằng sau, miệng lại nở nụ cười ranh mãnh.

-Anh, đề tiện. Cô nói xong, đẩy Phong ra đằng sau rồi chạy lên tầng.

Sầm, tiếng đóng cửa vang lên. Cô dựa vào cánh cửa, cái gì vậy Lam, sờ tay lên tìm thì thấy đập liên hồi. Cô không muốn nhớ nữa, thật kinh khủng, cô liền đi vào phòng quần áo, lấy một bộ rồi vào phòng tắm. Cô chưa bao giờ như vậy

Còn Phong sau khi thấy Lam như vậy, nhếch mép, rồi ngồi lại xem TV, lấy điện thoại ra gọi cho quản gia Vũ, ngày mai đến dọn dẹp. Sau đó nghĩ lên, lúc đứng gần Lam như vậy, tim anh cũng đập rất nhanh một cách kì lạ, lại còn có thể ngửi thấy mùi hương quyến rũ của Lam nữa chứ, mùi hương này không phải từ nước hoa mà là tự nhiên, chỉ những thiếu nữ mới có, rồi nhớ lại khuôn mặt đỏ bừng của con nhóc đó, bỗng cảm thấy hài hước, ngồi xem một lúc cũng đã đến 10h, anh liền đi lên tầng đi ngủ, lúc đi lên anh có nhìn cánh cửa của Lam rồi mới bước vào phòng.

.....

Bên phòng Hoàng và Nhã

Hoàng cất tiếng nói:

-Nhã, vừa nãy nhìn cái Lam kinh quá. Anh đang nằm sắp xuống giường, để cho Nhã dày vò tấm lưng của mình, những ngón tay Nhã thon dài, lực không quá mạnh khiến anh thoải mái

-Ừ. Cô đáp gọn gọn mỗi vậy

-Sao vậy. Hoàng thấy lạ khi Nhã chỉ nói mỗi vậy

-À không sao. Nhã lúc này mới sức tỉnh, mới phát hiện ra là mình đang dày vò tấm lưng của Hoàng, hà cái gì, mình đang động chạm vào đàn ông sao. Nhã nhìn tấm lưng của Hoàng rồi lại nhìn Hoàng

Bạn đang đọc truyện *Thiên Thần, Em Chỉ Có Thể Thuộc Về Tôi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 22

Nhã nhìn Hoàng, mới phát hiện mình đang dày vò tấm lưng của anh. Đôi mắt to tròn của Nhã chớp một lần, chớp lần hai nhìn Hoàng, khiến cô trông ngây ngô, xinh đẹp đến phát điên. Nhã à, em đang dụ dỗ tôi đó hả. Hoàng không thể kìm nén nổi liền đè Nhã ra giường, cúi xuống hôn đôi môi đỏ mọng của Nhã. Anh cũng chỉ có ý định trêu Nhã một tí, ai dè gây ông đập lưng ông, càng hôn càng nghiện, môi Nhã có vị ngọt như kẹo vậy. Còn Nhã bị hôn như vậy, đôi mắt đã mở to, lại càng tròn lên to hơn nữa, cô lúc đầu là ngạc nhiên, rồi đến bàng hoàng, kinh hãi, liền đẩy xa Hoàng rồi lùi lại. Cô lùi rồi ngã xuống giường, cô thu mình vào trong góc tường nhìn Hoàng với vẻ mặt kinh hãi: - AAAAAAAAAAAAAA, tránh xa tôi ra, tôi van anh, tránh xa tôi ra, hức hức, tha cho tôi. Cô vừa nói, nước mắt tuôn rơi là chảy.

Hoàng thấy vậy đau lòng, liền tiến tới gần cô để an ủi, nhưng bị cô đẩy mạnh rồi khóc lóc van xin, anh không thể tiến tới gần

- Làm ơn, tha cho tôi, làm ơn. Nhã tuyệt vọng kêu lên.

Trong khi đó, Lam đang tắm, nghe thấy tiếng la thét thanh của Nhã từ dưới phòng Hoàng vọng lên, cô không nghĩ ngợi gì nhiều, nhảy ra khỏi bồn tắm, rồi lấy cái áo ngủ khoác tạm lên người. Cô gấp gấp xuống phòng Hoàng. Từ trước đến nay, cô chưa từng nghe Nhã hét như vậy lần nào, chắc chắn không phải là trộm, chẳng nhẽ.... không không được rồi. Nghĩ vậy cô vội bước xuống phòng Hoàng nhanh hơn.

Xuống đến nơi, thấy Nhã đang ngồi thu lu một góc, còn Hoàng thì đứng đó vẻ mặt tuyệt vọng, nhìn sang đôi môi của Nhã, thấy nó sưng đỏ, cô nghiến răng nghiến lợi đi đến bên cạnh Nhã, đi qua Hoàng, cô còn lườm cho anh một ánh mắt đầy sát khí. Cô đến bên cạnh Nhã, nhìn Nhã dịu dàng rồi ôm Nhã vào lòng, lên tiếng nhỏ nhẹ:

- Tiểu Nhã, là Lam nhí đây (tên thường gọi của hai bà này khi ơ voi nhau) , bình tĩnh nào. Mọi thứ đều ổn cả mà phải không.

Đúng lúc đấy Phong cũng đang định vào phòng Hoàng để thảo luận về vài vấn đề kinh doanh, liền nhìn thấy cảnh Lam ngọt ngào dùng ánh mắt dịu dàng với Nhã, khiến tim anh không khỏi đập lệch một nhịp. Cô ấy như một thiên sứ vậy, đẹp quá

Bạn đang đọc truyện *Thiên Thần, Em Chỉ Có Thể Thuộc Về Tôi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 23

Rồi anh nhìn xuống, thấy Lam mặc mỗi chiếc áo khoác ngủ màu đỏ mỏng tang, lúc cô cúi xuống để lộ một vai trắng như tuyết, màu nóng trong người rạo rực khiến anh khó chịu, liền đi vào, lôi Hoàng lên phòng mình. Lam vẫn tiếp tục dỗ dành Nhã, đến khi Nhã đã ổn định tâm thần, liền đưa Nhã vào phòng của Nhã nằm. Cô đắp chăn cẩn thận, rồi lên phòng blaays quần áo khác thay vào. Cô biết chứ, lúc cô đang dỗ dành Nhã, cái tên Phong chết tiệt kia đang nhìn cô với ánh mắt rực lửa. Cũng may hân ta biết kiềm chế, sau đó cô xuống dưới phòng, thấy Nhã vẫn ngủ yên liền yên tâm, ngồi xuống chiếc giường bé gần đ. Một lúc sau: - AAAAAAAAAAAAA, thả tôi ra, để tôi yên. Các người cắt đi. Nhã ngồi bật dậy khỏi giường, vò chăn bứt tóc, ôm đầu

Lam thấy vậy, đành hơi thiu thiu ngủ thì liền tỉnh hẳn, cô bật dậy rồi lao lên giường Nhã. Ôm con bạn vào lòng. Cô nói:

- Nhã à, bình tĩnh lại nào, chỉ là quá khứ thôi mà. Đứng chứ. Bây giờ, tất cả mọi chuyện đều ổn, đúng không. Lam nhẹ nhàng nói

- Tiểu Nhã, cậu đừng cảm lắm, đúng không. Khóc lóc thì được cái gì. Lam giọng quả quyết cất lên một lần nữa.

Như người được mùi hương nhẹ nhàng của Lam, cũng như nghe Lam nói nhỏ nhẹ, còn gọi mình là Tiểu Nhã, tâm trí cũng rất rồi bời. Nhưng vẫn còn chút hoảng sợ:

- Lam nhi, cậu ở đây với tớ được không. Nhã ngược khuôn mặt tội nghiệp nhìn Lam.

- Được, nhưng trước tiên cậu phải rửa mặt đi đã, nước mắt nước mũi tùm lùm cả rồi kia. Lam mỉm cười ấm áp với Nhã

- Được. Thấy Lam mỉm cười với mình, Nhã ngáy ra một lúc rồi cũng mỉm cười lại, nói với Lam:

- Lam, lúc cậu mỉm cười, trông cậu như thiên sứ ý. Nhã ngáy ngô nói, trông đáng vẻ đang yêu kinh người.

Lam nghe vậy, quay sang Nhã mỉm cười, rồi nói:

- Ủ, nếu tớ là thiên sứ, vậy thì cậu là cái gì. Lam vừa vắt xong tấm khăn lau mặt, đưa lên lau mặt cho Nhã.

Nhã nghe vậy, hơi suy nghĩ một chút, rồi tỉnh nghịch nói:

- Tớ là Nhã, nhưng tớ cũng là một thiên thần.

- Ai nói với cậu thế?. Lam cất tiếng hỏi, vì cô biết, Nhã không bao giờ tự khen mình là xinh đẹp, chỉ có người khác nói, thì Nhã mới bảo vậy

- Ông nội bảo với tớ thế. Nhã nhanh miệng nói vào

- À, ừ. Lam ậm ư rồi khăn mặt đi rửa, rồi vắt khô treo lên giá.

- Lam này, cậu có biết ông nội nói gì về cậu không?. Nhã hỏi

Lam khẽ lắc đầu. Nhã nói:

- Ông bảo cậu là một thiên sứ, tiềm ẩn trong con người cậu, là một thứ gì đó quyến rũ đến chết người. Nhã ngáy ngô kể lại.

- Vậy à, ông còn bảo gì tớ không. Lam lười biếng hỏi

- Có, cái gì mà quý quý ấy. Tớ quên mất rồi. Nhã ngáp một cái rồi to

Bạn đang đọc truyện *Thiên Thần, Em Chỉ Có Thể Thuộc Về Tôi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 24

Đúng 10 giờ sau, có một anh chàng rất đẹp trai bước ra, anh vuốt tóc dựng đứng, mặc chiếc áo ba lỗ màu đen kn hình đầu lâu, quần hip hop, và chiếc giày cao cổ cũng màu đen nốt. Anh bước lại gần Lam, kính cẩn nói: - Mừng Đại tỷ trở về. Đau hơi cú.

Những người ở trong quán Bar thấy vậy, liền kinh hoàng một phen không thôi, ai nấy đều quỳ xuống dưới chân Kill, rồi hô to:

- Kính chào Đại tỷ.

Anh bán rượu cũng vì thế mà run lấy bầy, tim như trống đập mạnh trong người như muốn nhảy ra ngoài.

Lam gạt đầu, rồi khoát tay, cùng Zino vào phòng bên trong.

Vừa vào đến nơi, Lam cất tiếng hỏi:

- Thế nào rồi.

- Em tra được người đó là ai, nhưng chỗ ở hiện tại thì không biết. Đây là hồ sơ, chị xem đi.

Xem xong, ánh mắt Lam đỏ rực khát máu, nhìn Zino, đến lúc rồi.

- Gọi Maxin và Yin, bảo họ ngày mai, đúng giờ này, tôi phải nhìn thấy xác của bọn họ. Còn không, thì đừng nhìn ánh mặt trời

- Chị à, họ vừa mới cưới xong đang đi hưởng tuần trăng mật. Zino nhấn nhá lên tiếng

- Xong vụ này, tôi sẽ sa thải bọn họ, đồng thời tôi ở ản. Lam liếc mắt nhìn Zino.

- Được rồi, chị uống gì đây. Zino ngăn ngấm lên tiếng

- Như cũ. Lam lười biếng trả lời.

.....

8. am tại biệt thự King

Hoàng, anh có thấy Lam đâu không. Phong lên tiếng hỏi gấp gáp.

- Chú tìm trong phòng cái Nhà chưa. Hoàng ngán ngấm lên tiếng, từ sáng đến bây giờ, thằng cha này 5. am đãx lòi anh anh dậy, bắt anh đi tập thể dục với tinh thần phải gọi hồn nhiên như con điên, còn vừa về deens nhà không thấy, mặt nó lại biến đổi thành điên sắp mất kiểm soát.

Còn Phong sau khi nghe Hoàng nói vậy, liền chạy vụt vào phòng Nhà. Rầm, tiếng mở của mở bung ra đập vào tường. Không thấy, ánh mắt chuyển lên giường Nhà, thì thấy có mẫu giấy nhỏ, trong đó là nét chữ của Lam. Anh nhìn rồi đọc nó, cho Hoàng nghe:

- Hoàng, Lam gửi cái gì cho bọn mình này.

Hoàng lại gần

' Tôi đi có việc, đêm nay tôi mới về, các anh ở nhà trông cái Nhà, đúng 10.am gọi nó dậy, bảo nó đến công ty giải quyết mấy vấn đề lần trước, những gì cần nói với cái Nhà, tôi gửi vào mail cho nó rồi.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Thần, Em Chi Có Thể Thuộc Về Tôi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 25

Nhã ngập một cái rồ to, rồi lại nói: - Lam nhi, tớ buồn ngủ rồi. Cậu cũng đi ngủ đi.

- Cậu ngủ trước, tớ ngồi hóng gió một chút. Lam hồ hững trả lời.

- Tuỳ cậu. Vì Nhã đang buồn ngủ nên không để ý tới thái độ của của bạn. Cô nằm xuống giường, rồi nhanh chóng đi sâu vào giấc ngủ

Lam nhìn ra ngoài bầu trời, cô nghĩ lại những gì Nhã đã nói cho cô biết ông nội nhận xét cô nưu thế nào. Nhã à, tớ là một con quỷ khát máu, quá khứ của tớ không phải đơn giản chỉ có ba người ra đi đâu, mà tiềm ẩn trong đây là một bí mật. Ai đã lòi kéo bỏ tớ ngoại tình, ai đã xúi giục mẹ tớ lên giường với thằng đàn ông khác, và tiếng súng đó, tiếng súng cuối cùng, có thực sự nhams bắn vào anh trai không. Tại sao sáng hôm sau đến, không thấy xác. Nhã ad, ngủ ngon. Tớ phải đi có việc rồi. Nghĩ vậy, cô nhét một viên thuốc vào miệng Nhã, đó là viên thuốc ngủ liều cao. Cô cần Nhã ngủ đến tận 10 sáng mai. Cô cũng viết một tờ giấy nhỏ đặt ở thành giường Nhã. Sau đó, lên tầng 4 thay quần áo.

Cô mặc chiếc áo ba lỗ đen, quần mài rách cũng màu đen, cô đi chiếc giày cao gót 7 phân. Khoác bên ngoài chiếc áo khoác da màu đen, đeo một chiếc kính bản to, rồi cô leo từ tầng 4 xuống, lên vào gara, lấy con moto đen đen tím bóng loáng của mình. Cô mở máy tính, phá hệ thống camera biệt thự trong 5' xong xuôi, liền rồ ga con moto, phóng vòng qua sân sau, rồi lấy chỗ thấp nhất hàng rào, cô rồ ga, phóng qua đó. Bánh xe vừa chạm xuống mặt đất, cô lại lấy ga phóng đi.

Thanh phố đang yên tĩnh, đột nhiên vang lên như tiếng con hổ gầm rú, chiếc moto của ai đó, phóng với vận tốc hơn 250 km/h hướng về phía Bar Angle, quán bar lớn nhất thành phố (chém đấy, dùng lên google search). Cô gửi xe, rồi ném chiếc chìa khoá cho bảo vệ. Lúc đi đến cửa, cô bị chặn bởi 4 anh vệ sĩ oai to, một người cất giọng lạnh:

- Có thể không (mỗi ai đến đây đều phải có thẻ, màu trắng của khách, màu đỏ của quản lý, màu đen tuyền của các bang chủ lớn mạnh, những bang bé không có thẻ. Bên trên mỗi chiếc thẻ đều gắn một tên được khắc điều luyện bên trái)

Khẽ gật đầu, đưa thẻ ra. Một chiếc thẻ màu đen tuyền sáng lấp lánh, bên trái còn khắc chữ Kill - Devil một cách tinh xảo. 4 người bảo vệ thấy vậy, người nào người nấy toát mồ hôi hột, nếu họ mà hung hăng đòi đánh, thì có mà vào bệnh viện nằm mấy tháng mất. Một trong 4 người đẩy cửa của Bar, kính cần mời Kill vào.

Tiếng nhạc dù có âm ỉ đến đâu cũng không thể làm mờ được vẻ đẹp của cô gái kia. Thường thì họ sẽ chẳng quan tâm ai vào cả, họ chỉ chú tâm đến việc nhảy nhót, và làm việc của họ, nhưng dường như có vàng hào quang nào đó đang tiến vào Bar, khiến tất cả mọi người đang nhảy nhót đều quay lại cửa Bar nhìn. Cô ấy đẹp quá, từng đường cong trên cơ thể cô ấy hoàn hảo đến từng milimet, chiếc quần đen mài rách bó sát chân, để lộ đôi chân dài tảnh tấp, dát ti lệ vàng. Khuôn mặt tuy được che bởi kính bản to, nhưng cũng không thể dấu nổi sự kiêu ngạo, và lạnh lùng quyền rũ.

Kill nhanh chóng đi vào chỗ quầy Bar, rồi nói với anh pha chế rượu:

- Anh gọi Zino hộ tôi.

Anh pha chế rượu toát mồ hôi nhìn Kill, con nhóc này miệng còn hôi sữa mà dám gọi tên người đầy như thế thật là ăn gan trời, anh có lòng tốt liền nói:

- Em gái, đừng gọi tên quản lý như vậy. Quản lý sẽ đá em ra khỏi Bar đấy.

Cô cười nhạt thếch, liền khẽ gật đầu rồi rút điện thoại ra gọi cho Zino

- Zino, 10 giây sau có mặt chỗ pha chế rượu. Nói vậy, cô liền tắt cái 'rup'

Còn anh pha chế rượu cùng quán Bar cứng đờ người, ai cũng nghĩ tiếc nuối cho bộ mặt đẹp như vậy, mà bị đánh. Họ không nhảy tiếp mà xem màn kịch

-

Bạn đang đọc truyện *Thiên Thần, Em Chỉ Có Thể Thuộc Về Tôi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 26

Trời ạ, anh nghĩ cô ta đi đâu mà đen đêm mới về cơ chứ. Phong thở dài lên tiếng. Hoàng nhún vai đáp, nói không biết. Rồi anh nhìn sang bên Nhã đang nằm trên giường, chiếc váy ngủ bằng sa tanh màu hồng làm tôn lên những đường cong mê người của Nhã. Khuôn mặt nhỏ nhắn tựa thiên thần đang say sưa ngủ, thật mỏng manh, tựa như chỉ cần có ai chạm vào cũng có thể bị vỡ. Anh hoàn toàn lặng người trước vẻ đẹp ngây thơ mà cáng đáng này.

Phong thấy vậy liền khẽ cười, vỗ vai Hoàng nói:

- Cẩn thận có ngày chết vì gái đấy, anh trai ạ. Nói xong anh ra ngoài

Lúc vỗ vai, hoàng mới tỉnh mộng, khẽ lườm thẳng em đều cẳng, tao chết vì gái còn hơn cái loại vô cảm như mày. Nghĩ vậy, anh đến bên giường Nhã, kéo chăn cao lên một chút, rồi chăm chú nhìn Nhã. Ngón tay của anh khẽ lướt trên khuôn mặt nhỏ nhắn của Nhã, 5 ngón quan đều tinh tế hoàn hảo. Em đẹp thật đấy.

Nhã, tôi chưa biết đã có những thứ kinh tởm gì xảy ra với em, nhưng tôi sẽ bảo vệ em, hãy cho tôi một cơ hội để chứng minh điều đó. Khẽ hôn lên trán Nhã, rồi anh cũng đi ra ngoài.

Ở công ty, có rất nhiều việc phải, điều đó, không cho phép anh có thời gian để tương tư với Nhã, anh cảm phải giải quyết công việc.

Vừa vào đến thư phòng, đã thấy thằng em trai ngồi đấy, đang gõ lạch cạch máy, có vẻ rất chăm chú. Hoàng ngồi bàn làm việc bên cạnh, hỏi:

- Sao vậy
- Đang tìm mấy thứ.
- Tìm cái gì
- Đang giúp anh tìm mấy thứ liên quan tới Nhã và Lam

Hoàng đang đọc vài bản hợp đồng thiết kế, thấy vậy, liền nhào tới, cướp máy tính của Phong về phía mình. Phong thấy vậy, cũng không bất ngờ, nói:

- Anh chẳng tìm được gì ngoài chữ thông tin mật đâu, gì anh có là hacker cũng chỉ có cái tên và năm sinh thôi. Phong thờ dài bất lực, anh giỏi như vậy còn không làm gì được nữa là ông kia
- Trưa nay, em không ăn cơm nhà, em đến công ty giải quyết mấy thứ, đêm em mới, về. 10h anh phải gọi cái Nhã dậy, em không muốn cái Lam về nó lại kêu ầm ĩ lên. Phong nói lười biếng rồi về phòng
- Biết rồi. Hoàng khẽ nhắm mắt dựa lên ghế. Thông tin mật sao, hai cô gái đó có gì mà bí mật chứ. Anh biết Lam và Nhã đều là sát thủ hàng đầu, cũng đều là người đứng đầu của tập đoàn The Queen, Lam thì mất bố mẹ và anh trai từ nhỏ, còn Nhã là trẻ mồ côi. Vậy còn điều gì nữa sao. Haizzz, quả thật không đơn giản

Bạn đang đọc truyện *Thiên Thần, Em Chi Có Thể Thuộc Về Tôi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 27

10. am, tại biệt thự The King. Cách, tiếng mở cửa vang lên. hoàng bước vào thấy Nhã vẫn đang say sưa ngủ thì không nỡ gọi dậy, nhưng cái Lam đã bảo đến giờ này cái Nhã phải dậy, anh đến bên giường Nhã, gọi to:

- Nhã à, dậy đi. 10.am rồi.

Thấy cái nhã vẫn không có lay chuyển gì, anh lay người Nhã, nói thêm

- Em mà không dậy, anh sẽ nghĩ rằng em đang muốn anh hôn em đấy. Hoàng xấu xa nói

Nghe vậy, Nhã khẽ nhắm mắt rồi từ từ mở mắt, nhìn sang người đang ngồi trên giường mình.

Cô bỗng ngồi bật dậy, trời ạ, đồ biến thái mà, sao lại có người ở trong phòng cô thế này:

- Này, anh đang làm gì ở phòng tôi thế hả, đi ra ngoài mau lên. Vừa nói, cô vừa đùn Hoàng ra ngoài rồi ' Sầm' tiếng cửa phòng Nhã được đóng vào. Đúng lúc đó, chuông điện thoại Nhã vang lên:

Midnight,

You come and pick me up, no headlights

Long drive,

Could end in burning flames or paradise

Fade into view, oh, it's been a while since I have even heard from you (heard from you)

I should just tell you to leave 'cause I

Know exactly where it leads but I

Watch us go 'round and 'round each time

You got that James Dean daydream look in your eye

And I got that red lip classic thing that you like

And when we go crashing down, we come back every time

'Cause we never go out of style

We never go out of style

You got that long hair, slicked back, white t-shirt

And I got that good girl faith and a tight little skirt

And when we go crashing down, we come back every time

'Cause we never go out of style

We never go out of style.

So it goes

He can't keep his wild eyes on the road

Takes me home

Lights are off, he's taking off his coat

I say, "I heard, oh, that you've been out and about with some other girl, some other girl."

He says, "What you've heard is true but I

Can't stop thinking about you," and I...

I said, "I've been there too a few times."

'Cause you got that James Dean daydream look in your eye

And I got that red lip classic thing that you like

And when we go crashing down, we come back every time

'Cause we never go out of style

We never go .....

Style - Taylor Swift

Nhã vội vàng chạy lại, cầm lên nghe:

- Alo
- Dậy chưa. Lam hỏi, giọng quan tâm
- Dậy rồi, cậu gọi tớ có việc gì không. Nhã tươi cười nói
- À ừ, thay quần áo đi, rồi đến công ty giải quyết cái vụ mà hàng fake ở công ty ấy.
- Tra được ai rồi à. Nhã ngi ngờ hỏi Lam
- Ừ, những gì cần nói, tớ gửi vào mail mật cho cậu rồi. Thế đã. Lam nói xong, tắt máy cái rụp.
- O, ơ này, Lam Lam. Nhã lớn tiếng gọi nhưng chỉ còn nghe tiếng tút tút. Haizzza, con nhóc này lần nào cũng thế. Cô cũng phải đi thay quần áo thôi

.....

Ting cửa thang máy mở ra, một cô gái mặc chiếc váy công sở, áo sơ mi trắng, và chiếc áo vest đen bên ngoài bước ra. Cô như có một sự hấp dẫn, quyến rũ, đến nỗi đi đến đâu ai cũng phải trầm trồ trước nhan sắc của cô, chưa kể tới body. Cô mặc bộ váy công sở, làm tôn lên 3 vòng chuẩn.

Hoàng thấy vậy, đang ngồi đọc báo cũng phải ngẩn ngơ, Nhã bước lại gần, thấy Hoàng vậy, cười thầm trong bụng:

- Anh đưa em đến công ty. Nhã cất tiếng nói

- À được. Lúc này đầu anh mới thoát ra khỏi mớ hỗn độn. Đẹp thật, dù cô ấy có mặc bộ rách rưới thì cũng không thể làm nhòa đi được nét sang trọng, cá tính mà ngây thơ của cô ấy. Ai mà nói cô ấy đẹp giả tạo, anh co rằng người ấy không có não, hoặc có mắt mà không nhìn thấy đường.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Thần, Em Chỉ Có Thể Thuộc Về Tôi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 28

Hoàng và Nhã vào một quán ăn sang trọng để ăn trưa, hai người đi đến đâu, cũng bị những người có mặt ở trong quán xì xầm bàn tán to nhỏ, nhưng hầu hết đều là khen họ đẹp một cách xuất chúng. Hoàng và Nhã đều không thích bị người ta soi mói, nên chọn phòng riêng để ngồi ăn trưa. Vừa vào phòng, đã có một cô nhân viên mỉm cười ngọt ngào nồng nhiệt, cất giọng trong trẻo nói:

- Nhà hàng chúng tôi xin kính chào quý khách, xin hỏi hai vị đây dùng gì ạ. Cô vừa nói vừa mỉm cười, đưa menu cho Hoàng và Nhã. Lúc đưa menu, mắt cô nhân viên vô tình liếc qua Hoàng rồi dán chặt mắt vào mặt người ta luôn. Nhã thấy vậy, nhú mày, khó chịu ra mặt nói:

- Cho tôi hai suất mỳ ý, một bò bít tết, và một súp cua. Nhã lạnh giọng

Cô nhân viên bị giọng nói của Nhã làm cho tỉnh mộng, liềm mỉm cười, vâng vâng dạ dạ rồi ghi chép vào quyển sổ bé trên tay. Trước khi đi còn cố nấn ná thêm một chút:

- Anh chị có dùng gì nữa không ạ.

Nhã bực dọc định lên tiếng thì Hoàng đã ôn hoà nói:

- Cô có thể đi được rồi. Nói xong anh quay sang khuôn mặt cau có của Nhã, khẽ lấy tay véo véo cái má

- Nhìn mặt em chẳng khác gì quả táo tàu. Hoàng mỉm cười ấm áp

- Cô ta đúng là đo mê trai. Thấy trai đẹp là sáng con mắt lên. Khó chịu. Mặc dù bị nụ cười của anh làm cho mê hoặc, nhưng cô vẫn không quên nổi bực tức trong lòng

- Em đang ghen. Hoàng nhú nhú mày, nghiêng đầu hỏi Nhã.

Đúng lúc đó thì thức ăn được bê vào, lần này là một anh bồi bàn khác, khi đưa thức ăn, nhìn thấy Nhã, liền đưa luôn. Đồ ăn được đặt ở giữa không trung. Hoàng khó chịu:

- E hèm

Anh nhân viên thấy vậy, vội vàng đặt xuống rồi chạy ra ngoài. Không phải anh mù hay ảo tưởng, nhưng mà vừa nãy trong mắt người khách nam có sát khí.

- Anh đừng có ảo tưởng sức mạnh. Nhã cầm đũa, ăn bát súp cua của mình. vừa ăn vừa nói

- Vậy tức có nghĩa là em cũng mê trai. Hoàng nhàn nhã cầm đũa ăn mỳ của mình

- Gì chứ, anh đang nghĩ gì vậy hả. Nhã tức giận, đập bộp một cái xuống bàn

Cứ vậy, hai người cãi nhau suốt cả buổi ăn

.....

Tại tập đoàn The Queen, lúc 2. pm

Có một cô gái mặc bộ đồ công sở sang chảnh bước vào, cô như có nam châm trên người, đi đến đâu cô hút ánh mắt nhìn của mọi người đến đó.

Cô đi đến quầy lễ tân, đưa ra cái thẻ của mình. Thấy vậy cô lễ tân, kính cẩn nói gì đó. Rồi cô gái đi vào thang máy riêng của phó tổng rồi lên trên. Mọi người lại bắt đầu xì xầm bàn tán,

- Hình như là Phó tổng giám đốc

- Đương nhiên, nhưng cô ấy đến đây làm gì nhỉ
- Tôi nghĩ là có liên quan tới vụ hàng fake
- Chắc vậy

Rồi mọi người giải tán, về chỗ làm việc của mình sau khi Nhạc Trình xuất hiện, cô đang làm quản lý bên thời trang. Cô là người rất nghiêm khắc và quy củ, nhưng cũng là người rất mưu mô. Lúc đi qua, thấy mọi người bàn tán như vậy, cô khẽ nhếch mép, rồi về phòng của mình.

Phòng phó tổng giám đốc.

Nhả mở máy tính của mình, rồi click vào mail, click vào hòm thư mật, kiểm tra dấu vân tay, rồi xem. À hoá ra Lam đã biết ai là thủ phạm, cô khẽ cười, đúng như cô dự đoán.

- Susan, chị gọi Nhạc Trình cho em.

5' sau. Cộc cộc, tiếng gõ cửa vang lên

- Mời vào

- Phó tổng giám đốc cho gọi tôi. Nhạc Trình kính cẩn lên tiếng

- Từ hôm nay trở đi, cô không cần đi làm nữa, tại sao thì cô tự biết, trước khi tuyển người, công ty tôi đã nói rõ cần tuyển nhân viên như thế nào, cũng đã nói rõ, nhất cử nhất động của từng chi nhánh nhỏ chúng tôi còn có thể nắm bắt, vậy thì một con người tầm thường như cô, chẳng nhẽ chúng tôi không biết.

- Nhưng thưa phó t..

- Chúng tôi đã cho cô thời gian để cô tự sửa lỗi nhưng cô không làm vậy, hơn nữa, cô còn lấn thêm bước nữa là tung thiết kế ra ngoài, may mà công ty chúng ta ngăn không cho lan ra ngoài, nếu bây giờ là người khác có phải họ sẽ bị đưa vào tù rồi không, cô là người làm ở công ty chúng tôi 5 năm, và trong thời gian đó, cô đã cống hiến rất nhiều cho công ty, nhưng cái hành vi mà cô gây ra thì thật không thể tha thứ, dù cô có cố gắng biện hộ cũng không giải quyết được gì, bằng chứng nằm trong tay chúng tôi, cô có kiện ra toà, thì người ta sẽ tin lời biện hộ giả dối của tôi hay là bằng chứng đến rõ mặt của chúng tôi. Được rồi, cô có thể đi. Nhả rút khoát lên tiếng, giọng đánh thép của Nhả vang lên mồn một từng chữ khiến cho đối phương không thể nào phản kháng.

Nhạc Trình cúi đầu, rồi rời khỏi phòng

Tưởng thế là xong sao, đuổi việc tôi, thì ngày mai mấy người cũng không sống yên ổn đâu. Nhạc Trình nhếch mép, gian tà nghĩ trong đầu

Bạn đang đọc truyện *Thiên Thần, Em Chỉ Có Thể Thuộc Về Tôi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 29

Tại tập đoàn The King, lúc 9.00 pm Phong ngồi trong phòng tổng giám đốc đang xem mấy tập tài liệu, bỗng anh nhìn lên đồng hồ, 9.00 rồi sao, nhanh thật. Anh gấp tài liệu vào rồi đi ra ngoài. Anh cần thư giãn một chút. Xuống gara mật của mình, anh lấy con Ferrari màu đen ra, phóng ra ngoài. Anh muốn đua xe

.....
Tại Speed race, lúc 10.00 pm

Đây là vùng ngoại ô thành phố, đã vậy còn vào buổi tối nên rất vắng vẻ. Nhưng có một chỗ thì không. Speed race, đường đua nổi tiếng là từ thần nơi đây, đã có rất nhiều tay đua bỏ mạng tại khúc đua từ thần này. Nhưng những điều này, càng làm cho Phong hứng thú hơn. Anh rồ ga, phóng xe vào chỗ đua. Anh vừa cầm tay lái thì một chiếc xe đua cũng cùng hàng với xe anh nhưng màu trắng, đứng bên cạnh anh. Anh quay sang nhìn, đáng người rất giống Lam. Nhìn cô, à, cô ấy đang ở đây sao. Được thưởng thức tài nghệ của cô ấy rồi. Đang mãi suy nghĩ, thì tiếng MC cất lên:

-Kính chào các bạn đã đến với đường đua Speed race, hôm nay chúng ta rất rất vinh dự khi được đón Ma tốc độ và Con lốc. Nghe vậy, cả đường đua đang âm ỉ tự nhiên im ắng đến kinh người, ai cũng nhìn xuống chỗ thì dẫu rồi thì một tiếng nổ vang trời vang lên, Những người yêu thích đua xe hò hét nhau, còn những khán giả thì thi nhau cổ vũ. Đây là lần đầu tiên họ xem cuộc đua xe của hai người làm vua tốc độ. Rất háo hức nha, không uống công họ

đã mua vé ngày hôm nay.

-Bạn đã sẵn sàng chưa. Có một cô gái mặc sexy đi ra chỗ đua, chỉ vào xe Ma tốc độ, người ngồi trong xe đang suy nghĩ gì đó, nghe vậy, liền khẽ nhếch mép, rồ ga lên. Khán đài lại một lần nữa bùng nổ

-Còn tôi biết anh đã sẵn sàng. Cô chỉ tay vào xe còn lại, Con gió, cũng rồ ga, anh cũng nhếch mép. Tâm trạng anh hôm nay rất tốt nha.

Cô gái nổ sung, Păng lên trời, tiếng nổ vừa rút hai chiếc xe có màu khác nhau một trời một vực lao vào con đường phía trước. Anh vừa tiến lên, cô cũng không vừa chen anh về bên trong rồi rồ ga phóng lên. Hai người đều có chung suy nghĩ, một khi đua, chỉ có tăng không có giảm và đã đua là phải thắng.

Qua bao nhiêu khúc cua, nhưng hai chiếc xe vẫn đi bằng nhau, lần đua này, thật khiến cho con người ta mở tầm mắt. Đến đoạn cua tử thần, vì đường đó rất bé, cũng là đường quyết định ai sẽ thắng nên hai chiếc xe lại tăng tốc lên 300km/h, không ai chịu nhường ai. Phong đang suy nghĩ nếu cô ấy tăng tay lái như vậy, nếu không đi vào đường đua tử thần thì chỉ có xuống vực, nhưng cô ấy mà chịu thua ư. Buồn cười, anh đang lo lắng nhưng thích thú nhiều hơn, anh đang rất muốn xem, cô dừng trò gì.

Còn Lam, vì bên cạnh đường đua có một mỏm đá hình con dốc, mà mỏm đá đó rất nhỏ chỉ bằng một bên bánh xe của Lam, cô không thích cứ thế mà đi vào, cô muốn cho Con lốc kia biết, cho dù anh có thắng thì cũng trong nhục nhĩ mà thôi.

Cô tiến gần mỏm đá, còn Phong càng ngày càng lo lắng, cô ấy muốn lao xuống vực. Vì không để ý, nên tốc độ anh đã giảm đáng kể. Trên khán đài, người hâm mộ, mắt như lồi ra nhìn Ma tốc độ.

Lam tiến gần hòn đá, cô rồ ga cho dầu xe hơi nâng lên một chút rồi đáp xuống hòn đá. Lấy hòn đá làm điểm trụ, cô nhấn ga phóng vọt lên rồi rẽ vào đường tử thần. Bỏ xa Con lốc đang trở mắt ra nhìn Lam. Cả khán đài một phút im lặng, tự nhiên vang lên những tiếng tán thưởng, cũng không thể tin được. Thật bá khí phục

Bạn đang đọc truyện *Thiên Thần, Em Chỉ Có Thể Thuộc Về Tôi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 30

Phong há hốc mồm nhìn Lam. Trời ạ, có phải cô ta không vậy. Nhanh chóng lấy lại tinh thần, anh nhấn ga, phóng vọt lên như vũ bão. Người về đích đương nhiên là Lam, nhưng cô không ở lại lấy cúp, mà rẽ sang một hướng khác. Phong thua thì cảm thấy rất xấu hổ, thấy Lam đi hướng khác mà cũng hiếu kỳ đi theo. Cô ta không ở lại lấy tiền và cúp sao. Đi theo hướng Lam rẽ, thì thấy chiếc xe của Lam dừng lại bên một bãi biển, cô ngồi xuống cát, mắt nhìn về nơi xa xăm. Mái tóc buông xõa, bông bông. Trông cô rất đẹp, đến làn gió còn không kim nén nổi, cứ thế smaf nô đùa, vuốt ve khuôn mặt mềm mại của cô.

Anh sững sờ vài giây rồi ngồi xuống bên cạnh cô, im lặng một hồi.

Cô quay sang :

-Tôi không ngờ anh lại là Con lốc

-Tôi cũng chưa từng nghĩ em lại là Ma tốc độ. Phong hơi nhú mày

Lam khẽ cười:

-Chẳng nhẽ con gái lại không được lái xe.

-Không phải, chỉ là không tin thôi. Sao em không ở lại lấy cúp.

-Đây chỉ là trò giải khuây. Lam nhàn nhạt nói

-Vậy sao không để anh thắng. Phong nhú mày, trề con lên tiếng

-Dù là không đua thật nhưng một khi làm là phải thắng

-Chỉ là giải khuây thôi mà. Phong xì mặt, chả thế, hôm nay anh đi thua một đũa con gái. Làm mất hết cả hình tượng của anh luôn rồi kìa

-Hahaha, anh đúng là đồ trẻ con. Lam cười ha hả

Phong ngạc nhiên quay sang khi thấy Lam cười rất hồn nhiên. Anh phải công nhận dù cô gái này, có là một con người đầy của xã hội, dù là phải đi ăn xin

nhưng chắc chắn, không thể lu mờ được vẻ đẹp hoàn hảo của cô. Cô lẽ trên đời này, sẽ không có ai đẹp hơn cô nữa

-Này, anh 20 tuổi rồi đó mèo con.

-Cái gì, đừng ví tôi là con mèo như thế. Lam cau có lên tiếng

-Nhưng anh thích. Phong trả lời hồn nhiên.

-Không nói với anh. Lam giận dỗi lên tiếng, hai má đỏ phừng phừng vì tức. Trông chu choe phát khiếp

Phong vì không kìm được nên đã lấy tay, véo cái má phúng phính của Lam.

-Này, anh làm cái gì vậy hả, bỏ ra đi. Lam nhăn nhó

-Má em véo thích thật, từ nay anh sẽ hay véo nó, nên em phải làm quen dần dần đi. Phong hùng hổ tuyên bố.

-Không nói chuyện với anh. Lam đứng dậy, chạy ra xa.

-Ồ này, mèo con đi đâu. Phong cũng chạy theo, gọi với

-Đừng gọi tôi là mèo con, đồ sói xám đáng ghét. Lam quay mặt lại, lè lưỡi trêu người Phong

Tôi sẽ bắt được em cho mà xem. Vì Lam vừa chạy vừa quay đầu lại, nên đã vấp phải một hòn đá trên bãi biển, cô nhắm mắt chờ cú ngã đau đớn, nhưng có một bàn tay ôm cô, kéo cô lại, và ôm chặt. Phong hồn hên nói:

-Bắt được rồi nhé, mèo con

-A...an..anh làm cái gì vậy hả thả tôi ra. Lam vùng vẫy hết. Phong thả cô ra, lúc này mặt Lam đỏ bừng.

-Lam, em đỏ mặt kìa. Có phải thích tôi rồi. Phong nheo nheo đuôi mắt trêu Lam

-Cái gì, đồ sói xám. Đừng có mà lợi dụng lúc con gái nhà người ta vô ý, mà bậy bạ. Lam bực mình

-Anh bậy bạ cái gì nào. Phong nhướn đôi mày

-Thì anh ... ôm tôi con gì nữa. Lam ngập ngừng lên tiếng, đầu cúi xuống đất

-Có phải em thích. Phong hơi cúi xuống nhìn Lam

-Anh đừng bậy bạ nữa, đồ dê x..... Lam đứng lúc ngẩng mặt lên định gân cổ cãi thì .....

Đón đọc chap tiếp nha

Bạn đang đọc truyện *Thiên Thần, Em Chỉ Có Thể Thuộc Về Tôi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 31

Lam mở to mắt, tròn trĩnh nhìn Phong, sao lại thế này. Chả là, Lam thấp hơn Phong, mà đúng lúc anh cúi xuống, trong khi bà này lại ngẩng đầu lên, nên kiss. Lam sau khi hoàn hồn liền lùi ra sau, cô đỏ bừng mặt, rồi chạy biến ra xe. Cô quay lại hét to:

-Vũ Thiên Phong, ANH LÀ ĐỒ ĐỀ TIỆN.

Anh còn đang ngạc nhiên, bị câu nói của Lam làm cho tỉnh táo lại, anh nhìn thấy cô nói xong liền phóng ga vọt liền khê nhếch mép, không tề

Anh quay lại, ngồi xuống bãi cát, kỉ niệm ngày xưa lại ùa về, đã lâu lắm rồi. Rất lâu rồi

Anh Tiểu Phong, em có chuyện muốn nói với anh. Hân nhìn Phong da diết

Được. Phong cúi đầu nhìn cô âu yếm

Anh Phong, mình chia tay được không. Hân đau lòng nói

T...tạ...tại sao. Anh ngớ ngàng lên tiếng

Anh à, em phải đi, chẳng vì lí do gì cả, đến khi nào anh 20t mà không thấy em về thì xin anh, hãy tìm tình yêu mới. Hân ngược mắt nhìn Phong

Tại sao chứ, em có khó khăn gì, cứ nói ra. Anh sẽ giúp. Anh túm tay Hân, nắm chặt hỏi

Gì chứ, tại sao chứ, Anh nghĩ anh giúp được gì cho em chứ, anh mới có 15t, chúng ta chưa biết yêu là gì, hơn nữa, anh nghèo như vậy, đủ để lấy em sao. Hân gào lên nói, nước mắt chảy ra. Cô khó lòng lên tiếng, từng tiếng nấc càng khiến anh đau lòng. Cô cúi đầu, nước mắt đầy ứ, cô nghẹn lại không nói lên lời, lí nhí lên tiếng:

Xin lỗi. Rồi cô quay lưng, bước từng bước khó nhọc.

Còn anh, anh thì sao. Anh đau lòng nhìn cô, quay lưng bước đi nặng nề. Chiều hoàng hôn buông xuống thật buồn, một chàng thanh niên có thân hình mảnh khảnh độc bước, trông thật cô đơn. Chỉ cần nhìn vào cũng khiến lòng người ta nặng trĩu.

Anh khẽ nhếch mép, chỉ vì quá khứ như vậy mà anh đã cố gắng học và thành lập công ty, còn chưa kể, đến ngay ngày hôm đó, ngày bố mẹ anh gặp tai nạn qua đời. Lúc anh cần Hân nhất, nhưng hai người đã mỗi đứa một nơi, anh có thể dựa vào ai chứ, sau một năm thành lập, công ty anh phá sản, anh bỏ lại tất cả, anh không muốn sống, nhưng ông nội đã là người cho anh niềm tin, anh trai là người cho anh sức mạnh, vì vậy, anh đã vực lại công ty từ hai bàn tay trắng cùng với anh trai, công ty bé nhỏ của anh tên là The Wing, sau một thời gian mở nhiều chi nhánh và lớn mạnh thành tập đoàn kinh doanh có tiếng trên toàn thế giới. Rồi công ty anh được trao cái tên mà trên vạn tập đoàn chỉ có một : The King. Từ đó, anh cứ liên tiếp nhận được thành công, anh gặp được Lam. Bây giờ anh cảm thấy mãn nguyện, có lẽ đã đến lúc rồi.

.....

Lam vừa về nhà, đã lên ngay phòng Nhã, mở cửa nhẹ nhàng, thấy cô nàng đang say sưa ngủ liền khẽ đóng cửa rồi quay ra ngoài.

Cô vừa quay ra, thì có thân hình to lớn quay lưng vào cô, vì không có hứng thú xem đây là ai, với lại cô cũng đã mệt liền lướt qua người đó, định bấm thang máy.

-Lam. Nghe gọi tên mình cô quay lại, trời là Hoàng sao

-Sao.

-Chúng ta nói chuyện đi. Hoàng sốt ruột lên tiếng

-Được. Cô khẽ gật đầu rồi cả hai người đi ra sau vườn

Bạn đang đọc truyện *Thiên Thần, Em Chỉ Có Thể Thuộc Về Tôi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 32

-Lam, Nhã trước đây gặp phải chuyện gì kinh khủng lắm à. Hoàng ngồi xuống ghế

Lam quay sang nhìn Hoàng một lúc lâu, cô khẽ thở dài, có lẽ cũng đã đến lúc cho Hoàng biết rồi

-Anh coi Nhã là gì của mình

-Cả thế giới

-Và

-Tất cả những gì mà anh có. Hoàng trả lời, trong giọng nói mang đầy sự yêu thương và quả quyết

-Nếu tôi nói cái này ra, anh có lẽ sẽ thay đổi. Lam thở dài

Hoàng hơi nhíu mày

-Cái Nhã, nó mất đi đời con gái từ lúc còn 15t. Lam đau lòng nói

Hoàng trở nên kinh ngạc, rồi quay sang nhìn Lam

-Thằng nào làm như vậy, khôn nạn. Anh gầm lên

-Thằng đấy tôi xử rồi. Rồi Lam kể lại cho Hoàng nghe

Chiều giờ tối, sau khi học xong lớp sát thủ, Lam muốn tản bộ ngoài đường một mình nên cô gọi x echo Nhã về trước, đến khi Nhã lên xe, cô mới yên tâm đi ra ngoài, nhưng điều cô không ngờ tới là, tài xế trên chiếc xe taxi, vì thấy Nhã quá đẹp nên đã có ý định

Hắn ta bắt cho Nhã vào khách sạn, mặc cho đánh đắm túi bụi, mặc cho cô gào khóc van xin, nhưng hắn vẫn mặc kệ, vẻ đẹp của Nhã đã lấy đi hết lí trí của hắn. Xong việc, hắn ta cho cô uống thuốc ngủ rồi đưa cô về đúng địa chỉ mà cô mới yêu cầu lúc lên xe.

Lam về trước, thấy muộn vậy mà Nhã vẫn còn chưa về, định ra ngoài tìm thì thấy anh tài xế đang vác thân hình không còn sức lực của Nhã vào, anh đưa Nhã cho cô rồi vội vàng đi ra ngoài. Anh ta lúc đấy chắc chắn phải rất sợ Lam, một cô bé 15t nhưng quanh người tỏa ra sát khí nặng nề.

Lam dìu Nhã lên phòng, kiểm tra một lượt trên thân thể Nhã, thấy những vết bầm tím, hồng hồng còn in lên khắp cơ thể, con giận lại được bùng phát, cô truy ra hắn ta trong 15 phút, sau đó đích thân đi đến nơi ở hắn ta, làm cho gia đình hắn tan nát, rồi cho hắn sống không bằng chết, chết không bằng sống, hắn vật vã đòi xin cô lấy mạng cho cô khẽ cười khẩy, từ chiếc miệng xinh xắn kia, phát ra giọng lạnh lẽo khiến người ta run sợ

-Ông chơi con gái nhà người ta như vậy, làm tình làm tội thì đáng phải bị phạt, với lại tôi cũng chơi chưa đã. Đợi khi nào cô bé mà ông gặp tình đây, trò chơi sẽ còn thú vị gấp vạn lần

.....

Hoàng nghe xong, phần nộ lên đến đỉnh điểm, nhưng anh phải kiềm chế, nói :

-Cảm ơn, tôi sẽ không rời ra Nhã, tôi cũng không quan tâm về cái thứ con gái kia, điều tôi quan tâm, là Nhã bị hãm hại và bị đàn ông đụng chạm thôi.

-Còn nữa, cô thật là tồi đấy, bạn mình lúc cần cô, cô đang ở đâu. Hoàng quay lại khuôn mặt đỏ bừng tức giận

Cô ư, cô đang ở đâu ư, cô đang đi chém giết, cô đang đi tiêu diệt các bang phái nhăm nhe đến Nhã. Còn Nhã cũng từ lần đấy mà cô học tập trung và tiến bộ nhanh hơn, vì có Lam nên cô không bị trầm cảm. Nhã cũng tự cảm thấy ông trời thật tốt với mình, khi được gặp Lam

Bạn đang đọc truyện *Thiên Thần, Em Chỉ Có Thể Thuộc Về Tôi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 33

Cô nghe Hoàng nói vậy, thì trên môi không nén được tiếng thở dài. Mình làm việc tốt công khia mà còn bị người ta chửi mắng, thì đừng có liên tưởng tới làm việc tốt công khai. Nhưng cô cũng cảm thấy vui mừng cho cái Nhã, cuối cùng nó cũng tìm được một người đàn ông thật lòng với nó. Cả một bên người mệnh mông như vậy, nó cũng đã tìm được người che chở, người có thể cho nó bờ vai vững chắc mỗi khi nó mệt mỏi sẽ tựa vào. Còn cô, có lẽ cô chưa từng dám nghĩ đến, tình yêu đối với cô quá xa xỉ Nhiều người bảo cô mất cha mẹ, thì vẫn còn người ông hiền từ, giàu có bên cạnh, nhưng đây chỉ là vẻ bề ngoài. Nói thật, cô thấy nó quá giả dối. Rốt cuộc, người ông hiền từ của cô, còn đâu cô cái gì nữa

Đang suy nghĩ miên man, thì tiếng chuông điện thoại vang lên, cô nhanh chóng bắt máy, giờ này muộn như vậy, sẽ chẳng có ai gọi ngoài Susan hoặc Zino, mà gọi là chắc chắn có chuyện chẳng lành.

- Alo, nói nhanh. Lam gấp gấp lên tiếng

- Lam, công ty chúng ta bị cháy kho số 5, những thiết kế về mọi mặt bị tung ra ngoài, và còn bị nhiều người tiêu dùng phản nản kêu ca rằng công ty chúng ta bán hàng kém chất lượng, hết hạn sử dụng. Cổ phiếu cũng vì đó mà sụt giảm. Đầu bên kia, Susan thở dốc lên tiếng, nghe có vẻ như cô đang chạy

- Đến ngay đi. Lam mặt tối sầm, giọng lạnh lẽo

- U, đến đi, gọi cái Nhã. Susan gấp gấp chạy xuống nhà xe, phóng ra ngoài đường đến công ty với tốc độ kinh hoàng

- Em chưa muốn lộ mặt, sẽ gọi cái Nhã đến. Tình hình thế nào, liên lạc với em. Cô nói nhanh chóng rồi cúp máy

Mẹ kiếp, ai dám đụng đến cô, cô sẽ nghiền nát chúng nó. Lam nhanh chóng vào trong nhà, bấm thang máy lên tầng 3 rồi mở cửa phòng Nhã, thấy

Hoàng đang ngồi đấy, cô cũng chẳng còn để tâm nghĩ nhanh chóng đi lướt qua tiến bên giường gọi lớn

- Nhã, dậy đi, công ty có chuyện lớn.

- Cô nghĩ mình làm cái gì vậy hả. Hoàng gầm giọng, mạnh lạnh lên tiếng.

- Công ty chúng tôi có chuyện cần xử lý, anh tránh ra đi. Cô cũng lạnh giọng, nói thẳng vào vấn đề mà không vòng vo, đôi mắt màu tím của cô bỗng long lanh, hút hồn Hoàng, anh khẽ nuốt nước bọt để bình tĩnh.

- Tránh ra. Người cô bắt đầu toả ra sát khí nặng nề.

- Bảo vệ Nhã. Anh đi ra ngoài, nói thật không phải anh sợ con nhóc mặt đầy sát khí kia, mà cho dù anh có ở lại cũng chẳng giúp ích gì.

- Nhã dậy đi, đến công ty giải quyết chuyện. Lần nói Lam đã đa vào chân Nhã mấy cái cho con lợn kia nó tỉnh ngủ. Nhã lờ mờ mắt thấy Lam đang mở tủ quần áo thì hỏi:

- Chuyện gì?

- Công ty có chuyện nghiêm trọng, cho cậu tắt cả 15' để có mặt công ty. Susan đang đi xe đen đây rồi. Lam vừa nói, vừa vút bộ công sở vào người Nhã, rồi đùn cô vào nhà vệ sinh thay quần áo. 5' sau, Nhã đi ra ngoài, Lam khẽ gạt gù với quần áo mình chọn rồi bảo cô xuống nhà. Lam còn phải tìm ra nguyên nhân

Nhã xuống dưới thấy Susan vừa đỗ xích xe trước cổng thì lao nhanh ra ngoài, ngồi vào trong xe. Susan, rõ ga phong đi, đúng lúc Lam chuẩn bị đóng cổng thì Phong về. Cô đề cửa rồi đi vào nhà, về Phong về sau, và cũng có cái tính coi trời bằng vung nên dù nhìn thấy Nhã có vẻ gấp gáp đi đâu, anh cũng chẳng quan tâm

Lam nhanh chóng lên nhà, mở laptop, mười bàn tay thon dài của cô lướt trên bàn phím nhanh chóng, thao tác thành thạo giúp cô truy cập, và hack các camera ở gần đây chuyển tải thông tin về máy cô chỉ chưa đầy 2'. Cô xem kỹ đoạn băng, nhưng chẳng có gì đặc biệt.

2.am sáng, dù xem đi xem lại rất nhiều lần, nhưng cô vẫn chẳng tìm thấy nghi ngờ, xuống dưới nhà cô lấy chai nước trong tủ lạnh tu một hơi định đi lên thì thấy Phong bước xuống. Anh vừa mới tắm xong, nên chỉ quấn chiếc khăn tắm quanh hông còn đầu bên trên để trần. Từng giọt nước từ tóc chưa lau khô của anh chảy xuống bộ ngực đầy nam tính khiến trông anh càng hấp dẫn. Nhìn cảnh đó Lam đỏ bừng mặt, đúng là dở hơi đi tắm vào lúc đêm khuya, giọt nước rơi hết cả ra nhà. Ở mà khoan, giọt nước, đứng đứng rồi giọt nước.

Nghĩ vậy, cô sáng mắt chạy nhanh lên tầng rồi đóng cửa phòng lại. Nếu suy luận cô đúng, thì bằng chứng đang ở ngay trước mắt mình rồi.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Thần, Em Chỉ Có Thể Thuộc Về Tôi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 34

Phong thì nhìn thấy những thay đổi trên khuôn mặt Lam, nên không tránh khỏi thắc mắc: - Minh đẹp đến vậy sao. Rồi anh nhún vai, đi lên tầng

Lam đang xem lại clip, đúng vậy, cô biết tại sao cô càng xem nhiều lại càng không phát hiện ra cái gì rồi.

Hoá ra, đã có ai đo lên đặt camera hình giọt nước vào vậy nên nó khiến cho người xem càng mờ, đây là lí do các bản thiết kế của cô cứ không cánh mà bay. Còn những hàng fake cũng ở trong chiếc camera khi nó ghi lại hình ảnh, một cô gái đi lấy hàng fake, và còn nói xấu khách hàng. Nếu chú ý và nhìn kỹ, hẳn sẽ phát hiện ra, đây không phải đồng phục của công ty cô. Còn nếu chỉ xem lướt qua... Haizz công ty cô bị hiểu lầm rồi. Và cũng biết ai là thủ phạm, vấn đề chỉ là bằng chứng thôi.

Cô lướt nhanh tay trên bàn phím, để hack camera giọt nước, nhưng chiếc camera này thật là lợi hại nha, nó chống mọi sự xâm phạm của ngoài người vào. Điều này, nó khiến cô thấy thú vị. Cô khẽ nhếch mép, không có gì mà Lam này muốn lại không có ở trong tay, nếu như tất cả bằng chứng nằm trong chiếc camera này, thì, mầy sẵn sàng chuẩn bị phản chủ đi

Cô lấy máy điện thoại, gọi cho Nhã

- Về đi. Lam lạnh lùng cất hai chữ

- Công ty đang loạn lăm, nhà kho số 3 lại bị nổ rồi. Nhã nghiêng răng, giọng đanh lại

- Có bằng chứng rồi. Lam nói, rồi cô tắt máy cái rụp

- Cái Lam nó có bằng chứng rồi. Chị đưa em về đi. Nhã nói với Susan, rồi nhanh chóng leo lên xe. Susan ngồi vào, rồi cô phóng ga, rồi đi

Báo chí có mặt đầy đủ ở đây thì hà hốc mồm. Trời ạ, đang lúc nước sôi lửa bỏng thế này, lại còn đi đâu cơ chứ.

Trong góc của một đoạn đường, có một người con gái nhìn ra phía báo chí, đôi mắt sắc lẹm liếc vào Susan và Nhã, cô ta không hài lòng khi mấy người này tự dưng bỏ đi, mắt công cô ta gọi hàng chục người đến để phỏng vấn Nhã, cho cô ta nhục nhã trước giới báo chí truyền thông. Nhưng chẳng như cô mong muốn, nhưng không sao, cho dù Nhã và bạn cô ta có tìm ra được bằng chứng thì cũng chỉ là người thua cuộc. Nói xong cô khuất đi trong bóng hẻm tối

Nhã về đến nhà, lao ngay vào phòng Lam, Suán cũng nhanh chóng bước vào. Đến nơi, thấy Lam đang ngồi nhàn nhã nhìn bàn máy tính, trên khuôn mặt khẽ mỉm cười, có thể dễ dàng nhận thấy cảm xúc của cô không tệ. Cô hack được cái camera giọt nước kia, tìm ra được bằng chứng, có gì lại không thể vui.

Hai người tiến vào, chẳng cần chào hỏi, chạy như chết đói về chỗ máy tính. Một lúc lâu, hai người họ gật gù, 5' sau, mặt ai cũng đỏ phừng phừng thể hiện sự bức tức, 10' sau, hai người quay sang nhìn Lam rồi há hốc mồm. Khâm phục khâm phục thật.

Biết hai người họ đã hiểu ra vấn đề, nên cô gấp máy tính nói:

- Susan, vứt cái máy tính này đi, ngày mai chị mua cho em cái máy mới.

- Lần nào em hack máy tính của ai xong cũng đều cho nó nằm sọt rác, em đừng lãng phí tiền của chị vào thứ vô bổ như vậy chứ

- Nhưng lần này, cái thứ vô bổ ấy giúp cứu vớt được cả một tập đoàn. Lam nói bình thản

- Và lại, cũng để cho tránh người ta sẽ báo thù em bằng cách hack máy tính, phiền lắm

- Em không biết hack chông lại sao. Susan vẫn đầy thắc mắc

- Lười lắm. Lam thản nhiên trả lời rồi đi tắm

- Chị, có cái này, chúng ta sẽ thắng cô ta cho mà xem. Nhã hào hứng nói

- Phải. Susan cũng phấn khích không kém

Nhưng đòi người có phải cái gì cũng hoàn hảo, có phải cái gì cũng như mình mong muốn

Đón đọc chap tiếp theo nha

Bạn đang đọc truyện *Thiên Thần, Em Chỉ Có Thể Thuộc Về Tôi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 35

Lúc 9.am sáng, tại biệt thự The Queen

Có 3 cô gái rất xinh đẹp bước ra ngoài, cả 3 người đều mặc quần áo chỉnh tề. Đêm hôm qua, Lam, Nhã và Susan, đã đưa đơn kiện đi cùng với bằng chứng đến toà. Vậy nên hôm nay bọn họ đi đến đó để chờ được xét xử. Nhã hớn hờ ra mặt, vì cô nghĩ chắc hôm nay là ngày tàn của cô ta rồi. Lam và cả Susan đều không thể hiện ra mặt, nhưng trong đáy mắt họ có xẹt qua tia vui mừng.

.....

Tại toà, lúc 10.am

- Tại sao lại như thế. Nhã bắt bình lên tiếng

Phải chuyện của công ty cô đã được giải quyết nhưng, bồi thẩm đoàn còn nói, công ty phải thuộc về tay Nhạc Trình, vì theo như quy luật trong làm ăn kinh doanh, ai có số cổ phần của công ty đó cao hơn là người ấy làm chủ tịch.

Nếu như cả Nhã, Lam và Susan gộp lại, thì chắc chắn cô ta không thể bằng, nhưng gì thế này, cổ phiếu của Nhã và Susan không cánh mà bay, cổ phiếu của Lam là 80% đột nhiên tuột dốc không phanh chỉ còn 40% , mà cô ta thì đã xấp xỉ đến 42%. Chết tiệt

- Thật khốn nạn. Lam chửi rửa, rồi cô bước ra ngoài, trước khi đi, cô còn liếc nhìn Trinh một cái sắc bén, khiến cho ả ta đang hả hê, được một phen chột dạ. Cô liếc mấy người 'công bằng' đang ngồi trên kia, khiến cho tất cả ngồi ở đó ai cũng rung mình một lần.

Lam ngồi lên xe, cả ba người họ cùng đi đến quán Bar ngồi uống rượu. Zino bước ra, vì vẫn còn dư âm chuyện lần trước nên khi cô bước vào, ai cũng e dè, sợ hãi khi nhìn thấy cô. Zino nói

- Nhục quá chị ạ.

- Bọn hèn hạ đó, được cô ta đút lót ít tiền rồi sáng con mắt lên. Chết tiết

- Vậy cô phiếu của bọn chị bây giờ như thế nào. Zino cũng bất bình, lên tiếng bức dọc

- Lần trước bọn chị bán ra ngoài, bây giờ, của bọn chị tổng cộng lại là 80%. Susan lên tiếng

- Haizz, chị định như thế. Zino ngán ngẩm thờ dài

- Cho dù chị có phá sản công ty đó, thì em nói thật với chị, chị vẫn còn nhiều tiền chán, cái tập đoàn đó như kiểu chị làm chơi thôi ý. Zino lên tiếng, một phần có thần phục.

- Tập đoàn này là do chị mày có ý tương, đúng là bọn họ chỉ giúp chị, nhưng cũng không phải làm chơi. Ắn nói vớ vẩn. Susan bức dọc lên tiếng, đã thua vụ kia lại gặp cái thằng 'milo' (phát âm gần giống với Zino) này. Thật chỉ muốn cho tãhngf đẩy ăh đăm

- Tập đoàn này của Susan, cô ấy muốn thắng. Được, vậy chúng ta bắt đầu 'trò chơi' với cô ta thôi. Lam từ nãy im akwngj, bây giờ lên tiếng, khiến ai cũng một phen khiếp sợ

- Cậu có kế hoạch rồi à. Nhả hào hứng hỏi

- Không. Lam buông ra một từ. Bà đưa kia ngả ngửa

- Để nó cứ tự nhiên đến, thì người đời, mới bảo chúng ta chơi đẹp. Không lại mang tiếng tàn nhẫn. Lam lại lần nữa lên tiếng, nhưng lại mang theo nụ cười nửa miệng, trông cô càng tàn bạo hơn.

.....

Tại tập đoàn The King, phòng Tổng giám đốc

- Phong, chẳng nhẽ chúng ta không giúp họ sao. Hoàng hơi nhủu mày lên tiếng

- Không. Phong lật lại bản hợp đồng xem qua rồi vút qua một bên

- Công ty họ đang khó khăn. Lần này thì anh bức thật rồi nha, cái thằng song sinh trời đánh này nư

- Việc nhỏ như vậy, họ không giải quyết được, vậy anh nghĩ tập đoàn họ mang tên The Queen để trang trí à. Phong thần nhiên nói

- Anh thấy cái này hơi khó. Hoàng hơi bình tĩnh, anh ngồi xuống ghế sofa

- Anh thật buồn cười. Anh đang coi thường bọn họ đấy à. Anh thử nhìn lại xem, nhất là Lam, con bé đó, chẳng thứ gì có

thể cản được nó. Phong lần này mới ngẩng đầu lên, đáy mắt xét qua tia tàn bạo

Bạn đang đọc truyện *Thiên Thần, Em Chỉ Có Thể Thuộc Về Tôi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 36

Tại tập đoàn The Queen, lúc 8am Có một chàng trai thân hình to lớn, mặc một chiếc áo sơ mi xanh nhạt và chiếc quần âu màu đen, đi giày thể thao. Anh bước ra từ chiếc xe Lamborghini khiến tất cả mọi người đi đường đều quay lại nhìn anh. Bộ trang phục anh mặc hôm nay trông thật giản dị, phóng khoáng nhưng không kém phần sang trọng. Tất nhiên anh kết hợp với chiếc kính dâm màu đen, nó không làm anh mất đi vẻ đẹp của mình mà còn tăng thêm sức quyến rũ, và hợp với bộ đồ.

Anh bước vào trong đại sảnh của công ty, vừa đi, khẽ đánh giá. Cách bày trí này giống y tính cách hai đứa nó. Đẹp, lạ, nhưng sang trọng, gần gũi. Anh thích. Sau này về nhà phải nói với thằng em kia cách bày trí lại đại sảnh của tập đoàn mới được, chứ cái đại sảnh gì có mỗi cái bàn lễ tân với bộ sofa, quá đơn điệu.

Anh nhanh chóng bước đến chỗ lễ tân. Rồi khẽ mỉm cười

Cô lễ tân nhìn anh, bị choáng mất vài phút, nhưng rồi nhanh chóng lấy lại bình tĩnh, mỉm cười ngọt ngào thân thiện.

- Kính chào quý khách, tôi có thể giúp gì được cho anh không ạ.

- Tôi muốn gặp Phó tổng giám đốc. Anh cũng mỉm cười đáp lại. Cô nhân viên như muốn nổ đom đóm mắt, trời ạ, người gì mà đẹp vậy

- Xin lỗi cô, cô ổn chứ. Anh biết cô ta đang nhìn chăm chăm mình, khó chịu thật

- Ô. Dạ, xin quý khách thứ lỗi, là tôi không biết điều. Cô lễ tân cúi gập người xuống, nói xin lỗi

- Không sao. Tôi có thể gặp Phó tổng giám đốc chứ. Anh khẽ mỉm cười, phải nói anh rất hài lòng với cách phục vụ ở đây

- Dạ vâng, vậy xin anh có thể cho tôi biết tên được không ạ. Cô lễ tân lại mỉm cười ngọt ngào, nhưng đôi mắt lại không dán chặt vào anh như anh tưởng tượng

- Vũ Thiên Hoàng. Anh rất ấn tượng cách phục vụ ở đây, tuy người ngoài nhìn có vẻ thấy gần gũi, cô lễ tân mỉm cười cũng rất lễ phép và ngọt ngào, nhưng người trong cuộc họ mới cảm thấy giữa họ và cô lễ tân này có một khoảng cách thực sự rất xa. Cô ta cũng không phải loại hám danh, biết anh là mỹ nam, nên ứng điều chỉnh ánh mắt và suy. Hai xon nhóc kia thật là tài giỏi nha. Đáng khâm phục

- Dạ vâng thưa anh, Phó tổng có nói anh có thể vào. Mọi anh sự chỉ dẫn của cô gái này. Rất cảm ơn. Cô lễ tân cúi người 45 độ. Rồi ngồi xuống

Trong cả quãng đường, anh đi theo một cô gái lạ mặt, anh và cô ta hầu như không nói gì. Mãi lúc sau, cô ta quay sang mời anh vào Nhã, thì mới nhìn thấy khuôn mặt như vẽ của anh, sững sờ một lúc, rồi cô ta mỉm cười ngọt ngào, như để lấy lòng, giọng nói ẻo lả, cũng đáng đi uốn éo lại diễn ra trước mặt anh, trong công ty cái Nhã mà có nguwoif như thế này sao. Anh nghĩ

Anh mở cửa, lướt qua cô ta, thấy Nhã đang chăm chú đọc tập tài liệu. Nên anh cũng dễ yên, anh ngồi xuống ghế sofa, khoanh tay nhìn cô. Dáng vẻ tập trung của cô nhìn trông rất là người lớn nha. Anh thích, anh khẽ cười. Lên tiếng

- Nhã, em định để khách đến mà chết khát sao. Phục vụ hôm nay xin nghỉ ốm à. Anh tỉnh nghịch lên tiếng

- Ô anh đến lúc nào thế, xin lỗi anh, em không để ý. Nhã ngẩng đầu lên, hấp tấp xin lỗi, ấn vào cái nút đỏ bên cạnh. Susan, chị gọi Mỹ Lệ pha nước giúp em

- Ok

Cô và Hoàng đang nói chuyện rôm rả, một lát sau, cửa mở vào. Cô phục vụ ẻo lả lúc đây đi vào, Nhã vì đang mãi nói chuyện vì tiếng mở cửa mà cũng ngoảnh ra. Cái gì thế này, trong công ty cô sao lại có người hám trai mà còn lộ rõ bản chất chứ, cô nhìn kỹ hơn. Bất gặp ánh mắt của Nhã, cô nhân viên cúi gằm mặt, trên lưng có một mảng mồ hôi mỏng, nếu laanf này mà bị lộ. Coi như xong

Bạn đang đọc truyện *Thiên Thần, Em Chi Có Thể Thuộc Về Tôi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 37

Nhã nghĩ ngờ nhìn cô ta một lúc rồi quay sang nói chuyện với Hoàng tiếp. Cô gái đó khẽ thờ phào, rồi đặt hai tách trà xuống. Nhóc con, nghĩ đầu lại được ta sao, nhanh chóng mà chết đi cho đỡ ngứa mắt. Cô ta khẽ nhếch mép rồi đi thẳng ra ngoài. - Khoan đã. Nhã lớn tiếng gọi lại

- Thưa phó tổng, cô cần gì ạ. Cô gái đo toát mồ hôi lạnh, không lẽ con nhóc đó biết mình là ai

- Đưa bản báo cáo này sang phòng Susan giùm tôi. Nhã giọng nhẹ tênh lên tiếng

- Vâng ạ. Cô gái đo định cầm lấy, thì Nhã rút bản báo cáo lại vào. Cô gái đó thấy ngạc nhiên liền ngẩng đầu lên nhìn, làm lộ bộ mặt của mình. Nhã hơi nheo mắt rồi nhanh tay, xoẹt, mặt nạ của cô gái đo được tháo ra. Cô gái kia từ bất ngờ, cho đến kinh hoàng và cuối cùng là sợ hãi tột cùng, nhìn vào khuôn mặt Nhã. khiến cô càng kinh hoàng.

- Nhạc Trinh. Nhã lên tiếng, giọng có chút khinh thường

- Sao nào. Dù sợ, nhưng trước mỹ nam luôn phải tỏ ra mình cứng rắn, nếu không sẽ làm mất điểm

Hoàng nhìn vậy, khẽ cười khẩy, đúng là đồ không biết điều, đã bị người ta phát hiện còn trơ trẽn vênh mặt lên. thật là nhục nhã

- Cô muốn gì, muốn tập thông tin, muốn USB, cổ phiếu hay những bản thiết kế công ty. Nhã liếc nửa con mắt nhìn Trinh rồi ngồi xuống, điềm đạm tự pha mình cốc trà

- Tôi muốn giết cô. Trinh ngẩng mặt lên, trong mắt chỉ còn sự hận thù, nhưng bên trong đáy mắt của cô ta có một sự sợ hãi

- Vậy cô đã tìm được cách gì chưa. Nhã bình thản lên tiếng, uống trà tự mình pha rồi ngồi vắt chân, nheo mắt nhìn Trinh

- Sao cô không uống trà, giết cô còn khó hơn đi lên trời. Cô nghĩ, tôi cho gì vào đo sao.

- Được, vậy mời cô dùng, tôi không quen uống trà có xianua. Nhã lại uống trà, giọng nhẹ tênh

- Rốt cuộc, cô muốn gì. Bây giờ, Trinh đã sợ hãi tột cùng. Cô ta không nghĩ Nhã lại có thể biết nhanh được như vậy.

- Tự đầu thú đi, rồi chúng ta cùng 'chơi'. Nhã nghe vậy, cúi xuống sát mặt với Trinh, nói giọng sắc mùi nguy hiểm

- T..tô..tôi không muốn chơi với mấy người. Trinh sợ hãi lên tiếng

- Vậy sao còn đứng vào. Nhã giọng nhẹ tênh

- Tại sao ư, cô đừng là không có não, nếu như bố mẹ con à Lam kia không chết, tôi đã không phải sống trong cô nhi viện rồi bị những thằng chó khác trêu chọc, tưởng ra khỏi đây sẽ yên bình nên tôi trốn đi, nhưng rồi sao, tôi bị bán, bị hiếp, bị đối xử tệ hơn cả con chó, bị người đời khinh rẻ, miệt thị. Tôi đang sống một cuộc sống bình yên vui bố con Nhã, với mẹ tôi, vậy mà chỉ một đêm, tôi mất hết. Trinh gào lên trong đau đớn

- Bố cái Lam sao. Nhã hỏi, cô đang sắp khai thác được một số vấn đề

- Phải, vì bị như vậy, nên tôi không còn cách nào khác, bằng mọi giá, tôi phải tìm cách giết chết mấy người, tôi phải cho mấy người không thể nhìn thấy ánh mặt trời, tôi phao cho mấy người trải qua tất cả để biết rằng, tôi đã nhục nhã như thế nào, tôi ăn cắp dữ liệu, phóng hỏa nhà, làm tất cả mọi thứ để cho mấy người mất dân, mất dân. Mấy người chết hết đi. Trinh mất lòng sọc nhìn nhã thù hận

- Gọi người vào đây, lôi cô ta vào ngục tối rồi cho uống thuốc an thần. Nhã lạnh lùng bấm vào nút đỏ rồi lên tiếng ra lệnh

Sau đó, cô mệt mỏi ngồi xuống, lấy điện thoại ra gọi cho Lam

- Lấy được bằng chứng rồi. Tớ đi ăn với Hoàng, đêm mới về. Cậu phải kể rõ, rốt cuộc cậu là ai. nói xong cô cúp máy, rốt cuộc đứa bạn mà cô chơi với nó bao nhiêu năm nay, nó là ai. cô mang tiếng là đứa bạn thân mà chẳng biết tí gì về nó, vậy có quá đáng lắm không. Cô khẽ nhắm mắt.

Hoàng thấy vậy liền ấn đầu Nhã xuống vai mình để cho cô dựa vào. Nhã không những phản kháng mà còn dựa hẳn người vào Hoàng, cô đã nhận thức được, và cái quá khứ kia cô cũng đã xóa bỏ. Cô dựa người tâm sự với Lam cả đêm và cô đã hiểu cô không nên hành động với anh như vậy

- Anh đừng hiểu lầm Lam, hôm đấy nó không đi với em là nó đi xử lý mấy thằng có ý định bắt cóc hay làm điều gì xấu xa vậy nên Hoàng ad, hôm đấy anh tự nhiên giận vô cớ làm em thất vọng

- À, được. Mà em thất vọng gì cơ. Hoàng chợt hiểu ra, như vừa nhớ ra điều gì đó, Hoàng kinh ngạc hỏi Nhã

- Em mệt rồi tí anh gọi cơm cho em ăn. Cho em mượn bờ vai anh chút nhé. Nói xong cô nhanh chóng chìm vào giấc ngủ, cô mỉm cười mãn nguyện

- Ngủ ngon. Hoàng thấy cô cũng mệt, nên không quấy rầy cô nữa. Anh khẽ hôn lên trán cô rồi cũng mỉm cười.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Thần, Em Chỉ Có Thể Thuộc Về Tôi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 38

Lam ngồi thẫn thờ trong phòng, phải những gì cô ta nói, Nhã và Lam đã đặt máy ghi âm, chỉ chờ con mồi mắc lưới, nhưng, cô cũng biết ra một vấn đề nữa, cô ta là con gái của người đàn bà cô đã giết năm xưa, người đàn bà đã cướp mất đi người bố mà cô yêu quý. Cô đã gắng hỏi bà ta nhiều lần xem

ai sai khiến, nhưng bà ta một mực vẫn không cậy nửa lời, chỉ nói rằng - Mày chỉ là một đứa con hoang mà thôi. Đó là lời cuối cùng trước khi bà ta chết

Nhớ lại, cô không hối hận khi giết bà ta, mà cô lại hối hận vì lòng tin của mình. Nhả hơi, cô là ai. Được cô là ai, đến cô còn không biết mình là ai, mình đang đi về đâu nữa. Nhả bảo, đêm về phải cho nó câu trả lời, vậy cô biết trả lời nó thế nào đây, tiếng súng năm đó, thật sự của anh nó sao. Anh nó, không phải là người tuyệt tình như vậy. Nhất định, không thể

Đang suy nghĩ vẫn vơ, bỗng có tiếng gõ cửa, cô cất tiếng nói

- Vào đi

- Đi ăn cơm trưa không. Phong bước vào, nói nhẹ nhàng

- Đợi tôi chút. Cô nói xong, tiến đến bên chiếc tủ quần áo, chọn một chiếc áo phông cỡ oversize màu trắng cùng với chiếc quần đùi màu rách. Đang định mang vào, thì Phong nắm tay Lam,

- Làm gì vậy. Lam nhúm mày hỏi

- Không mặc bộ đấy. Anh đi đến bên tủ quần áo rồi lôi ra một chiếc váy màu tím. Bên trên được thiết kế giống áo yếm, còn bên dưới thì xoè ra. Rất đẹp

- Em mặc bộ này. Anh đưa vào người cô

- Tôi không thích mặc váy. Lam khó chịu lên tiếng

- Em phải tập mặc đi, sau này lấy tôi, chẳng nhẽ em mặc quần áo thay cho váy cưới. Phong cũng nhúm mày nhìn Lam

- Chẳng có gì là không thể. Lam hồn nhiên trả lời

- Được, vậy em là đang muốn nói, tôi hôn em đi sao. Phong cười ranh mãnh, tiến lại gần Lam

- Không được, tránh ra. Lam nhìn Phong lùi dần, rồi dựa vào tường, căn bản là đã không còn đường lui

- Chẳng có gì là không thể. Anh tiến gần, rồi áp sát người mình vào người Lam, một tay anh đặt lên chiếc eo nhỏ như kiến của Lam, khiến cô nóng bừng, tay cô lại ghì sau gáy. Anh tiến gần môi cô.

Lam có thể nhận biết được là anh ta sắp hôn cô, cô mím chặt môi, mắt nhắm tịt, đúng cái lúc này, cái trí khôn, chúng nó chạy hết đâu rồi cơ chứ. Mẹ kiếp, cô khê chửi rủa, nhưng cũng không biết làm như thế nào.

Phong có ý định hôn Lam, nhưng nhìn khuôn mặt kia đỏ bừng, trông cô càng mỏng manh, anh không nỡ, liền nuốt tiếc lướt qua môi cô, tiến lại gần vành tai, hơi thở nóng hổi phả từng đợt vào chiếc tai tinh xảo của cô khiến cô khê run. Nhận thấy người trong lòng mình đã mềm nhũn, anh dùng giọng nói trầm thấp

- Em có mặc không.

Chưa thấy câu trả lời, anh đưa môi gần tai cô hơn.

- Hay để tôi giúp em mặc, nhé. Anh nói xong, lần lên chiếc dây cái áo, định kéo xuống thì Lam nhanh chóng dưng lại

- Tôi mặc. Đo sói để tiện. Cô hậm hực, dưng dưng đi vào nhà tắm thay quần áo.

Phong khê mỉm cười, hài lòng. Lúc cô đi ra khỏi phòng tắm, chiếc váy màu tím anh chọn cho cô rất đẹp, tôn lên vóc dáng hoàn hảo, tấm lưng trần như muốn hút hồn người ta, đôi chân dài uyển chuyển. Khuôn mặt có tí lệ hoàn hảo, tất cả mọi thứ khiến cô trông xinh đẹp tuyệt trần, anh mỉm cười hài lòng, rồi kéo chiếc dây cô đang cột trên tóc xuống, mái tóc được buông xoã xuống tấm lưng kia, trông càng quyến rũ bội phần.

- Em đẹp lắm. Phong tiến gần, ôm eo cô, hít hà mùi hương trên người cô

- Ăn ở đâu. Lam khó chịu, lạnh lùng lên tiếng

- Hôm nay, bên Lăng thị mời ông anh dùng cơm trưa, nhưng ông anh không đi, gọi cho ông Hoàng, ông bảo cái Nhả nó đang ngủ nên cũng không đi. Chúng ta đi thay bọn họ

- Vậy, tại sao còn phải bảo tôi đi cùng

- Ông anh muốn vậy. Phong nhún vai thờ ơ đáp, rồi xuống nhà gara lấy xe. Lam ngồi vào xe

- Không cần phải căng thẳng, chỉ là một bữa ăn cơm bình thường xã giao giữa hai bên, cũng không pahir tiếc từng gì cả. Anh biết cô đang lo lắng nên lên tiếng an ủi

Nghe vậy cô cũng yên tâm phần nào

Bạn đang đọc truyện *Thiên Thần, Em Chỉ Có Thể Thuộc Về Tôi* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 39: Chương Chap 39

Tại nhà hàng, St. Royal Có một đôi trai tài gái sắc bước vào, làm cho chúng sinh điên đảo trước khí phách cũng như vẻ đẹp của hai người.

Phong. Hôm nay, anh mặc một chiếc áo sơ mi bên trong, bên ngoài khoác chiếc áo vest màu đen. Anh mặc quần âu cũng màu đen, và đi chiếc giày mũi nhọn lịch sự. Anh ăn vận đơn giản, nhưng điều đó không làm lu mờ đi vẻ đẹp của mình. Đi ở phía cạnh nào, người ta nếu có nhìn vào cặp đôi cũng sẽ thấy anh đang lạnh lùng, con người đó liếc đến đâu, chỗ đó liền bị đông băng. Sát khí của anh toả ra ngày càng nặng

Còn Lam, như đã tả trước, cô mặc chiếc váy màu tím, thân bên trên có dạng thiết kế giống áo yếm, còn bên dưới váy xoè ra nhẹ nhàng. Bộ váy này giúp cô đã đẹp còn quyến rũ gấp ngàn lần, tấm lưng trắng trẻo, trắng nõn, mịn màng kia đang lấp ló đằng mái tóc xoăn nhẹ của cô. Đôi chân dài uyển chuyển, nhưng bước đi cao ngạo. Cô ngạo mạn liếc mắt mọi thứ xung quanh, không phải vì cô Phonh nên cô nghĩ chẳng ai làm gì được mình, mà là thói quen thôi

Họ bước vào khu lễ tân, cô lễ tân lúc đầu nhìn hai người hoa cả mắt rồi chỉ có thể thốt ra được

- Đẹp quá

Phong khó chịu lên tiếng, hỏi ở phòng nào lại đi khen. Cũng may, anh thư kí bên Lăng thị nhìn thấy liền mời hai bọn họ vào. Trước khi đi, anh thư kí còn liếc Lam, rồi bị đờ ngay khi liếc người con gái đó. Phong khó chịu ra mặt, liền lấy tay ôm eo, kéo cô sát vào người mình. Anh thư kí thấy vậy, khẽ kìm nén nỗi niềm của mình. Quả thực, anh chưa gặp người con gái nào đẹp như cô ấy cả.

Cánh cửa đẩy ra, lúc hai người bước vào, ông giám đốc, hay nói đúng hơn là anh giám đốc đẹp trai khẽ mỉm cười rồi nâng ni rượu với Phong, sau đó hạ xuống. Anh quay sang nhìn Lam, sửng sốt vài giây, rồi anh chuyển tầm mắt sang Phong trên chốc

- Phong, tôi không ngờ anh lại tìm được một nhóc.

- Đẹp không. Vừa nói, anh vừa thân nhiên kéo ghế cho Lam ngồi, rồi ngồi sang bên cạnh

- Hoàn hảo, tôi mượn một ngày được không. Lăng Phúc nhìn nhả, ánh mắt bắt đầu xem xét cô từ trên xuống dưới

- Cô ấy không phải là những người từng lên giường với anh. Phong khoa chịu, bụng đĩa mỳ ý, cho Lam ăn

- Trình nữ sao, thú vị. Lăng Phúc hơi nhú màu, rồi miệng nhếch lên tà mị

- Cho tôi mượn một tiếng không được sao. Lăng phúc nhìn Phong đang cắt miếng bò bít tết

- Anh thử hỏi cô ấy xem. Phong nhàn nhạt trả lời

- Xin chào, tôi có thể vinh dự được biết quý cô xinh đẹp đây tên là gì không. Lăng Phúc mở miệng, làm quen

- Phong Thiên Lam. Nói vồn vện ba chữ rồi cô uống chút rượu, quay sang nhìn Lăng Phúc rồi lại quay sang, khẽ chép miệng, nghĩ 'đúng là không bằng'

- Lam nhi, tô .. Phúc cầm tay Lam

- Đừng gọi tôi là lam nhi, cũng đừng chạm vào người tôi. Cô nhanh chóng rút tay lại, quay sang nói với Phong

- Bạn anh, đúng là cái gì cũng không bằng anh. Cô nói với Phong rồi quay xuống tiếp tục ăn mì.

Phong nghe được câu đó, liền hơi ngạc nhiên nhưng rồi khẽ mỉm cười nhìn người con gái ngồi bên cạnh đang ăn mì, anh nhìn cô lúc lâu rồi nói.

- Em thật khiến người ta muốn điên đảo.

- Cảm ơn. Lam ngẩng đầu lên, mỉm cười. Nụ cười của Lam khiến cho cả Phúc và Phong trong tim đều đập loạn, nụ cười đó soi sáng cho cuộc đời tăm tối của họ. Thật đẹp

- Tôi có thể mời em đi chơi chứ. Phúc không chịu thua cũng lên tiếng

- Tôi bận. Chỉ vậy
- Vậy hôm khác nhé. Phúc vẫn cô vớt vát câu cuối cùng
- Xin lỗi, nhưng tôi không thích anh, vậy nên đừng mà tư tưởng nữa. Cô nói thẳng rồi, quay sang nói với Phong
- Tôi đi vệ sinh.
- Được. Anh khẽ gạt đầu, bây giờ khắp cơ thể anh tràn ngập sự ấm áp.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Thần, Em Chỉ Có Thể Thuộc Về Tôi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 40: Chương Chap 40

Cô vào nhà vệ sinh, rồi nhanh chóng đi ra ngoài. Cô đi lướt qua một người đàn ông tuy đã khá già, nhưng vẫn còn rất đẹp. Người đàn ông đó cũng lướt qua cô như hai người chưa từng quen biết. Chợt ông ta dừng lại, đầu tiên là ngạc nhiên, sau đó là kinh hoàng rồi cuối cùng là vui mừng. Ông ta viết cái gì đó nhanh trên giấy, rồi lại vờ như lướt qua người Lam. Khi đi qua người cô, ông ta đã lén bỏ một tờ giấy vào vào trong chiếc túi xách của cô. Cô thấy động liền nhìn xuống túi xách. Vẫn đóng, rồi quay lại nhìn. Chẳng có ai. Lại thật, cô mở ra xem nhưng mọi thứ vẫn như cũ. Thôi kệ đi Cô nhanh chóng đi vào phòng ăn. Cô và Phong ngồi thêm lúc nữa rồi cũng đi ra. Lãng Phúc thấy bọn họ đã đi, liền dựa vào ghế. Gập cô gái kia một lần nữa, có lẽ, anh sẽ phải đi phẫu thuật tìm mắt. Nói thật chỉ cần nhìn khuôn mặt của cô ấy cũng khiến anh không thể kìm nén, chứ chưa nói gì đến thân hình của cô ấy, tại sao lại có con người hoàn hảo như vậy. Anh vừa hoàn hồn thì mới để ý. Mùi hương của cô ấy còn ơ đây. Chết tiệt, thơm qua. Thằng bạn anh nó ăn phải cái gì mà hên vậy không biết.

Trên cả thế giới, có mỗi mình cô ấy là đẹp như vậy. Và cũng chỉ có mỗi mình cô ấy xứng đáng với Thiên Phong. Thôi thì chúc mừng cho thằng bạn anh vậy. Anh không nên tranh giành, vì anh biết, nếu anh làm như vậy, cũng tự chuốc lấy đau thương mà thôi. Anh dặn dò gì đos voi anh thư ký, rồi lên chiếc xe thể thao phóng đi. Anh cảm thấy cô đơn, anh muốn đi giải toả một chút mà thôi

.....

Tại biệt thự The King

Cô mệt mỏi lên phòng, đóng cửa lại. Tại sao cô lại nói ra câu như vậy với hắn ta chứ. Nhưng cũng phải công nhận một điều, hắn ta cái gì cũng không bằng Phong, nghĩ vậy cô khẽ mỉm cười. Đi đến trước chiếc gương soi, xô sững sờ một lúc. Trời ạ, cô mặc váy trông đẹp quá đi. Đến mình nhìn mình, còn phát thèm, huống chi cánh đàn ông. Phải công nhận một điều là sói xám kia, hắn ta đúng là không hám sắc như cô tưởng

Cô liền lấy điện thoại ra, định nhắn tin Susan thì nhìn thấy, có một mẫu giấy trên đó có viết.

"Ngày mai, 4h chiều, ở ngoại ô thành phố chỗ cánh đồng, tôi sẽ cho cháu biết bí mật. Nhớ, không được đi với ai. một mình thôi. Không ra, tôi không về."

Cô ngạc nhiên, là ai đã viết cho mình, cố gắng nhớ lại, chẳng nhớ là ông già đo sao.

Cô lấy máy tính ra, rồi bắt đầu hack vào trong camera của nhà hàng cô và Phong vừa ăn cơm, cô tìm camera chỗ hành lang. Không có ông ta, chỉ có mỗi cô đứng đấy, mà lúc cô đứng đấy còn rõ ràng thấy ông ta, khoan đã, chiếc camera này đã bị ai đó truy cập và điều chỉnh.

Quả nhiên, là người lợi hại, nhưng tại sao muốn gặp cô. Mai cứ đi. Cô đi thay quần áo, rồi lên giường ngủ.

.....

Tại tập đoàn The Queen, 1.pm

Nhã lơ mờ tỉnh dậy, vươn vai. Rồi nhìn sang Hoàng, thấy anh cũng đang ngủ say, có lẽ đã rất khó chịu vì phải làm cái 'gối cho cô ngủ'. Cô ngồi thẳng dậy, rồi cho anh tựa đầu lên đùi cô, còn người thì nằm thoải mái ra ghế sofa, cô lấy vài tài liệu ra xem. Vì công ty cô đang trong quá trình nguy hiểm nên, cô đang sử lý mấy chuyện đó. Bằng chứng đã có rồi, chỉ chờ, ngày mai ra toà là có thể giả quyết được mọi chuyện

30' sau, Hoàng tỉnh dậy, anh thấy người đỡ mỏi hơn hẳn, hoá ra là anh đang nằm trên ghế. Đầu đang gối lên đùi cô, êm thật. Anh lên tiếng trêu chọc Nhã

- Nhã, sau này em làm cái gối của anh cũng được đấy.

- Anh đừng trêu em, em đói quá rồi, em muốn ăn cơm. Nhã mỉm cười lên tiếng

- Được. Rồi anh gọi người mang cơm vào

Hai người ăn cơm trò chuyện vui vẻ với nhau

- Tí anh đưa em đi công viên chơi

- Em lớn vậy rồi mà còn chơi trò trẻ con sao

- Em thích mà, bây giờ các trò chơi cải tiến, đến người già còn muốn đi chơi ý, 5 năm rồi chưa được đi mà. Nhả nững nịu

- Được rồi, tí chúng ta đi, heo con. Hoàng bẹo má, mím cười

Bạn đang đọc truyện *Thiên Thần, Em Chỉ Có Thể Thuộc Về Tôi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 41: Chương Chap 41

Ăn xong, Hoàng nói muốn đi vệ sinh nên ra ngoài trước, anh bảo cô cứ dọn đồ đạc đi, tí nữa anh sẽ vào. Một lát sau anh vào, đã thấy cô ngồi chơ sấn trên ghế sofa, anh hỏi

- Chờ anh có lâu không. Anh tiến đến gần cô

- Có. Cô gật đầu, giận dữ

- Anh lần sau mà còn lâu như vậy. Em sẽ không đi chơi với anh. Nhả nững nịu lên tiếng

- Được rồi, đây là lần đầu cũng như lần cuối, anh sẽ không có lần sau. Anh mím cười, đưa tay ra đòi cô nắm

- Anh nhớ đấy. Rồi cô cũng cười, đứng dậy theo anh đi ra ngoài

- Em muốn đến công viên nào đây. Cô và anh đang ở trong thang máy

- Đến công viên của tập đoàn bọn anh đi. Cô háo hức nói

- Tại sao. Anh nhìn xuống Nhả

- Em muốn biết bên công ty đối thủ về mặt cấu trúc hay lượng khách có tốt không thôi. Cô nhe răng cười

- Được, được. Vậy ta đến Park of Cartoon. Anh bật cười, rồi nói

- Miễn sao vui là được. Cô hí hửng như đứa bé

Cửa thang máy mở, nhưng đây không phải là sảnh mà là tầng 5. Tầng này được gọi là canteen của công ty. Vì vừa hết giờ nghỉ trưa, nên các nhân viên kéo từ nhà ăn vào thang máy xuống nơi làm việc rất đông. Vì vậy, những người chờ ở thang máy, cửa vừa mở đã thi nhau ùn ùn đẩy, bước vào bên trong. Cô vì cũng đang mải nghĩ xem nên chơi trò gì trước, nên bị xô đẩy, may là có cánh tay anh kéo lại, cho đứng vào góc cuối của thang máy. Còn anh quay lưng lại. Cửa thang máy đang định đóng, thì có một bà bầu lững thững bước vào. Ai cũng biết ý nên lùi lại, để cho bà ta vào. Vì lùi lại nên Nhả bị Hoàng ép vào, bẹp dí vào chỗ bức tường của thang máy.

Hoàng lợi dụng tình thế liền ôm cô vào lòng, cảm giác khó chịu bỗng xua tan đi hết, anh chỉ còn cảm thấy một thân hình mềm mại trong vòng tay mình, mùi hương thơm nhẹ không phải do nước hoa mà là do của trên người cô tự có. Mùi hương chỉ có trên người của thiếu nữ. Anh tham lam hít nó. Rất dễ chịu

Còn cô thấy anh ôm cô liền mặt đỏ bừng, làm gì vậy chứ. Cô định bảo anh bỏ ra, nhưng thấy người anh dần thả lỏng, cô không nỡ liền mặc kệ. Ở vị trí trong lòng anh như vậy cô còn có thể nghe thấy tiếng tim của anh đập, nó đập rộn ràng, mạnh mẽ và thốn thốn. Vì điều đó nó càng khiến cô mặt đỏ lên, tim ngày càng đập mạnh.

Sau lưng thì lạnh, đằng trước thì nóng, khó chịu thật, nhưng cái ôm của anh ấy, khiến cô cảm thấy an toàn, bỗng nhiên trong lòng nơ ra một loạt cảm xúc ngai ngùng, nhưng cũng muốn yêu thương người con trai kia à không phải là người đàn ông chứ. Cô định đưa tay ra ôm anh thì thang máy Tĩnh một cái, khiến cô giật mình, nhanh chóng rút tay lại. Cô ngai ngùng đi ra cùng anh, cúi gằm mặt.

Cả đoạn đường đi, anh cô bắt chuyện với cô nhưng cô cũng chỉ ậm ừ, là cô đang ngại mà tại sao anh lại càng làm cô ngại vậy, đồ đáng ghét.

.....

Tại công viên Park of Cartoon

Có một chiếc siêu xe lướt xuống nhà để xe, chiếc xe vừa tắt máy, có một cô gái mặc một chiếc váy xù bông màu trắng và một chàng trai ăn mặc đơn giản cũng chẳng kém bước xuống. Vì lúc cô và anh đi đang là giờ cao điểm nên hầu như là các bạn tuổi teen ai cũng đến đây chơi. Thế nên cô và anh dĩ nhiên là cực kì nổi bật.

Đám con trai thì nhìn thấy cô, như nhìn thấy vàng muốn lao vào nói chuyện, nhưng mặt người bên cạnh cô gái đó, sát khí nồng nặc như vậy. Ai dám bước vào cơ chứ

Còn đám con gái thấy Hoàng, thì dơ một lúc rồi cứ lượn đi lượn lại trước mặt anh như cô gây chú ý. Đây là những bạn mặt dày, còn những chọ khác tuy rất muốn nhưng họ không làm thế, họ chỉ ngắm Hoàng từ xa, vì họ phải công nhận rằng, nếu mình đi trước mặt anh ý, thì mình chỉ chấp nhận thua cuộc mà thôi. Nhìn cô gái đi bên cạnh anh ý xem, đẹp đến nỗi thần tiên còn phải phát sốt lên nữa là. Thôi thì chỉ ngắm cũng đủ thỏa mãn

Cô thấy mấy đứa cứ lượn qua lượn lại thì khó chịu ra mặt. Liền chộp lấy cánh tay anh ôm, nũng nịu như bạn gái. Lúc đầu anh hơi ngạc nhiên nhưng rồi cũng hiểu khẽ cười, tiến nhanh tới chỗ mua vé hạng vip rồi vào tang máy. Nhanh chóng đi xuống dưới lòng đất (khu vui chơi ở dưới lòng đất).

Vừa xuống đến nơi, cô oà lên một cái, trời ơi to quá đi mất, vậy là cô kéo Hoàng đi hết chỗ này đến chỗ kia, từ tàu lượn, đập chuột, nhà mà, cho đến nhưng trò chơi mà trẻ con hay chơi : đu quay. Cuối cùng là đi chèo thuyền (=. = bà này ham chơi dễ sợ) . Chơi một lữ cô với Hoàng ra ngồi ghế đá, anh đưa nước cho cô uống rồi khẽ lau mồ hôi cho cô. Anh nói

- Nhã, anh có chuyện muốn nói với em

- Vâng

- Nhã, anh thích em. Anh hít một hơi sâu, bày tỏ lòng mình

Nhã nhìn anh chớp chớp đôi mắt to tròn, cái gì vậy.

- Thật sao. Cô ngạc nhiên, miệng không tự chỉ được thốt lên câu hỏi vu vơ

- Anh cũng không biết. Chỉ là anh cảm thấy từng giây từng phút nhớ em khiến anh khó chịu, anh muốn được ôm em vào lòng nói em yêu anh, anh muốn được là người có tư cách đêc được yêu em, để đưoc chăm sóc cho em. Làm bạn gái anh, nhé. Anh nhìn cô da diết

- Em....

Bạn đang đọc truyện *Thiên Thần, Em Chỉ Có Thể Thuộc Về Tôi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 42: Chương Chap 42

- Em... ừm, anh có thể cho em thời gian được không. Nhã ngập ngừng lên tiếng. - Được. Anh mỉm cười

- Em xin lỗi, tại em chưa biết nên trả lời anh như thế nào, đã khiến anh thất vọng. Nhã khóc lên tiếng

- Con heo con này, khóc gì chứ, chỉ cần anh không lạnh nhạt với anh, coi như anh vẫn còn cơ hội. Hoàng bật cười, lên tiếng

- Anh không buồn khi bị em từ chối à. Nhã hỏi, ngược mắt to tròn lên nhìn anh

- Nếu như tình cảm của anh không còn thuyết phục, vậy thì để anh hành động vậy. Nhưng đừng để anh đợi lâu quá

- Thiên Hoàng, theo đuổi một thiếu nữ cần phải kiên trì. Nhã đã hết khóc, tỉnh nghịch nói.

- Phải phải. Anh gật gù đồng ý rồi cả hai phá lên cười

- Cũng muộn rồi, em muốn đi ăn tối.

- Heo con, mới có 6 giờ, em đã muốn ăn rồi sao.

- Hừ, anh không đi thì thôi.
- Được anh đi, nhưng em phải mời đấy nhé
- Được, hôm nay em khao.

Hai người bọn họ cười nói vui vẻ đi xuống lấy xe. Trong thâm tâm họ, không cần quan tâm đến ngày mai ra sao, chỉ cần bây giờ họ cảm thấy hạnh phúc, chỉ cần bây giờ họ có thể sống hết mình với tuổi trẻ. Chỉ vậy

.....

Biệt thự The King

Ở bên kia vui vẻ bao nhiêu thì bên này im ắng bấy nhiêu.

Lam đang ngồi trong phòng, cô phải tìm ra tung tích người đó, nói là mặc kệ nhưng cô cũng vẫn lo. Ai mà có thể biết bí mật của mình được cơ chứ. Hai tay cô vẫn gõ trên bàn phím không ngừng nghỉ.

Cốc cốc, tiếng gõ cửa vang lên

- Ai. Cô lạnh giọng lên tiếng
- Phong. Người kia cũng không kem
- Cửa không khoá. Vừa nói, mắt cô vừa chăm chú nhìn vào máy tính.
- Em không định xuống nấu cơm à. Anh mở cửa, ngồi vào chiếc giường
- Tôi không đói.
- Vậy tôi đói. Anh nhìn người con gái đang ngồi bên bệ cửa sổ kia
- Thì tự nấu đi. Cô lười biếng cất tiếng nói
- Biết thì tôi đã nấu rồi, tôi cũng không thích ra quán. Em xuống nấu cho tôi, 1 tiếng nữa phải có cơm. Anh khẽ nhún vai rồi ra ngoài
- Shit mà, đang sắp ra rồi. mẹ kiếp. Cô chửi thầm rồi cũng đứng dậy, đi xuống nấu cơm

Cô xuống bếp, lấy nguyên liệu ra để làm mì tương hàn quốc

Làm xong, cô gào lên

- Thiên Phong xuống ăn cơm. Rồi cô ngồi vào bàn ăn trước

Anh đi xuống, thấy có mỗi đĩa mì, liền nhìn cô. Rồi đánh lắc đầu, con nhóc này đúng là khó bảo mà.

Ăn xong cô đứng lên, nói:

- Tí anh gọi người đến rửa bát. Rồi đi nhanh lên tầng

Cô vào phòng, lấy bộ quần áo. Rồi đi tắm

Lam bước xuống nhà với cả cây đèn. Cô mặc chiếc quần sooc da màu đen, chiếc áo ba lỗ dài có in hình đầu lâu, cô đi đôi boots dài đến mắt cá chân cao 7 phân, đeo chiếc vòng cổ hình thập giá. Cô nhìn thấy Phong đang ngồi đọc báo, nói:

- Đưa moto không.
- Có. Anh nhìn cô, sững sờ một lúc. Con mèo này, mặc cái gì vào cũng đều khiến người ta muốn phạm tội

.....

Tại Race War

Dù mới bước chân đến cổng nhưng đã nghe thấy tiếng huyền ảo, tiếng gầm rú của động cơ và tiếng hò hét ở đây. Chắc hẳn hôm nay đông hơn mọi hôm vì hôm nay rất đặc biệt là được đua cặp với nhau.

MC thì đang hò hét cổ vũ cho hai cặp đang đua trên đường đua kia.

Phong và Lam nhếch mép, đua cặp. Tôi luôn đi. Lam đi đàng kia, còn anh ngồi dựa vào xe, nhìn quang cảnh.

Vì hai người lúc mới vào đây đã bị đam đông chú ý, thứ nhất là vì đông cơ của xe và chiếc xe chỉ có hai cái duy nhất trên thế giới, cái thứ hai là vẻ đẹp đen điện đảo

- Hey boy, đi một mình. Một anh chàng cao to, điển hình là người Mỹ đi tới, hỏi
- Không. Anh liếc một cái rồi cất tiếng nói giọng lạnh băng
- Có cần tìm cho một cô không. Anh ta nói vậy rồi khẽ vẫy tay, một lũ con gái chân dài đi tới. Rồi uốn éo
- Tôi đua cặp.
- Ồ, vậy cô ấy đau. Anh ta nghĩ thầm, dù có là ai đi chăng nữa thì cũng làm sao đẹp bằng gái tao. Hàng độc nhất vô nhị mà
- Cô ấy kia. Anh hất cằm ra chỗ quầy đăng kí

Bạn đang đọc truyện *Thiên Thần, Em Chỉ Có Thể Thuộc Về Tôi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 43: Chương Chap 43

Hắn ta nhìn theo hướng Phong chỉ thì, ôi mẹ ơi, đẹp quá đi mất. Hắn nhìn cô gái đo đen không chớp mắt, là một dân chơi, nên hắn biết cô có lẽ là hàng độc, có khi chỉ có duy nhất trên đời. - Oh shit, anh kiểm đầu ra cô em ngon vậy. Hắn ta cảm thán

- Cô ấy không phải dạng dễ mấy người động vào. Phong liếc nửa con mắt, lạnh lùng nhìn hắn. anh đã quá tốt khi bảo hắn đừng động đến cô ấy rồi
- Đòi cho tôi cô gái đo, tôi cho anh lũ này. Thế nào. Hắn ta lên tiếng, mặt vênh vênh tự đắc, hắn ta nghĩ thầm, mấy thằng lóc chóc này chỉ thích nhiều gái chứ đâu có con mắt nhìn gái đẹp. Thằng loát choắt sẽ đổi ngay thôi
- Hồi ý kiến cô ấy. Phong nói, phen này mày chết chắc
- Ok. Loại gái đấy anh biết, cũng chỉ là loại hâm tiền mà thôi. Nhưng có cô ấy, thì cả đời này hắn ta cũng đêch cần phụ nữ

Lam sau khi đặt xong liền bước ra, vô vai, rồi lên tiếng

- 15' nữa đua. Lần này còn có súng để loại đối phương. Anh cầm lái đi, tôi lái không giỏi bằng lái oto đâu.
- Hey cô em, về với anh không. Hắn ta nhìn thấy cô tiến lại gần thì càng khẳng định ý nghĩ của mình đúng. Trời ạ, trên đời có người đẹp đến kinh hoàng như vậy sao.

Cô nhú mày nhìn hắn

- Biến đi, thằng chó. Cô liếc nửa con mắt, khinh bỉ nói. Đùng là loại trai bao, một đùng con chó cái vẫn chưa đủ
- Hey nhóc, biết điều thì nên ngoan ngoãn một chút. Hắn ta tiến gần. lấy ngón tay một đồng nhả vuốt ve mặt Lam
- Hey, thằng chó, lần sau muốn tán gái thì nhớ chừa chị mày ra nhé. Biết điều thì nên ngoan ngoãn một chút. Cô nói xong, chưa kịp để não bộ hắn xử lý thông tin, đã bẻ ngược tay hắn ra đằng sau, rồi đập cho hắn xa ra nửa mét

Thằng đấy bị gái đánh, không chịu bị nhục nữa, hung hăng hét gọi đàn em. Một thằng nhìn đàn anh như vậy, đỡ anh lên xem vết thương còn mấy thằng còn lại thì hùng hổ tiến gần Lam. Phong thần nhiên dựa vào moto xem kịch hay

Cô rút súng ra, Phong hơi nhú mày khẽ hỏi Lam

- Không đùng vỗ à
- Lười

Cô đưa súng vào chân một thằng đang tiến tới gần cô. Pằng, thằng đó khụy xuống đau đớn, gào lên. Pằng, phát thứ hai là tay của một thằng. Bọn đàn

em thấy vậy, liền khẽ sợ hãi, chần chừ không định bước tiếp, thấy vậy hấn ta lại một lần nữa gào lên:

- Chúng mày còn thương bố thì xông lên, sợ cái mẹ gì chứ. Hấn ta giận quá mất khôn, khuôn mặt được make up kí lường giờ thanh nhàn nheo xấu xí, trông đến phát tởm

Bọn chúng được cổ vũ tinh thần, định xông lên thì bị câu nói của Lam làm cho chùn bước

- Thích chơi à. Rồi cô lôi ra khẩu súng lục

- Lại đây đi mấy nhóc, chị cho xuống thăm cụ tổ. Cô đưa lên nhắm bắn

Pằng, một viên bay sượt qua tóc hấn ta. Hấn ta như chết đứng tại chỗ. Rồi xiu luôn

- Khẩu súng này chơi thích ghê. Lam nói, khẽ cười nửa miệng, rồi cô leo lên xe, của Phong ngồi chờ sẵn. Trước khi đi còn ngoảnh lại, dơ tay hình khẩu súng bắn về mọi người đang đứng xem. Rồi cười nửa miệng, ngạo nghễ quay đi

Phong lái vào đường đua. Ngay bên cạnh anh, có hai cặp nữa cũng đang đi vào. Cô gái của chiếc xe bên cạnh lên tiếng

- Nhóc con, mày đừng oai ở đây với chị

- Queen ở đây

- Phải, tí không muốn chúng đạ thì chờ đi.

- Muốn chơi súng giả hay súng thật. Lam lên tiếng, khẽ cười

- Ồ, nhóc làm chị hứng thú nha. Thật đi cho nó飄飄. Cô ta hơi ngạc nhiên rồi cười, vút cho Lam một khẩu

Đây là chiếc xe bên phải, còn chiếc xe bên trái, cả hai bọn họ đều cúi cúi về không để ý gì đến bên này. Nhưng Lam chỉ liếc mắt cũng biết, bọn họ đang coi thường cô và cái cô gái được gọi là Queen kia. Được rồi, để tôi xem mấy người làm nên trò trống gì, cô khẽ nhếch mép. Ghế đầu sát tai Phong, nói thầm

- Cho bọn kia hít khói đi xem nào.

Phong khẽ cười, con nhóc này, lại hăng máu rồi

Tiếng khán đài hò hét như điên, vì đây là cuộc đua của ba người mà họ kiêng dè nhất. Đới Bên phải thì có Queen, đới ở giữa thì có cô gái ngạo mạn, và nghe đâu người con trai kia là Thần tốc độ, còn đới cuối cùng. Cặp đới ưng ý nhất. Or giải nào về đua couple họ cũng đều nhất. 3 đới, 3 khí phách ngút trời. Cái này không phải ai cũng có nha

- GO

MC vừa ra hiệu thì họ phóng như điên đi trên đường. Phong dẫn lên đầu, điều chỉnh tốc độ để cho cô nhắm bắn.

Lam quay lại đằng sau, dơ hai khẩu súng ra, quay ngược hấn lại. Miệng mỉm cười, khiến cho hai anh chàng ngồi đầu xe ngơ ngác.

Pằng, hai chiếc lớp xe đằng trước của hai chiếc xe đi đới, thấy vậy họ cũng bắn trả. Những viên đạn bay về phải họ như mưa. Lam xoay người lại, nói với Phong

- Game start

Bạn đang đọc truyện *Thiên Thần, Em Chỉ Có Thể Thuộc Về Tôi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 44: Chương Chap 44

- Đi chậm lại đi. Lam nói, giọng đầy hưng phấn. Hai chiếc xe còn lại thấy Lam giảm tốc độ, tưởng cô sợ làn mưa đạn mà bọn họ gây ra liền chớp cơ hội, vọt lên.

- Anh nhìn cho kỹ, chiếc lớp xe của Queen, màu trắng, mang tiếng gọi là hàng cứng, dù có đâm phải gai cũng không nổ, sắc nhọn như vậy, nhưng nó kiêng nhất là nước. Nhưng chúng ta không có nước, vậy thì làm gì đây?

Cô hồi băng quơ rồi lấy khẩu súng nhắm bắn, một vào chính trung tâm chiếc lớp dưới, và một là bắn qua ống xả. Phong từ nãy giờ đang nghĩ thấy Lam bắn như vậy ngạc nhiên rồi vỡ lẽ, đơn giản nhưng nếu không để ý kỹ, chắc hẳn sẽ không biết, 3 giây sau, kétttt, tiếng phanh xe gấp của chiếc Quên kia. Nó bắt đầu đi loạng choạng rồi dừng hẳn 2 giây sau, bùm chiếc xe bốc cháy, may mà cô ả chạy ra khỏi kịp, Phong lướt qua nhếch mép cười khinh rồi ngoảnh mặt luôn. Khán đài được dịp ồ lên, cô gái kia đúng là làm cho họ thích thú, một phần kiêng dè, cũng một phần hâm mộ

Giải quyết nốt rồi về đích thôi. Lần này, ngoạn mục chút chur nhi. cô nghĩ thầm, rồi nói với Phong.

- Điều chỉnh xe giữ nguyên tốc độ, chút nữa đón tôi. Rồi cô đứng lên

Phong khó hiểu, nhưng lúc thấy Lam đứng lên, con nhóc này, động tác đó phải là ngườid có kỹ thuật đỉnh của đỉnh mới làm được đó.

Cô lấy đà, bụp cô dầm lên vai của Phong nhảy lộn một vòng qua không trung. Cô nhảy qua xe của Couple kia, rồi bắn vào bình xăng đặt ở dưới cổ tay lái. Vì điểm yếu của chiếc xe này ở đây, nên nếu bắn bình thường, không thể hạ gục họ được. Bắn xong cô nhảy mất với anh lái xe, rồi trở về ngồi trên xe Phong vừa đi tới. Đoanng tác vừa rồi chỉ diễn ra có vài giây đòi hỏi độ chính xác của người thực hiện là tuyệt đối. Rất khó, nên điều này làm cho cả Couple và khán đài như im thin thít, rồi ồ lên tiếng thán phục cổ vũ. Đỉnh của đỉnh. Kể cả những bậc thầy của làng đua moto cũng còn phải ngả mũ đòi xin chỉ bảo đối với đứa nhóc kia nữa mà.

Chiếc xe của Couple kia nổ Bùm, làm khán giả được một phen nhìn đẹp mắt. Lúc đi qua, Couple đó dù trong biển lửa, cũng thấy xe họ đi qua, cô gái đó khuôn mặt cười lạnh lùng, đắc ý. Giơ khẩu súng lên đầu như quân đội, rồi hất tay bỏ ra. Ngao nghễ bỏ đi. Bây giờ họ mới thấy, đúng thật là sự nhục nhã.

Và chiếc xe của Lam cười chiếc cò xe về đích với vị trí thứ nhất. Tuy vậy, lúc trao giải thì không thấy hai người đó đâu. Điều đó làm cho các fan hâm mộ đua xe một thất vọng nào nề

- Tôi muốn về nhà

- Chúng ta đang đi, vụ công ty em xử lý thế nào rồi.

- Nó đang rất tốt, ngày mai tôi sẽ ra toà.

- Tối kia, sinh nhật ông nội. Em sẽ là người đi cùng tôi

- Tại sao. Cô bắt bình lên tiếng

- Em là vị hó

- Được rồi, được rồi. Tôi buồn ngủ rồi. Chưa kịp đề Phong nói hết, cô đã ngắt lời, mình mà để anh ta nói hết, chắc tức hộc máu mất

Cô gối đầu lên tấm lưng rộng kia, ngủ ngon lành. Được một lúc, thấy khó chịu, liền cời mũ bảo hiểm ra. Rồi dựa tiếp vào lưng Phong ngủ

Con mèo này nữa. anh nghĩ thầm rồi lái xe đưa cô về. Về đến nhà, cất xe xong, anh mở cửa phòng Lam thì thấy Nhã đang ngồi chờ. Anh nói luôn

- Cái Lam nó ngủ rồi, phiền chị dâu, hôm khác nói chuyện.

- Anh dẫn nó đi đâu.

- Tạo niềm vui cho cô ấy. Đáp chẵn cho Lam xong, ra đến cửa, anh quay lại, khề nói rành rọt từng chữ

Hôm nay Lam đã rất vui sao, vậy tại sao còn bí mật or trong tờ giấy là như thế nào

- Nhã, hôm nay tớ đã rất vui, còn bí mật, đợi tớ đi gặp người trong tờ giấy đã viết kia rồi sẽ kể cho cậu. Tớ mệt rồi, cậu về ngủ đi. Lam nói xong liền rúc vào trong chăn, chưa đầy 5' sau đã nghe tiếng thở đều đều của Lam. Cô đã ngủ say

Nghe vậy, cô cũng không nói gì nữa. lặng lẽ về phòng. Ngày mai, cô cần phải dậy sớm, để ra toà với Lam. Bây giờ cô cần đi ngủ để mai có sức, ăn mừng chiến thắng. Nghĩ vậy, Nhã khề cười, nghĩ thôi, cũng đã thấy vui

Bạn đang đọc truyện *Thiên Thần, Em Chỉ Có Thể Thuộc Về Tôi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 45: Chương Chap 45

Sáng hôm sau tại biệt thự The Queen. Lúc 6.am Lam tỉnh dậy, vươn vai sáng khoái, hôm nay, tâm trạng cô rất tốt. Cô đi vào phòng quần áo, lấy bộ đồ thể dục, rồi đi vào nhà vệ sinh làm vệ sinh cá nhân. Xong xuôi, cô đi lấy máy ipod màu trắng, rồi ra khỏi phòng vào thang máy bấm xuống tầng 3

Cô đi thẳng vào phòng Nhã mà không thèm gõ cửa. Thấy con lợn kia vẫn đang ngủ, liền đá đá vào người Nhã, rồi gọi to:

- Dậy đi, tớ muốn chạy bộ
- Ừm, nhưng tớ muốn ngủ. Nhã ngái ngủ, lên tiếng
- Cậu chắc chứ. Giọng nói sắc mùi nguy hiểm
- Được rồi, tờ dậy. Sáng nào cũng bị cậu dọa như vậy. Chắc tớ đi đâu thai sớm. Nhã ngồi dậy, dụi dụi hai con mắt.
- Được, vậy cậu sẽ được toại nguyện sớm thôi. Rồi cô vút cho Nhã bộ thể dục

Nhã không nói, khẽ lườm Lam, rồi chạy biến vào nhà vệ sinh

Lam khẽ cười, rồi cô đi đến bên bàn của Nhã, thấy nhật ký còn đang mở, liền đưa lên đọc.

Ngày... Tháng... năm....

Hôm nay mình cảm thấy rất vui. Tuy vậy, cái bà Lam lạnh lùng kia còn chẳng thèm nghe người ta tâm sự. Đi chơi cho đã rồi về ngủ luôn. Không nghe thì tớ kể cho nhật ký. Tớ vẫn muốn nói với cậu là : Hôm nay tớ được tỏ tình nhazz. Nhưng mà tớ chả biết trả lời người ta như thế nào cả. Tớ đọc nhiều truyện thấy toàn bảo nghe theo lí trí con tim, nhưng tớ thật chẳng hiểu gì. Tớ muốn nói đồng ý, nhưng cậu nghĩ xem. Một biển người bao la như vậy, làm sao tớ có thể chắc chắn người ta thật lòng. Đến cả tớ, cũng từng nhiều lần dối lòng mình. Vậy nên tớ bỗng lo sợ. Hy vọng cậu sẽ cho tớ lời khuyên. Đồ lạnh lùng.

Đọc đến đó Lam khẽ cười, rồi cô cầm bút lên viết viết gì đó, rồi gấp quyển sổ, đi ra giường ngồi chờ Nhã như không có chuyện gì. 10' sau Nhã bước ra, trên người mặc cái áo cánh đôi màu hồng và chiếc quần đùi màu trắng.

- Đi được chưa. Nhã hí hửng hỏi
- Nhanh lên, rồi còn đi ăn sáng. Tí còn đi chơi lại công bằng chứ. Lam tỉnh nghịch nói, hiếm khi cô cảm thấy vui vẻ như vậy

.....

Tại toà án

' Bốp'. Buổi xét xử sáng nay kết thúc, tập đoàn The Queen vì đã có những bằng chứng thuyết phục, nên The Queen chiến thắng.

Lam và Nhã oai phong bước ra phía bên ngoài trước sự ngưỡng mộ của báo chí, những người làm báo xô đẩy nhau chen chúc chỉ muốn hỏi thông tin là làm sao họ có thể lấy được bằng chứng như vậy. Lam đeo kính lạnh lùng đi lóí mà những bảo vệ đã chặn nhà báo. Nhã thì thân thiện mỉm cười. Hai người bước lên một con limo đen rồi chiếc limo mất dạng.

Vừa lên xe, Lam đã tháo kính. Rồi thở hắt ra một cái, cất tiếng khó chịu

- Đúng là phiền phức mà.
- Lam à, hôm nay tớ rất vui, tối chúng ta mở tiệc nướng nha.
- Tùy cậu. Lam mệt mỏi dựa vào ghế, bỗng nhiên bây giờ cô có cảm giác bất an. Chiều nay, mọi bí mật của cô sẽ được bật mí sao, ông ta là ai. Cô vẫn thực sự không hiểu, liền khẽ nhăn trán.
- Yêu cậu. Rồi Nhã ôm Lam một cách âu yếm. bỗng thấy Lam khẽ nhăn mày, cô bỗng hiểu ra, liền bảo cho Phong, đưa cô xuống dưới xe ngồi.
- Phong biết ý, bảo Lam xuống dưới ngồi. Hoàng thấy kì quái, định lên tiếng, thì nhã đã chen lời nói chuyện. Sau một lúc cả hai người nói chuyện rất rôm rả, gần như không để ý bên Lam và Phong
- Sao vậy. Phong, rồi bế Lam lên đùi cho cô dựa vào lòng mình
- Nếu tôi có chuyện gì, thì bảo vệ Nhã. Cô sợ đây chỉ là trò đùa, vì cô biết, chỉ là sát thủ, hay một tiểu thư thì cũng không thể bị ám sát mạnh mẽ như vậy được, chắc hẳn, cô còn thân phận khác. Một thân phận mà cô không bao giờ mong muốn
- Ăn nói linh tinh. Phong khẽ vỗ vào mông Lam
- Anh đúng là đồ đê tiện mà. Nói vậy, cô vẫn dựa vào lòng anh, rồi nhắm mắt. Khẽ mỉm cười, bây giờ cô cảm thấy rất an toàn. Cô mạnh dạn vòng tay qua eo Phong rồi thiếp đi ngủ. Sáng nay, cô dậy sớm rồi

Bạn đang đọc truyện *Thiên Thần, Em Chỉ Có Thể Thuộc Về Tôi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 46: Chương Chap 46

Lam ngủ một mạch từ lúc trên xe đến tận 3.30 chiều mới dậy. Thấy cũng sắp đến giờ, cô dậy chuẩn bị cho cuộc hẹn. Hôm nay cô chỉ ăn mặc đơn giản. Một chiếc áo sơ mi trắng tay lỡ, và chiếc quần jean màu xanh. Cô đi chiếc giày thee hãng nike. Cô nhanh chóng đi chuyển xuống dưới nhà. Thaya có mỗi cái Nhã đang xem tivi, cô lên tiếng: - Tớ đi đây.

- Ủ, xong mua thịt BBQ, tối ta làm party ngoài trời đây. Nhã quay lại, cười tí mắt lên tiếng

- Không cần lo lắng, trên thế giới này chẳng ai có thể hạ gục được Lam cả. Cô cũng khẽ cười đến ôm đũa bạn kia, đưa bạn đã cho cô thấy tình bạn là như thế nào, đưa bạn đã cho thấy được dự quan tâm, và hơn hết, là một sự gắn bó

- Phải, phải, chỉ có người cậu hay gọi là đo đê tiện mới bắt nạt được cậu. Nhã cũng ôm lấy Lam, siết chặt, vùi mặt vào trong mái tóc để ngửi thấy mùi hương trên người Lam, cô rất thích của con bạn này

- Con lợn này, hần ta còn lâu mới bắt nạt được. Cô vỗ vai rồi nhanh chóng bỏ bạn ra rồi đi lên xe

Cô biết lúc cái Nhã bảo mua thịt BBQ tức có nghĩa là như một lời nhắn, bằng mọi giá cô phải quay trở về. Nhưng nói thật, cô chẳng thấy chút nguy hiểm nào. Và cô tin trực giác của mình luôn đúng

.....

Đúng 4h chiều, cô có mặt tại điểm hẹn, chính nơi này đây, là nơi mà cô với anh trai mình được trò chuyện vui vẻ, chơi đùa với nhau lần cuối, chính nơi này đây, năm nào sinh nhật anh cô cũng ra, và cũng chính nơi này đây, ở hiện tại chứ không phải quá khứ, cô sẽ được biết tất cả

Cô ra chỗ ghế đa duy nhất định ngồi, thì đã thấy một ông lão đã già tuổi nhưng khuôn mặt vẫn còn rất phúc hậu. Đây là người cô sẽ gặp sau, nếu không có con mắt tinh ý, thì sẽ không nhận ra ông là một con người tốt, nhưng cũng hẳn nhiên không kém

Ông ta nhìn thấy cô, liền run run đứng dậy, xúc động. Khẽ nói:

- Lam nhi, ta còn tưởng cháu không đến

- Ông là. Cô khẽ cúi đầu như chào hỏi một vị tiền bối rồi lên tiếng

- Ngồi đi ngồi đi. Rồi ông ngồi dịch vào để một khoảng trống cho cô ngồi

Đợi cho cô ngồi xuống, ông mới khẽ khàng lên tiếng

- Con nghe cho kỹ nhé. Ta là Lâm Dịch Hùng, quản gia của nhà họ Hoàng, thực ra hồi cháu còn bé, cháu bị người nhà họ Hoàng hắt hủi chỉ vì mẹ cháu cưới một người nghèo khó, nhưng sau này ông ta đã lập nên một công ty, nhưng bị người nhà họ Hoàng giám sát nên bố cháu đã qua đời, rồi mẹ cháu được một người nhà họ Phong cưới về, nên từ đó cháu, tên cháu đổi thành họ Phong. Cháu có một người anh trai, tên là Hoàng Thiên Hàn, chính là người anh ở nhà họ Lam với cháu, vì thương cháu và mẹ nên anh đã trốn mọi người để đi với cháu, lúc đó cháu mới có 3 tháng. Rồi bố dượng của cháu cũng lẳng nhặng, biết được mẹ cháu bị nhà họ Hoàng hắt hủi liền lên kế hoạch ám sát mẹ cháu trong đêm hôm đó. Bố dượng cũng định giết các cháu nhưng do khi xem bói, người ta có bảo hai anh em cháu sau này sẽ kiếm được nhiều tiền nên ông ta đã giữ lại. Và cái hôm cháu nghe 3 phát súng đó, thực chất là do hai người khác nguy trang giống bố dượng và di ghê của cháu, chứ bọn họ đã chạy rồi. Còn anh trai cháu, lúc định dơ lên bắn súng vào tim mình, thì ta đến và đạ ngăn lại, phát súng đó may mắn không trúng tim

- Vậy bây giờ anh cháu đang ở đâu. Lam sốt ruột hỏi, sau khi cô nghe xong, cô không cảm thấy quá ngạc nhiên, chỉ ngạc nhiên là họ còn sống, và ông nội biết nhưng đã giấu cô

- Anh cháu đang ở bệnh viện Hoàng Gia chữa trị.

- Anh cháu không bị bọn người bên Hoàng gia hắt hủi chứ. Cô lo lắng

- Điều đó thật sự rất khó nói.

- Bọn khốn nạn. Cô chửi rủa

- Vậy bây giờ ông ơ đau.

- Ta đang là người của The King, chỉ có như vậy, ta mới không bị ám sát. Vừa nói xong liền có một cây kim bay như điên về phía Lâm Dịch Hùng, Lam nhanh nhẹn, vì một sát thủ, nên sự nhạy cảm của cô rất cao, liền dưng ông sang một bên, rồi nhanh như cắt bắt lấy. Xem xét 2 giây qua cây kim, chỉ cần cây kim này rơi xuống, thuốc độc ở đầu cây kim chắc chắn sẽ làm ô nhiễm môi trường, tức có nghĩa là, thuốc độc này sẽ lan nhanh ra không khí, con người hít phải sẽ không kịp phản ứng mà lăn ra luôn

- Đi thôi. Cô nhanh chân kéo theo Lâm Dịch Hùng chạy ra ngoài

Nhưng

Bạn đang đọc truyện *Thiên Thần, Em Chỉ Có Thể Thuộc Về Tôi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 47: Chương Chap 47

Cô và ông Hùng chạy như điên ra ngoài, đúng như cô suy nghĩ, đã có phục kích ở đây. Cô khẽ nhíu mày cười, vì do vừa này cô không xác định được sự phát tán của độc tố nên dùng kế chạy là thượng sách, còn lũ tép riu kia, đón gần Cô không kịp ngưng nghỉ, chỉ thả tay ông Hùng ra rồi, chạy về phía một người cầm dao, bây giờ dao tốt hơn súng. Nhanh như cắt cô giật chiếc dao của hắn rồi chém đôi người, bọn kia xông lên. Cô quay lại cho hắn cái gậy phang vào mặt hắn, rồi lấy đá đập vào thái dương thẳng bên cạnh. Tiếp đó, cô vừa đặt chân thì liền vung nắm đấm ra đang trước rồi vút vào bụng một thằng đang chạy đến. Pằng, tiếng súng sượt qua vai cô khiến cô rí máu. Đang cảm thấy chơi vui, Lam thấy máu, hai con mắt liền đổi sang màu đỏ, máu của cô, chỉ xứng đáng cho những người yêu cô và những người cô yêu, không xứng đáng cho bọn chó đại này. Con thịnh nộ lên đến đỉnh điểm, cô dùng dao, chém đôi ngườioid những ai có ý định xông vào đánh cô và ông Hùng.

15' sau, cả một đồng người nằm chết ở dưới chân cô. Cô đứng đó, hùng hực lửa giận, đôi mắt màu đỏ vẫn đang cầm thù đang nhìn đồng người nằm chết la liệt. Ông Hùng thấy vậy một phần sợ hãi, một phần quá đổi kinh ngạc, và hơn hết là vui mừng.

.....:

Biệt thự The King

Nhã lo lắng, cứ đi đi rồi đi lại, vừa này lúc cô ôm Lam cô đã gắn cho con nhóc một cái thiết bị âm thanh nhỏ bằng hạt bụi. Vậy nên tất cả những bí mật của Lam, Phong Hoàng và cô đều biết. Nhưng lúc cô nghe tiếng gió thổi vù vù, cô biết ngay Lam đang gặp nguy hiểm, đã vậy còn nghe tiếng súng. Ashii, con chết tiệt kia, sống chết ở đâu vẫn chưa về

Hoàng liền kéo Nhã ngồi xuống. Cát tiếng nói

- Em đừng lo, cái Lam nó giỏi vậy, ai đánh được nó chứ

- Em không yên tâm. Vừa ngồi xuống, định đưa cốc nước lên miệng, cô liền đứng dậy, phóng như bay ra ngoài cửa

- Lam, làm sao mà tèm lem máu vậy trời. Vào đây, tờ băng bó cho. Cô lúi xềnh xệch con ban vào phòng

Ở ngoài phòng khách, ông Hùng vừa vào nhà liền khẽ cúi đầu chào Phong và Hoàng. Hai anh khẽ gật đầu rồi cho ông một phòng để nghỉ ngơi. Phong nói với Hoàng

- Em ra vào thư phòng chút, anh đi nấu cơm đi. À mà hôm nay mở tiệc nướng, anh đi mua thịt

- Gì,... được rồi. Hoàng gào lên nhưng nghĩ lại, mình không đi thì ai sẽ đi

Tối đen

Lam vừa mở mắt dậy, liền thấy mình đang nằm trong phòng, quần áo đã được thay sạch sẽ. Thấy Nhã ngồi bên cạnh, đang nhìn chăm chăm bằng đôi mắt to thơ ngây. Đến Lam là con gái còn không thể nào mà nhận được nữa là con trai, cô đưa tay, bẹo cái má mềm mềm của Nhã

Nhã nhú mày rồi khẽ đánh vào tay Lam, phụng phịu lên tiếng

- Đánh đấm kiểu gì mà phải chảy máu thể hả, cậu bắt cần như vậy từ bao giờ chứ

- Được rồi, tớ chưa mua thịt đâu

- Hoàng đi mua rồi. Mà Lam, cậu dám đọc nhật ký của tớ. Nhã trả lời, bỗng nhớ ra điều gì liền nhìn Lam bằng đôi mắt dò hỏi

- Ủ.

Chả là hôm đó cô đọc được, đọc xong liền viết vào trang nhật ký của Nhã rằng: Tại sao lại không cho mình cơ hội. Chances cái Nhã dờ ra nên biết được

- Lần sau, tớ sẽ giấu thật kỹ. Cô giận dữ, chu môi lên tiếng

- Đi tắm đi, rồi phụ tớ làm tiệc nữa. Cậu chỉ bị thương ngoài da, đừng có lấy có đos mà trốn việc. Trước khi đóng cửa, Nhã thò đầu vào nói rồi lườm yêu Lam

- Được rồi, được rồi. Cậu để tớ yên đi

Nhã nghe vậy liền lễ lờoi trên ngươoi Lam rồi đóng sầm cửa lại

Lam khẽ cười, vậy là bọn nhóc kia, chúng nó biết hết bí mật rồi. Lúc cái Nhã ôm cô, cô đã biết thừa con này không sờ trò, không phải là Nhã. Vậy thì cũng tốt cô đỡ khỏi giải thích dài dòng mà còn có cả xộng sự đe báo thù cho anh trai

Trò chơi còn chưa bắt đầu mà. Lam hứng thú, nghĩ ngợi rồi cũng đi tắm

Bạn đang đọc truyện *Thiên Thần, Em Chỉ Có Thể Thuộc Về Tôi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 48: Chương Chap 48

Lam tỉnh dậy, liền đi tắm một chuta. Xong xuôi, cô xuống dưới nhà. Vừa đặt chân đến sân sau, cô đã có thể ngửi thấy mùi thịt nướng. Thấy Nhã đang hí hục làm thịt nướng với Hoàng, hình như hai người đang nghĩ thể giới của họ màu hồng thì phải, bây giờ cũng mới có 5 giờ, làm xong muộn nhất cũng là 6.30. Ăn vậy thì sớm quá. Cô cũng chưa đói, liền nghĩ kè. Nhưng mà kè thì có nhiều nhưng lấy đâu ra động mình. Chẳng nhẽ lại bảo ông Hùng. A có rồi có rồi. Lam mắt sáng như sao, khi nhìn thấy ông Hùng và Phong đang nói chuyện. Cô chạy đến nói nhỏ vào tai cho Phong nghe, Phong nhúu mày rồi ngẩng lên nhìn cô. Con nhóc này, hôm nay làm sao vậy Lam thấy vậy liền làm mặt cún con năn nỉ. Phong liền đo người, con nhóc này không cần như vậy anh cũng sẽ làm động mình với cô mà. Nhưng mà chẳng nhẽ cứ để cô làm vậy rồi mình gặt đầu, nghĩ là làm. Anh bẹp má cô một cái đau điếng, rồi mím cười đắc ý. Cô phụng phịu trừng mắt, hai bên má đơr ung trông cô càng xinh đẹp.

Phong không trêu Lam nữa, hai người mỗi đứa lấy một vôi nước trong sân, bật nước, phun hết vào chỗ đám thịt đang nướng sắp chín kia, rồi phun cả vào Hoàng và Nhã. Hoàng và Nhã thấy vậy, liền ngoi ngác nhìn nhau xong nhìn hai con người phạm tội đang nở nụ cười ranh mãnh. Một lúc sau, Nhã gào lên

- Mấy người dám bắt nạt mấy bé thịt của tớ.

- Đây. Trong lúc Nhã gào lên, Hoàng nhanh tay với hai cái vôi nước bên cạnh đưa cho Nhã

- Hừ hừ, thù này tớ mà không trả tớ không phải là Lục Ân Nhã. Vậy là Nhã bật vôi nước bắn về phía Phong và Lam, Hoàng thấy vậy, cũng khiêu chiến

Bên kia cũng không vừa đâu nha. Thấy bọn họ bắt đầu đáp trả, Lam và Phong cũng liền bắn nước về phía sbonj họ. vậy là nổ ra một cuộc chiến tranh đầm nước của 4 đứa hăm kia.

6.30, chơi xong ai cũng mệt lử cả người, cũng đói đến sắp chết. Cả 4 đứa đều lên phòng tắm rửa, nếu không sẽ bị cảm rồi xuống thay phiên nhau chuẩn bị bữa tối

Chúng nó ăn uống vui vẻ chơi đến tận đêm khuya mới buồn ngủ. ai cũng lết cái thân tàn ma dại của mình lên phòng rồi ngủ luôn.

.....

Sáng hôm sau, mặt trời lên đến đỉnh đầu rồi mà chúng nó vẫn ngủ. Chỉ riêng có Hoàng với Phong dậy sớm để deens công ty làm việc

9.30, Lam lờ mờ mở mắt nhìn đồng hồ, rồi ngồi dậy. Đi làm vệ sinh cá nhân rồi chuẩn bị quần áo để đen công ty. Xong xuôi, cô xuống dưới lầu gọi Nhã dậy. Cô muốn đến công ty ăn mừng cùng các nhân viên với chức danh người giúp đỡ

.....

Tại tập đoàn The Queen, có hai cô gái bước ra từ chiếc limo màu trắng sang trọng

Cả hai cô gái đều sở hữu vẻ đẹp khiến người ta điên đảo, hồn xiêu phách lạc không thôi. Họ bước vào công ty, đi đến đâu cũng ai được ai kính trọng chào đón. Thứ nhất là Lam, họ không biết cô là ai, họ chỉ biết rằng cô là người đã tìm ra bằng chứng để minh oan cho tập đoàn bọn họ, còn cái thứ hai là do Nhã, cô cũng đã lên tiếng đe dọa vệ công ty, cũng đã bồi thường cho như gia đình dù có người bị thương nhẹ cũng tận tình thăm hỏi. Nhã là một người tốt.

Nhã đi đến quầy lễ tân, nói

- Báo với Susan nói cho toàn thể công ty biết. Chút nữa, công ty chúng ta, ai cũng phải có mặt trên hội trường

- Vâng. Cô lễ tân cúi đầu

11.30, những nhân viên dù nhỏ bé như lao công trong công ty, đều tập trung hết ở trên hội trường, mỗi người ngồi vào ghế theo tên của mình đã được viết đăng sau chiếc ghế. Tất nhiên, là Lam ngồi ghế đầu. Nhã nghe nói số lượng nhân viên ở từng phòng đã đủ, liền khẽ gật đầu, cầm mic rồi lên tiếng

- Xin chào các bạn, tôi là Lục Ân Nhã, phó chủ tịch. Hôm nay, tôi yêu cầu các bạn tập trung ở đây, thứ nhất là do hôm qua, công ty chúng ta đã tìm ra được nguyên nhân là do ai làm, và điều đó xin chân thành cảm ơn bạn tôi, đã giúp công ty chúng ta. Thứ hai, công ty chúng ta thắng một vụ lớn như vậy, nên trưa nay, tôi xin mời các bạn nhân viên trong công ty chúng ta dùng cơm liên hoan. Cũng xin cảm ơn những công lao mà các bạn đã đóng góp và dồn tâm huyết để thực hiện vụ trong công ty chúng tôi, hy vọng công ty chúng ta sẽ giữ mãi vị trí đứng trong top như vậy. Và điều cuối cùng, tôi nay tôi xin được kính mời toàn bộ nhân viên trong công ty chúng ta cũng như các bạn lãnh đạo ở tập đoàn khác đến dự để chung vui, xin hỏi ý kiến mọi người, có được không.

Cả hội trường ai cũng gật gù đồng ý. Nhã thấy vậy lại cất tiếng

- Khách đem nay của chúng ta chỉ có những người của những công ty trong top 10 vậy nên hy vọng mọi người sẽ nhiệt liệt chào mừng. Và sau đây, bữa tiệc được khai màn.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Thần, Em Chỉ Có Thể Thuộc Về Tôi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 49: Chương Chap 49

Nhã vừa dứt lời, hai pháo bông bên góc sân khấu bắn 'bụp' một tiếng. Rồi sau đó, những anh phục vụ mặc đồng phục bê thức ăn lên, để vào vị trí của mỗi người. Nhã đã rời sân khấu từ lâu, biến mất cùng Lam. Đến giữa giờ ăn, bọn họ muốn chúc rượu cô và Lam nhưng không thấy tăm hơi. Chiếc limo sang chảnh lướt nhẹ trên con đường, dừng lại trước một nhà hàng châu Âu sang trọng. Lam và Nhã bước xuống xe. Hai bộ cánh công sở đi dưới chiếc đèn vàng của hai người đã đẹp, bây giờ còn quyến rũ đến phát kinh. Họ di chuyển nhanh chóng vào phòng vip 1, ở đây có hai vị chủ tịch của tập đoàn The King đang chờ họ. Tất nhiên là các bạn đang nghĩ, một công ty lớn như vậy, mà tại sao hai con nhóc này lại dám đến trễ, bạn sẽ nhận được câu trả lời là, hai ông kia đến sớm quá thôi

Nhã đẩy cửa vào, khẽ cúi đầu chuyên nghiệp mỉm cười, Lam cũng tương tự. Hoàng đang định đưa tay ra bắt tay Nhã làm động tác như vậy, biết ngay, con bé này nó đang từ chối. Hóa ra tin đồn trên báo là thật. Có nghĩa là ai gặp hai con nhóc này xong, cũng đều lên báo nói: Họ trả lời cũng như cách nói chuyện hay bản về dự án làm ăn rất chuyên nghiệp, nếu nghe qua sẽ thấy họ kể rất nhiều, bạn sẽ có ý nghĩ là, mình đang khai thác bí mật công ty họ. Nên vì vậy, ai cũng sẽ thương cảm mà đưa ra một chút bí mật của mình. Và sau đó, nghĩ lại bạn sẽ thấy hối hận. Đó là sự khôn khéo, mà khiến chúng tôi phải nỗ lực, hoặc là bạn gặp mặt bọn họ, bạn định đưa tay ra bắt, nhưng hai cô gái đó chỉ cúi đầu rồi khẽ mỉm cười, nếu bạn tố cáo họ vô lễ với bề trên, thì xin thưa người đời sẽ nghĩ bạn nông cạn. Bọn họ là những vị chủ tịch cao nhưng cũng phải cúi đầu chào trước những công ty con. Vậy nên, nói trắng ra bạn mới là người 'vô lễ'.

Bọn họ ngồi vào bàn ăn. Hoàng lên tiếng chúc mừng bên công ty họ đã chiến thắng trong phiên toá lần trước. Nhã mỉm cười

- Thật ngại, phó giám đốc Vũ, chúng tôi thật sự còn phải học hỏi các ngài rất nhiều

- Hà hà, Phó giám đốc Lục, cô lại khiêm tốn quá rồi. Hoàng cười hà hà, a h xem cô nàng này xử xử thế nào

- Phó giám đốc Vũ, ngài đang đề cao tôi quá rồi. Ngài cũng là một doanh nhân thành đạt, không thể thua bọn người như tôi được. Nhã lên tiếng ôn hòa

- Được, được. Nào ăn đi, đồ ăn ở nhà hàng này rất ngon đó. Hoàng mỉm cười, anh không thể địch lại nổi rồi. Con nhóc đó đúng là nguy hiểm mà.

Nói như vậy chả khác nào, con nhóc nói con nhóc tài năng hơn cả mình, và mình có tài nhưng lúc nào cũng tự thua kém người khác. Nếu không vòng vo, mà nói thẳng ra thì đây chẳng khác gì một câu dạy bảo, cũng chẳng khác gì, muốn cho đối phương dừng lại lời khen. Quả thật, đáng để khâm phục

- Phó tổng giám đốc Lục, cô có thể cho biết người ngồi bên cạnh cô là ai không. Phong lên tiếng, để xem mấy nhóc hành xử ra sao

- Tổng giám đốc Vũ, cô ấy là một người bạn thân thiết của tôi. Cô ấy đã giúp tôi trong rất nhiều việc. Và lại, cô ấy là người tốt. Nhả mỉm cười lên tiếng, cô hơi ngạc nhiên vì chưa có ai dám hỏi thẳng cô như vậy cả

Phong nghĩ : Cách trả lời rất chuyên nghiệp, nói thẳng không dài dòng nhưng không để lộ bất cứ cái gì ngoài mối quan hệ bạn thân

- Vậy, hôm nay tôi muốn bàn với bên công ty cô về vụ thầu này. Chẳng nhẽ, có thể cho người ngoài biết sao. Phong nhếch lông mày lên, ca này khó đó mấy nhóc

- Tổng giám đốc Vũ, nếu nói chúng tôi là người ngoài, các anh cũng vậy, chúng ta đâu phải là người một nhà. Hơn nữa, nếu anh muốn bàn về vụ thầu, anh chọn bên tập đoàn nào cũng được, tại sao lại chọn tập đoàn chúng tôi rồi phán xét những người mà tập đoàn họ đưa đến.

Phong hơi ngạc nhiên, thường thì anh hỏi câu này, sẽ chẳng ai trả lời được. Anh vẫn còn muốn nghe tiếp

- Và lại, nếu đã chọn công ty chúng tôi là bên đối tượng để đàm phán, chắc hẳn anh có con mắt nhìn người khiến người đời không thất vọng. Lam nói lạnh te, rành rọt từng chữ

Oa, không ngờ con nhóc này lại nói uy quyền như vậy. Anh thích cách hành xử như vậy. Nếu suy xét kỹ câu nói vừa rồi là nói công ty anh là loại không biết nhìn người còn nếu nghe qua sẽ không hiểu. Anh khâm phục

- Được rồi, vậy hy vọng chúng ta có thể làm ăn tốt đẹp và thuận lợi cho cả hai bên

Bữa cơm trưa kết thúc, Hoàng nhỏ nhẹ lên tiếng

- Phó giám đốc Lục, tôi có thể mời cô đi chơi chiều nay không

- Xin lỗi, nhưng tôi đã có vị hôn. Nhả mỉm cười rồi tinh nghịch nháy mắt.

Hoàng đơ vài giây, lúc tỉnh lại thấy hai cô gái đã lên con limo mất dạng. Phong khẽ vỗ vai Hoàng, rồi bồi thêm một câu:

- Càng ngày, em thấy anh càng háo sắc hơn rồi. Người ta mới nháy mắt một cái, đã hồn xiêu phách lạc. Nói xong anh đi vào xe limo ngồi trước. Hoàng cau có nhìn thẳng em. Đúng là thẳng cô hồn mà, cái miệng toàn nói những từ đáng ghét

Bạn đang đọc truyện *Thiên Thần, Em Chỉ Có Thể Thuộc Về Tôi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 50: Chương Chap 50

Lam và Nhả mệt mỏi vào phòng. Bọn họ cần phải giữ sức để tối nay mở tiệc, và cũng đã đến lúc công bố rồi .....

3.30 pm Lam và Nhả đi trên con xe Porche đến nhà Susan

Nếu nói nơi Susan ở là nhà thì cũng không đúng, mà nói, căn hộ thì cũng chẳng phải. Cô ở trong một căn phòng dạng như căn hộ, nhưng to giống nhà, và có hai tầng. Vì một mình cô sống ở đây, nên đồ đạc rất đơn giản, nhưng vừa bước vào nhà, bạn sẽ cảm thấy rất hài lòng ở đây. Màu chủ đạo đều là những gam màu sáng, còn vật trang trí, đều là những gam tối. Đơn giản, nhưng đẹp mắt. Mang đến cho người ta cảm giác, chủ ngôi nhà là người năng động, sống đầy nhiệt huyết và phóng khoáng

Đỗ xe ở xong, Nhả và Lam lên gõ cửa. 15' sau, mới thấy Susan lộ cái mặt đang còn ngái ngủ kia ra

Nhả khó chịu lên tiếng

- Chị chết ở trong đây hay sao mà lâu vậy

- Được rồi, hai người muốn gì đây

Hai cái đứa kia nữa, trưa nay tự nhiên bỏ về giữa chừng, hại người ta 2h mới lột được cái xác thân tàn ma dại về, ngủ được có tí đã bấm chuông inh ỏi

- Chị chuẩn bị đồ đi, bọn em muốn ' giải nghệ' . Lam lạnh lùng lên tiếng

- Cái gì. Susan nghe xong tỉnh cả ngủ

- Thế còn bar thì sao. Susan hỏi

- Thì vẫn thế, thằng Zino quản lý, đền tháng nó khác tự gửi tiền cho em
- Nói thế tức có nghĩa là từ nay em chỉ ở nhà ngồi chơi, chờ tiền dâng đến tận miệng hả. Susan mắt tròn nhìn Lam
- Không thể thì như thế nào
- Nữ thần, nói thật. Cả đời này, người đợi tiền dâng đến tận miệng mà không vất vả chắc chỉ có một mình em mất. Suấn sợ hãi nhìn Lam
- Thế tớ. Nhả hời
- Vẫn vị trí cũ mà làm. Lam nói
- Tớ cũng muốn giải nghệ
- Ê, ê, Nhả à, đừng có mà làm liều như vậy nha.
- Tại sao. Nhả cau mày lên tiếng
- Sao thỉnh thoảng em ngu vậy. Susan bắt lực lên tiếng

Nhả nhưống mày

- Chẳng nhẽ cậu muốn chị ấy thành bộ xương di động à.
- À à ra vậy. Vậy cũng được.
- Được rồi, chị vào thay quần áo. Hôm nay bọn em muốn đi shopping xem tối nay mặc gì đi công bố. Lam nói rồi bật tivi lên xem
- Ok ok. Susan nghe shopping thì mắt sáng rỡ chạy vụt vào trong phòng ngủ thay quần áo

.....

4.05pm. Marchesa, một hãng thời trang nổi tiếng với những chiếc đầm dạ hội tuyệt đẹp

Họ đi vào, vì nhờ có Susan, một người am hiểu thời trang nên chọn rất nhanh

Lam, cô mặc một chiếc váy xanh đen quây ngực, thắt ở eo là chiếc dây đính kim cương và váy bên dưới thì xoè xuống xé một tà đen đuôi, để lộ ra nhưng ưu điểm thể hình chết người. Cô đeo thêm một chiếc dây chuyền hình giọt nước pha lê, trông cô càng xinh đẹp tuyệt trần. Vẻ đẹp yêu kiều, sang trọng, mà lạnh lùng, khiến không ai cưỡng lại được. Thêm một chút trang điểm nhẹ, trông cô còn đẹp đến nỗi người cùng phái cũng phải ngẩn ngơ

Nhả thì mặc chiếc váy màu hồng phấn cúp ngực, làm tôn lên vẻ nữ tính mà không kém phần sang trọng, quý phái. Chiếc váy đó làm tôn dáng và làn da tuyệt đẹp của Nhả, trông cô càng mỏng manh khiến người ta muốn yêu thương. Cô trang điểm nhẹ, vì đó mà làn da đã mịn màng, giờ như mượt mà hơn da em bé. Vẻ đẹp ngọt ngào thật khó cưỡng lại

Susan thì nhẹ nhàng với chiếc váy trắng tinh khôi làm bằng ren. Thoát ản thoát hiện đôi chân dài, càng quyến rũ. Cô chọn màu son đỏ, càng khiến cô trông lịch lãm trưởng thành. Thật, đẹp đến động lòng người

Bạn đang đọc truyện *Thiên Thần, Em Chỉ Có Thể Thuộc Về Tôi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 51: Chương Chap 51

Tại nhà hàng ăn sang trọng, Royal Rétaurant. Lúc 7.30 pm Hôm nay tập đoàn The Queen mở tiệc để ăn mừng vụ thắng toà lần trước và cũng để công bố chính thức xem ai là người từ nay sẽ điều hành tập đoàn The Queen, và chính vì điều đó, đã thu hút các giới nhà báo nên chỗ mở tiệc hiện tại rất đông người

Nói một chút về cách bày trí nhé. Khi vừa đặt chân vào chúng ta sẽ thấy hai bên những cái cột bèm dui la chiec tham do giữa những cái cột đó thì để những bông hoa hồng rất đẹp. Mang đến cho người ta cảm giác nhẹ nhàng những không kém sang trọng.

Đi sâu vào sẽ hiện lên cả một hội trường to. Ở góc bên phải thì kê những chiếc bàn ăn được giải khăn trắng tinh tể, còn góc bên trái thì là tiệc đứng, dành

cho những người chúc rượu.

Mọi người tươi cười đi vào, đều ngỡ ngàng và trầm trồ vì cách bày trí ở đây đẹp mà không cầu kỳ, ai cũng đánh giá cao sự thiết kế này

Khách mời đã đến đủ, mọi thứ cũng đã chuẩn bị xong hết. Đúng 8h, như trong thiệp mời, MC sẽ bước lên bục.

Và bây giờ, đúng 8h, một cô gái mặc chiếc váy màu trắng xoè, khuôn mặt dễ thương trẻ con, tuy có khuôn mặt trẻ con nhưng thân hình bốc lửa. Cô tươi cười bước lên bục. Đến chỗ micro, cô cất tiếng giọng lạnh lốt

- Xin kính chào quý vị, tôi là Trịnh Hồng Vy, hôm nay xin được thay mặt tập đoàn The Queen, bữa tiệc hôm nay xin chính thức bắt đầu. Lời nói vừa dứt, tiếng vỗ tay vang lên. Hồng Vy mỉm cười rồi đợi cho tiếng vỗ tay dứt cô nói tiếp

- Thưa quý vị, như trong thiệp mời, mọi người đã biết, hôm nay tất cả chúng ta có mặt ở đây là để ăn mừng chiến thắng toà lần trước, và xin công bố người đã giúp chúng ta đã chiến thắng lần trước. và sau đây, tôi xin được mời người đó, người đã cống hiến hết mình vì công ty lên đây phát biểu. Xin kính mời

Mọi người hồi hộp chờ đợi, đây là vấn đề mà họ quan tâm nhất.

Một cô gái mặc chiếc váy xanh đen bước lên bục, mọi người đều ngỡ ngàng trước vẻ đẹp và thân hình của cô gái đó. Cho đến khi cô gái đó cất lên tiếng nói

- Xin chào, tôi là Phong Thiên Lam, hiện tại đang là chủ tịch tập đoàn The Queen. Những người có mặt ở đây như thức tỉnh liền vỗ tay, không chỉ đáng người lúc đi lại hay khi phách, bộ mặt mà còn cả lời nói đều toát lên vẻ lạnh lùng, ngạo mạn

Cô nói tiếp:

- Hôm nay tôi xin có đôi lời. Như các vị mới biết, tôi hiện tại là chủ tịch tập đoàn The Queen, nhưng vì một số lý do, tôi xin được chuyển lại chức chủ tịch này cho cô thư ký của tập đoàn chúng tôi Jen Susan. Và xin được kính chúc tập đoàn The Queen này mãi mãi thịnh vượng. Xin cảm ơn. Nói xong, cô bước xuống bục

Sau đó là đến phần phát biểu của Susan và Nhã, phát biểu xong là dùng tiệc. Lam vì không có hứng thú nên đã ra ngoài ban công đứng, thực ra cô cũng có ý định ở lại. Nhưng cứ nghe người ta nói, bên The Queen toàn người đẹp, hơn nữa tí sẽ đi mời rượu, không phải từ lượng cô kém, mà cô không thích nghe những lời nịnh nọt thôi. Churóng tai

- Người đẹp đứng đây làm gì vậy. Phong bước tới từ đằng sau, ôm lấy cái eo bé tí của cô, hít hà mùi hương trên cơ thể của cô, anh nghiện mùi hương này mất rồi

- Đừng có dễ tiện như vậy. Cô cau có, nhưng cũng không bảo anh bỏ tay ra.

- Được rồi, không đùa nữa, anh có chuyện muốn nói với em. Anh nhìn ra phía bầu trời, ánh mắt bỗng buồn

Bạn đang đọc truyện *Thiên Thần, Em Chỉ Có Thể Thuộc Về Tôi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 52: Chương Chap 52

Lam thấy giọng nói Phong thay đổi, liền quay sang nhìn, thấy ánh mắt anh băng lạnh ngày nào giờ chỉ còn nỗi buồn sâu thẳm, cô đứng đó ngây người ngắm anh. Đẹp thật Phong cất tiếng nói, như có như không, anh kể lại kỉ niệm cũ, kỉ niệm của anh và một người bạn gái tên Hân, rằng anh nhớ cô ấy phát điên. Lam lúc đầu nghe thì có cảm giác ghen tuông, và nghĩ sau khi hắn ta kể xong, cô sẽ nhảy bổ vào cho một trận, nhưng càng nghe, cô lại càng muốn yêu thương người đàn ông đứng trước mặt mình đây. Phong nói xong, ngừng một lúc rồi cúi xuống ngắm nghía khuôn mặt đạt tỉ lệ hoàn hảo của Lam, anh đưa tay lên vuốt ve nó như nâng niu một món đồ vật, anh khẽ nói

- Nhưng nó chỉ là quá khứ, bây giờ có em ở đây, tôi không còn cảm thấy cô đơn nữa. Anh nhìn xoáy vào trong mắt cô, như muốn nói rằng cả thế giới này cô chỉ thuộc về mình anh ấy. Lam như bị xoáy vào ánh mắt đó, cô si mê ngắm nhìn anh, đưa ngón tay thon dài chạm lên khuôn mặt đẹp như vẽ của anh, yêu thương nó. Ánh mắt cô từ lạnh lẽo bỗng chuyển sang chỉ còn dịu dàng, cô nhìn anh nhu tình. Phong thấy vậy, suýt hộc máu, con gái nhà người ta, nhìn lạnh lùng đã khiến nhiều người hồn vía bay loạn xạ, bây giờ còn mang dáng vẻ dịu dàng, càng khiến cho người ta không kiềm chế được mà. Dù sao anh cũng là đàn ông thôi mà, dù anh có giỏi kiềm chế đến đâu, nhưng trước cô gái này, hầu như sự tự chủ đánh mất hoàn toàn, và trong anh cũng có một cảm giác mà không thể tả, một cảm giác trước kia anh chưa từng có, kể cả với Hân.

- Thiên thần, em chỉ có thể thuộc về tôi. Chỉ có thể thuộc về tôi. Anh nói như tuyên bố, rồi cúi xuống chiếm hữu đôi môi đỏ đẹp đẽ kia.

.....

Nhã sau khi phát biểu xong liền chạy đi tìm Lam, nhưng không thấy đâu, thấy Hoàng liền định hỏi thì bỗng bị một đám công tử vây quanh, nở nụ cười gian tà

- Phó tổng giám đốc Lục, hôm nay trông cô thật đẹp đấy.

Tuy khó chịu nhưng vẫn phải mỉm cười giả là

- Xin chào, cảm ơn lời khen của các vị. Tôi bây giờ có chút việc, xin cáo từ

Cô định chạy đi tìm kiếm liền có một thằng trong đám công tử ẵm cô, túm tay cô giật ngược lại, ép sát cô vào trong tường, cô định phản kháng lại nhưng kí ức năm xưa hiện về làm cô sợ hãi. Nhìn hắn ta bằng ánh mắt sợ sệt. Và điều đó càng làm sự quyến rũ của cô tăng cao. Hắn ta si mê ngắm nhìn cô, rồi cười gian tà, khuôn mặt trong gang tấc kề gần

- Làm trò gì vậy. Hoàng cất tiếng nói, giọng lạnh lẽo, khuôn mặt ảm áp ngày nào giờ chỉ còn sự căm phẫn

- À à, t.tô...tôi đang chỉ muốn nói chuyện với phó tổng giám đốc Lục... lục. Tiếng nói về sau nhỏ dần, khuôn mặt của người đàn ông kia đáng sợ quá đi, tốt nhất không nên đụng vào

Hoàng đi qua hắn, lúc đi qua, chỉ nói thềm một lời lạnh lẽo: Đêm nay, mày sẽ bị chôn sống. chỉ một lời như vậy, khiến hắn ta đứng như trời trồng ở đó, sợ hãi quỳ xuống nền nhà. Trời ạ, hắn ta quên mất rằng Phó tổng giám đốc Lục, và thiếu gia nhà họ Vụ không phải là đang có mối quan hệ sao, hắn đang đụng phải ai vậy

Hoàng đến bên Nhã, ôm cô vào lòng rồi đưa cô ra ngoài vườn. Như cảm nhận được sự quen thuộc, cô dựa cả người vào bờ ngực rắn chắc đó. Cô cảm thấy rất an toàn và bình yên. Nỗi sợ hãi cũng dần biến mất

Đen nói, anh nhìn thẳng vào mắt cô, nói rõ ràng:

- Nhã, anh định sẽ chờ câu trả lời của em. Nhưng anh không chờ được, ngày nào anh cũng phải tìm cách, vì không có tư cách gì để quan tâm, để yêu thương em. Hôm nay lại nhìn em như vậy, em nghĩ xem, anh phải làm như thế nào đây.

Nhã nhìn sâu vào trong mắt anh, nơi đó chỉ chứa đựng mình cô, nơi đó chỉ chứa đựng sự khao khát để được yêu thương cô, để được quan tâm cô. Cô âu yếm nhìn anh, rồi vòng tay qua cổ anh khẽ đặt lên trên đó nụ hôn, rồi thắm thĩ:

- Anh nghĩ xem

Hoàng ngạc nhiên, rồi như chợt vỡ lẽ anh hạnh phúc mỉm cười mãn nguyện, đặt lên môi cô nụ hôn ảm áp.

Buổi tối hôm đó, thật khiến người ta cảm thấy bình yên hạnh phúc. Mỗi người đều đã tìm được điểm dừng chân của mình, mỗi người để tìm được bến đỗ, mỗi người trong bọn họ đều đã có thể thấy hạnh phúc. Dù ngày mai có ra sao, dù tương lai có như thế nào, đối với bọn họ, chỉ cần hiện tại, vẫn mãi trong tim đối phương luôn in hình bóng của mình, là đủ

Bạn đang đọc truyện *Thiên Thần, Em Chỉ Có Thể Thuộc Về Tôi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 53: Chương Chap 53

Sáng hôm sau, tại biệt thự The King - Á, anh làm gì vậy

- Yên nào

- Ra khỏi đây mau, em mệt lắm

- Nằm yên nào

- Hừm, kệ anh

Chà là, sáng nay, Phong dậy, thấy vẫn còn sớm liền chạy sang phòng Lam, ngắm cô một hồi, liền nhảy lên giường ôm cô ngủ. Anh rất thích như vậy, rất thích làn da mềm của cô, thích mùi hương có trên cơ thể cô. Mỗi thứ thuộc về cô đều khiến anh si mê. Vừa ngây thơ, vừa quyến rũ, chỉ muốn làm người khác điên đảo

Nhã nghe thấy tiếng hét của Lam, tưởng cô làm sao liền vội vàng định mở cửa chạy xuống thì thấy Hoàng đi vào. Nhìn cô đầy ngạc nhiên

- Anh ơi, cái Lam nó làm sao rồi

- Haha, heo con. Thăng Phong nó vào phòng cái Lam vậy thôi, làm gì mà em phải hót hải như vậy chứ. Anh nói rồi tiến đến gần cô, nhấc bổng cô lên rồi bế cô vào phòng tắm

- Đánh răng đi. Hoàng nói

Cô không trả lời, chỉ lấy kem bôi lên bàn chải rồi chà lên miệng. Bực quá đi mà, đang buổi sáng ngủ ngon lành tự nhiên bị con mèo lử dưới kia hét ầm ĩ, thật là. Asshii

- Nhóc con, mới sáng sớm, em đã muốn người ta phạm tội rồi sao. Hoàng nói, anh là người rất giỏi kiềm chế, nhưng trước con nhóc này thì chưa bao giờ làm được điều đó. Anh tiến đến ôm cái eo nhỏ của Nhã

- Hà, gì chứ. Cô khó hiểu lên tiếng.

- Em nhìn xem

Làm như lời Hoàng bảo, cô nhìn vào trong gương, thì thấy cái váy ngủ màu trắng hai dây, lúc cô cúi xuống đánh răng làm lộ cả 2/3 bộ ngực. Cô đỏ ửng mặt.

- Ya, anh còn đứng đấy mà ngắm sao. Ra ngoài, ra ngoài mau. Cô hét ầm ĩ rồi đuổi Hoàng ra ngoài.

- Tiểu Nhã, em lớn nhanh một chút, rồi nhanh chóng thành bà xã anh nhaz. Anh không chịu nổi nữa rồi. Hoàng nói vọng vào, và tất nhiên câu sau, anh chỉ để trong bụng

Phòng ăn

- Ê mấy đứa, tối nay sinh nhật ông nội, mấy đứa chiều nay, bọn anh dẫn đi chuẩn bị nhé

- Được. Mấy giờ? . Nhã hỏi

- 3h đi. Hoàng nói

- Ok, trưa nay bọn em lên công ty bàn giao nên có lẽ không ăn cơm nhà, khoảng 2.30 bọn em về rồi bọn anh đưa đi. Lam nói

- Được.

.....

14.30 pm. Lam đỗ chiếc xe Ferrari trước cửa biệt thự. Ngồi chờ chưa đầy 5' sau thấy Hoàng và Phong đi ra. Hoàng thì lấy thêm một con siêu xe nữa, rồi gọi Nhã nhảy vào đi cùng anh. Còn Phong thì lên xe Lam ngồi

Hai chiếc xe vút đi trên đường với tốc độ cao, khiến người dân không khỏi chú ý.

Royal Shop. Hàng chữ màu vàng lấp lánh hiện ra trước mắt, chỉ cần nghe tên cũng như cách bày trí bên ngoài cũng đủ biết rằng, cửa hàng này xa hoa như thế nào. Và chủ cửa tiệm chắc chắn cũng không thể nào cho vào dạng dễ tính. Đoas là Nein, một cô gái còn rất trẻ, nhưng có gu thẩm mỹ cực kì tốt. Nếu một khi cô làm make up cho ai, chắc chắn vị cũng hoá thành thiên nga. Cô có đôi bàn tay cực nghệ thuật, đôi mắt rất tinh. Nhưng không phải ai mời cô make up cho họ cô cũng làm. Cô chỉ nhận những ai hiểu được cái nét đẹp nghệ thuật, hoặc những ai biết thương thức nó. Dù đây có là mafia, cô tũn chối với họ, cũng chẳng vấn đề gì

Nein nhìn ra cửa khi có thấy khách bước vào, à hoá ra, khách quen. Cô đi tới chỗ Hoang và Phong, nở nụ cười.

- Xin chào, lâu lắm mới thấy ghé một lần. Hôm nay là ai đây. Cô niềm nở chào đón, cũng phải thôi, một người có tích cách bỗng kỳ dị, không sợ trời sợ đất như vậy, là có tập đoàn The King chống đỡ. Tập đoàn của bọn họ, còn đáng sợ hơn cả Mafia nữa là

- Cô ấy, nhưng đừng soi kỹ, vợ tôi. Hoàng và Phong cùng nói rồi ngồi lên chiếc ghế sofa bên cạnh.

Nein nhìn ra ngoài thì, ôi mẹ ơi, hai cô gái mà thiên thần gãy cánh sao. Đẹp thật đến hồn xiêu phách lạc

Bạn đang đọc truyện *Thiên Thần, Em Chỉ Có Thể Thuộc Về Tôi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 54: Chương Chap 54

Nein như đứng đờ người ra ngoài cửa, cô thật sự không thể tin nổi vào mắt mình, rằng trên đời lại có 2 cô gái hoàn hảo đến vậy. Cô lên tiếng - Hôm nay người các anh đưa đến thật là mỹ nhân của mỹ nhân mà. Không biết cửa hàng tôi có bộ nào đẹp toát lên vẻ đẹp của hai cô gái đó không nữa. Nein nói rồi lo lắng chạy đi tìm, mọi hôm thì cô lo là có người mặc nhưng lại không toát lên vẻ đẹp của bộ váy, còn hôm nay thì cô lo, và cũng là lần đầu tiên, bộ váy mà cô thiết kế không toát lên vẻ đẹp của hai cô gái kia

Nhã và Lam đi vào, không thấy chủ tiệm liền thắc mắc nhìn sang hai anh nhà ta. Nhưng họ cũng lắc đầu, đứng mà, họ chỉ biết cô nói thế rồi chạy đi đâu đó thôi mà.

15' sau. Nein hét hải chạy ra, trán lấm tấm mồ hôi. Cô đã tìm được bộ váy mình ưng ý, tươi cười, cất tiếng nói

- Xin chào, tôi đã tìm được bộ váy hợp với hai người. Nào bây giờ chúng ta chuẩn bị thôi. Nein cuồn toét, ửng ý nhìn hai cô gái có vẻ đẹp đen say mê lòng người kia. Cô cũng rất nóng lòng muốn, liệu tay nghề của cô, có xứng đáng với khuôn mặt và thân hình của bọn họ không

6.30' pm. Nein mệt mỏi bước ra ngoài, nằm sõng soài xuống ghế sofa. Cô thở hắt hắt, nói

- Nhân viên của tôi và tôi bị thiếu máu vì vẻ đẹp của hai cô gái đó, bị ngạt thở vì cái body đó. Tôi mệt lắm rồi, hai người rước mấy cô gái về cho tôi cái. Nein nói đùa, nhưng làm ra bộ mặt sắp chết.

Hoàng và Phong nhìn Nein rồi cười đắc ý, nghĩ thầm : Cô gái của tôi mà không đẹp, vậy thì có người đẹp hơn sao.

Nhưng chờ 15' sau vẫn chưa thấy họ ra, Hoàng và Phong khẽ sốt ruột, làm gì mà lâu vậy. Nein cũng không kém, cứ ngó qua ngó lại.

10' nữa, Nhã và Lam bước ra. Như có một ánh sáng, làm chói mắt cả những người đứng chờ ngoài phòng. Nein dù nhìn quen nhưng vẫn không thể nào kìm nổi trước vẻ đẹp đó. Cô lắp bắp, thốt lên

- Đẹp.. đẹp..đẹp quá.

Hoàng và Phong cũng ngạc nhiên không kém, biết trước hai cô nhóc bọn họ đẹpj nhưng đẹp đến nỗi này thì... thật không còn người nào chịu nổi

Hai người bọn họ tiến tới, nhìn Hoàng và Phong, hỏi

- Không đẹp à?.

Hoàng và Phong khẽ cười. Không nói. Rồi chào tạm biệt Nein đi ngồi lên xe rồi đi.

Xem của Phong và Lam

- Anh không thấy em đẹp à.

- Em hỏi thừa.

- Sao không thấy khen em một tiếng

- Vì anh nghĩ khen em cũng chẳng xứng. Nếu nói em đẹp quá, thì chữ đẹp làm sao miêu tả hết được con người em.

- Cũng phải

- Vậy nên, em là độc nhất vô nhị đấy. Phong lái xe chăm chú, nhưng trong mắt anh có ý cười, rất hạnh phúc.

- Lam nhi, chúng ta công bố cho mọi người biết em là của anh nhé.

- Bao giờ. Cô thắc mắc hỏi

- Bây giờ. Đúng lúc đèn đèn đỏ, Phong quay sang ánh mắt nóng rực nhìn vào cô

- Sao anh không nói với em trước. Cô hơi sợ ánh mắt đó, liền khẽ cúi. Giọng nói cũng vì thế mà nhẹ nhàng

- Chúng ta đã yêu nhau, việc cưới xin không quan trọng. Dù sao, em cũng đã gả cho anh rồi, nếu em không đồng ý, thì đây là ý của em. Phong bá đạo, hùng hồn tuyên bố.

.....

Bên xe của Hoàng và Nhã

- Tiểu Nhã, em làm vợ anh nhé. Hoàng bắt ngờ lên tiếng sau vài phút yên lặng.
- E...em. Cô áp ứng lên tiếng, hai má đỏ ung, trông cô càng quyến rũ
- Tiểu Nhã, em chỉ có thể thuộc về một mình tôi.

Anh dừng xe oto lại. Quay sang nhìn cô nóng rực nhưng không kém phần triu mến. Đôi tay khẽ chạm vào chiếc cằm kia, tuyên bố rành mạch từng câu từ

- Lục Ân Nhã, em, sẽ chỉ mãi mãi thuộc về tôi. Em sinh ra là để dành cho tôi, để cưới tôi làm chồng, tôi cũng vậy. Tôi và em, sinh ra là chỉ dành cho nhau, là để thuộc về nhau. Dù như thế nào, tôi hay em, cũng chỉ có thuộc về một mình đối phương, được chứ. Hoàng nói bá đạo

Nhã như bị cuốn sâu vào trong ánh mắt đó, khẽ gật đầu. Hoàng hạnh phúc mỉm cười, hôn lên đôi môi đỏ mọng khẽ ướt của cô.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Thần, Em Chỉ Có Thể Thuộc Về Tôi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 55: Chương Chap 55

Tại nhà hàng mà ông nội bọn họ đặt tiệc sinh nhật. Tuy có mới 7h nhưng khách mời đã đến đông đủ, ai cũng đều xúng xính trong bộ lễ phục sang trọng. Phụ nữ thì mặc những bộ đầm thướt tha, trang điểm xinh đẹp mà không kém phần kiêu sa, còn đàn ông thì mặc những bộ vest comple rất bảnh.

Đến giờ, MC lên dẫn chương trình.

Đến phần phát biểu của ông nội. Ông lên trên sân khấu, mỉm cười đôn hậu, nói:

- Xin chào tất cả các bạn, xin cảm ơn các bạn đã bỏ chút thời gian quý báu của mình để đến dự lễ sinh nhật của tôi đây. Thêm một tuổi mới, cũng đã già không còn trẻ khỏe nữa, vì vậy chức vị đã nhường lại cho thằng cháu tôi, chắc hẳn ai cũng biết. Vì vậy, hai thằng cháu tôi có tin vui muốn chia sẻ với mọi người. Hôm nay là ngày vui của tôi, nhưng cũng là ngày đính hôn của nó. Xin mời. Tiếng nói ông vừa dứt, tám rèm kéo lên. Hai cặp đôi trai tài gái sắc bước ra.

Oa, thật đẹp quá đi mất, từ trước tới nay chưa thấy ai đẹp như vậy. Mọi người như đứng hình tại chỗ, tại sao trên cõi đời này vẫn còn tồn tại những người hoàn hảo như vậy. Hai người con gái kia thật là diễm lệ và quý phái. Cô gái đứng cạnh Thiếu gia nhà họ Vũ kia thật đẹp đến động lòng người, cô mặc chiếc váy trắng cúp ngực, chiếc váy trắng ấy được đính những hạt pha lê nhỏ lấp lánh trông rất đẹp. Chiếc váy đơn giản nhẹ nhàng nhưng toát lên được vẻ đẹp trời phú của cô. Người đứng bên cạnh cô cũng không kém, Thiếu gia nhà họ Vũ hôm nay quả thật rất đẹp trai nha. Anh mặc một vest trắng thanh lịch, trông rất lãng tử. Cả hai người cùng tạo nên một vầng ánh quang chói mắt

Còn cặp đôi kia. Đẹp đến chẳng từ nào có thể tả được hai người. Cô gái đó đứng bên cạnh nhị Thiếu gia của nhà họ Vũ thật đẹp đến điên đảo chúng sinh. Cô vận trên người một bộ váy trắng, dạng tà trước ngắn đến đầu gối, còn tà sau thì dài được làm bằng ren. Trên chiếc váy đó đính những hạt pha lê óng ánh làm nổi bật được vẻ đẹp điên đảo lòng người của cô. Đứng bên cạnh cô, thật quả không nói quá khi nói rằng anh đẹp đến yêu nghiệt. Anh vận trên người bộ vest đen huyền bí, đối ngược với màu trắng cô mặc nhưng không hề làm giảm sút sức hấp dẫn của hai người. Trái lại, chúng còn bổ sung cho nhau

Hai cặp đôi họ đi lên khẽ mỉm cười, gửi lên chúc mừng đến ông nội. Rồi xuống phía dưới sân khấu tiếp khách

.....

Tiệc tàn. Cả 4 bọn họ về nhà trong tình trạng mệt mỏi. Hôm nay phải tiếp quá nhiều khách, rượu cũng uống quá chén làm hai cô gái đều say hết cả. Riêng hai anh chàng nhà ta vẫn tỉnh táo như thường. Ai cũng ôm người con gái mình yêu trong lòng để cho cô dựa vào đó, có một ngủ yên lành. Phong chợt lên tiếng, phá vỡ bầu không khí im lặng

- Em đã cho người điều tra người tên Lâm Dịch Hùng rồi.
- Kết quả thế nào. Hoàng nói
- Ông ta thực chất chẳng phải người nhà của Lam nhi. Phong đành giọng
- Gì nữa. Hoàng sốt ruột

- Ông ta cũng là người biết sự việc của Nhã
- Gì. Hoàng sừng sốt lên tiếng
- Phải, cuộc đời của hai cô bé này nếu như không phát hiện sớm chắc sẽ bị ông ta khống chế mất. Phong mặt lạnh tanh
- Ông của bọn họ không biết gì sao. Hoàng cũng lạnh tanh
- Bọn họ coi lời ông ta nói là thật.
- Vậy ông nện của chúng ta.
- Đang cùng em tìm hiểu
- Còn gì nữa không. Hoàng mặt mày đầy sát khí khó chịu
- Chỉ tra ra được như vậy, à hôm nay ông ta gọi cho em nói ông ta chuyển ra chỗ khác ở. Mẹ kiếp, ông ta biết hết rồi. Phong tức giận lên tiếng đầy nộ khí
- Rốt cuộc ông ta là ai. Hoàng lạnh lùng hỏi
- Em sẽ hỏi cái Lam, chắc chắn con nhóc biết rõ. Nhưng không phải thời gian này. Sắp tới, em muốn chúng ta đi chơi một chuyến rồi về, sẽ đau với ông ta.
- Được.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Thần, Em Chỉ Có Thể Thuộc Về Tôi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 56: Chương Chap 56

Sáng hôm sau, tại biệt thự The King. Như mọi bữa sáng, hai cô nàng ngáp ngáp dài lét thân tàn ma dại xuống cầu thang, từ lúc giao việc hết cho Susan, tưởng được ăn sung mặc sướng, vậy mà, đêm nào cũng phải thức để làm công việc cho ai kia. Trời à, mệt chết mất, mấy lần bảo Susan kiếm người làm thay cho mà, cô chỉ nói vồn vện một chữ 'Lười'. ==

Lam và Nhã ngồi vào bàn ăn, mệt mỏi ăn bữa sáng của mình. Phong với Hoàng thấy tình trạng như vậy, liền bắt đầu cảm thấy lo lắng, hai người quay sang nhìn nhau, 3 giây sau Hoàng nói:

- Anh muốn đi du lịch.
- Bọn em nhiều việc lắm. Nhã mệt mỏi lên tiếng
- Cái cô thư ký của bọn em đau. Phong khó chịu lên tiếng, chứ còn gì nữa. Nhìn vợ của anh kia, khuôn mặt vốn lạnh lùng giờ chẳng còn tí sức sống.
- Để một mình cô ấy làm, chắc thành cái xác chết từ đời nào rồi. Lam cũng mệt mỏi chẳng kém
- Bảo cô ấy là ngày kia bọn em phải đi du lịch, muốn như thế nào thì muốn. Hôm đấy, đúng 9h tối bay. Phong nói
- Haizz, được rồi. Bọn em cũng có đau hần là phản đối và lại, việc công ty còn vài số thứ nữa thôi là sẽ đi vào quỹ đạo như bình thường, anh làm gì phải đến nỗi cái như vậy. Lam lên tiếng, khẽ buồn cười
- Trông em kia, nhìn chẳng còn một chút sức sống nào. Da bọc thịt luôn rồi, gầy tong teo. Đến hôm đấy, làm sao mà chịu nổi. Phong cau có lên tiếng, nhưng mấy câu sau biết dừng lại.
- Được rồi, vậy hai anh muốn đi đâu. Nhã hỏi
- Tùy ý các em. Hoàng phóng khoáng, à thì tất nhiên, dù có đi xuống địa ngục, miễn là có cô ấy thì anh chẳng cần phải lo
- Bọn em chưa đi Maldive lần nào cả. Nhã và Lam hào hứng lên tiếng
- Được, vậy chúng ta đến đấy khoảng 1 tuần. Hoàng cũng hào hứng không kém, thực ra anh cũng chưa đến đấy

- Em còn muốn đi một số nơi nữa. Lam nói
- Em cứ nói. Phong ủng hộ
- Em muốn đi Hongkong, Paris và Dubai.
- Được, vậy ta sẽ đi trong vòng tháng rưỡi nhé. Hoàng nhiệt tình
- Được vậy tới ngày kia nhé, mà đi máy bay tư nhân à. Nhã thích thú
- Ủ. Hoàng nhìn Nhã, đáp. Ánh mắt đầy yêu thương

.....

Tối đó, cô và Nhã đang làm việc dưới thư phòng thì có tiếng gõ cửa

Lam cất giọng lạnh lùng:

- Mời vào
- Mấy đứa, chúng ta có việc rồi đây. Hoàng và Phong bước vào. Mặt bọn họ có chút gì đo thủ vị.
- Mấy anh muốn gì đây. Lam như mọi khi, lạnh lùng lên tiếng
- Bọn em còn nhiều việc lắm, làm phiền mấy anh ra chỗ khác chơi, được chứ. Nhã cũng lên tiếng.
- Mấy đứa. Hoàng và Phong tối sầm mặt, nặng nề. Từ lúc cha sinh mẹ đẻ đến nay, chưa có ai dám thái độ với anh như thế cả.
- Nếu mấy anh muốn đi du lịch, thì để cho bọn em làm việc đi. Ngày kia đi rồi. Nhã bắt đầu sắp hết kiên nhẫn.
- Được rồi, các anh muốn nói gì đây. Lam thấy thái độ họ hơi kì lạ, liền dừng việc mình làm lại. Rồi khẽ huých vào tay Nhã ra hiệu cô lắng nghe
- Liên quan tới Lâm Dịch Hùng. Phong bình thản ngồi xuống ghế sofa chăm chú nhìn sắc thái Lam

Lam nghe vậy, khẽ giật mình. Đây có lẽ là vấn đề nhạy cảm nhất, cũng là điều cấm kị mà không ai được biết đến cũng như động vào.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Thần, Em Chỉ Có Thể Thuộc Về Tôi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.